

ADVOKAT
MIRJANA CAMOVIĆ NIŠEVIĆ
81000 PODGOICA
UL.SLOBODE BR.27

Crna Gora - Mali i Zi, Opština Tuzi - Komuna e Tuzit

Dokument Primit: 27.01.2020				
Org. jed. Nosač org.	Klas. znak Šifra klad.	Redni broj Numerar	Prilog Dok. broj	Priloga Vela
		741		

OPŠTINI TUZI

n/r PREDsjedNIKU

Predmet: Zahtjev za dostavljanje informacija

Shodno Zakonu o slobodnom pristupu informacijama ("Službeni list Crne Gore", br. 044/12 od 09.08.2012, 030/17 od 09.05.2017) molim Vas da dostavite podatke o pravosnažno okončanim parničnim predmetima u kojima je Opština Tuzi ima svojstvo tuženog pred sudovima u Crnoj Gori za period od 2012.god. zaključno sa 2019.god.

Vezano sa tim takođe je potrebno da dostavite i podatke o novčanim iznosima koji su dosuđeni i isplaćeni na osnovu glavnog potraživanja te sporednih potraživanja, iznose parničnih troškova kao i iznose koji su isplaćeni na ime troškova izvršnog postupka.

Shodno čl.21 stav 1 t.3 istog zakona tražene informacije možete dostavite putem pošte ili elektronskim putem na mejl adresu mirjanacamovic@yahoo.com.

U Podgorici, januara 2020.g.

Ponosilac zahtjeva:

Direkcija za izgradnju, imovinu i zastupanje opštine Tuzi, na osnovu člana 30 stav 1 Zakona o slobodnom pristupu informacijama ("Službeni list CG", br. 44/12, 30/17) i člana 126 stav 8 Zakona o upravnom postupku („Službeni list CG", br. 56/14,20/75,40/16 i 37/17), rješavajući u ponovnom postupku, shodno aktu Agencije za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama broj UPII 07-30-323-2/20 od dana 03.06.2020. godine, radi pristupa informaciji, donosi

RJESENJE

1. Usvaja se zahtjev Mirjane Camović Nišević, advokatice iz Podgorice, broj 741 od 27. januara 2020. godine, pa joj se dozvoljava pristup informaciji- dokumentu koji se odnosi na:
 - podatke o pravosnažno okončanim parničnim predmetima u kojima je opština Tuzi ima svojstvo tuženog pred sudovima u Crnoj Gori za period od 2012. godine zaključno sa 2019. godinom,
 - podatke o novčanim iznosima koji su dosudjeni i isplaćeni na osnovu glavnog potraživanja, te sporednih potraživanja, iznose parničnih troškova, kao i iznose koji su isplaćeni na ime troškova izvršnog postupka.
2. Pristup informaciji iz stava 1 dispozitiva ovog rješenja ostvariće se elektronskim putem na e-mail adresu mirjanacamovic@yahoo.com, a nakon dostavljanja dokaza o uplati troškova postupka.
3. Troškovi postupka određuju se u iznosu od 24,30 eura koje je Mirjana Camović Nišević, advokatica iz Podgorice dužna uplatiti u korist Budžeta opštine Tuzi na račun broj 530-3376777-71, i o tome dostaviti odgovarajući dokaz na e-mail adresu: elvisa.redzematovic@tuzi.org.me.
4. Žalba protiv ovog rješenja ne odlaže njegovo izvršenje.

O b r a z l o ž e n j e

Mirjana Camović Nišević, advokatica iz Podgorice, dana 27. januara 2020. godine Opštini Tuzi je podnijela zahtjev broj 741, kojim je tražila da joj se omogući pristup informaciji – dokumentu, koji su navedeni u stavu 1 dispozitiva ovog rješenja, na način što će joj se ista dosviti putem pošte ili elektronskim putem na mejl adresu mirjanacamovic@yahoo.com.

Postupajući po navedenom zahtjevu, prvostepeni organ je shodno odredbi člana 26 Zakona o slobodnom pristupu informacijama obavještenjem broj: 01-031/20-

1076 od 31.01.2020. godine obavijestio podnosioca zahtjeva da tražene informacije može pronaći na web sajtu www.sudovi.me.

Protiv obavještenja prvostepenog organa, podnosilac zahtjeva je uložio žalbu Agenciji za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama, koja je rješenjem broj UPII 07-30-323-2/20 od dana 03.06.2020. godine poništila akt prvostepenog organa- opštine Tuzi broj 01-031/20-1076 od dana 31.01.2020. godine, predmet vratila prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

Članom 126 stav 8 Zakona o upravnom postupku propisano je da kad drugostepeni organ poništi prvostepeno rješenje, dužan je da ukaže prvostepenom javnopravnom organu u kom pogledu treba dopuniti postupak, a prvostepeni javnopravni organ je dužan u svemu da postupi po drugostepenom rješenju i da, bez odlaganja, a najkasnije u roku od 20 dana od dana prijema predmeta, donese novo rješenje. Protiv tog rješenja stranka ima pravo na žalbu.

S tim u vezi, kako je drugostepeni organ- Agencija za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama rješenjem broj UPII 07-30-323-2/20 od dana 03.06.2020. godine, ukazala u kom pogledu treba dopuniti postupak, to je prvostepeni organ u ponovnom postupku utvrdio da se na web sajtu www.sudovi.me ne mogu pronaći svi podaci traženi zahtjevom, te kako ima u posjedu tražene informacije, odlučio je da se usvoji zahtjev stranke.

Naime, rješavajući u ponovnom postupku, prvostepeni organ je utvrdio da posjeduje tražene informacije, te da dio informacije sadrži lične podatke, radi čije zaštite je članom 14 stav 1 alineja 1 Zakona o slobodnom pristupu informacijama propisana mogućnost ograničenja pristupa informaciji ili dijelu informacije, ako je to u interesu zaštite privatnosti od objelodanjivanja podataka predviđenih zakonom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti. Naime, članom 10 stav 1 Zakona o zaštiti podataka o ličnosti ("Službeni list CG", br. 79/08, 70/09, 44/12, 22/17) je propisano da se obrada ličnih podataka može vršiti po prethodno dobijenoj saglasnosti lica čiji se lični podaci obrađuju, koja se može opozvati u svakom trenutku.

Članom 24 Zakona o slobodnom pristupu informacijama propisana je da ako je dijelu informacije pristup ograničen, u skladu sa članom 14 ovog zakona, organ vlasti dužan je da omogući pristup informaciji dostavljanjem njene kopije podnosiocu zahtjeva, nakon brisanja dijela informacije kojem je pristup ograničen.

U skladu sa navedenim, brisani su podaci koji se odnose na imena i prezimena stranaka u postupku i njihovih punomoćnika, odnosno zastupnika. Takođe, u ostalom dijelu informacije brisani su podaci koji se odnose na jedinstvene matične brojeve, adrese kao i brojeve računa u bankama.

Članom 30 stav 1 Zakona o slobodnom pristupu informacijama je propisano da o zahtjevu za pristup informaciji ili ponovnu upotrebu informacija, osim u slučaju iz člana 22 ovog zakona, organ vlasti odlučuje rješenjem, kojim dozvoljava pristup traženoj informaciji, odnosno ponovnu upotrebu informacija ili njenom dijelu ili zahtjev odbija.

Budući da predmetne informacije imaju 81 (osamdesetjednu) stranicu formata A4 crnobijeli i da se pristup istoj omogućava dostavljanjem elektronskim putem na e-mail adresu, a imajući u vidu da je članom 33 stav 2 Zakona o slobodnom pristupu informacijama propisano da podnosilac zahtjeva snosi troškove postupka za pristup informaciji koja se odnosi na stvarne troškove organa vlasti radi kopiranja, skeniranja i dostavljanja tražene informacije. U skladu sa članom 2 stav 1 tačka 2 Uredbe o naknadi troškova u postupku za pristup informacijama ("Službeni list CG" broj 66/16) propisano je da trošak skeniranja informacije iznosi 0,30 eura po stranici, to se troškovi postupka određuju u iznosu od 24,30 eura koje je podnosilac zahtjeva dužan platiti i o tome dostaviti dokaz Direkciji za izgradnju, imovinu i zastupanje opštine Tuzi, shodno članu 33 stav 2 i 6 Zakona o slobodnom pristupu informacijama.

Žalba na rješenje kojom se dozvoljava pristup informaciji ne odlaže izvršenje, shodno članu 36 Zakona o slobodnom pristupu informacijama.

Na osnovu izloženog odlučeno je kao u dispozitivu rješenja.

PRAVNA POUKA: Protiv ovog Rješenja može se izjaviti žalba Agenciji za zaštitu podataka o ličnosti i pristup informacijama u roku od 15 dana od prijema rješenja, neposredno ili preko opštine Tuzi. Žalba se podnosi u dva primjerka, sa dokazom o uplati 3,00 evra na uplatni račun administrativnih taksa opštine Tuzi 530-3376777-71 – lokalna administrativna taksa, shodno Tarifnom broju 2 Odluke o lokalnim administrativnim taksama ("Službeni list CG – opštinski propisi" br.).

Dostavljeno:

- Imenovanoj,
- Agenciji za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama,
- a/a.

ZAPISNIK O GLAVNOJ RASPRAVI

Sastavljen dana 18.11.2016.godine pred Osnovnim sudom u Podgorici.

Sudija pojedinac		Tužilac
Biljana Krgović		
		Tuženi
Zapisničar		Predmet spora
Svetlana Boričić		naknada
		Vrijednost spora

Započeto u 10,00 sati

Konstatuje se da su na današnje ročište pristupili:

Za tužioca: punomoćnik _____, advokat iz Podgorice, po punomoćju koje se nalazi u spisima predmeta.

Za tuženog I reda: punomoćnik _____ zastupnik u _____ po punomoćju koje se nalazi u spisima predmeta.

Za tuženog II reda: punomoćnik _____, dipl.pravnik - _____, po punomoćju koje se nalazi u spisima predmeta.

Punomoćnik tužioca izjavljuje da povlači tužbu u odnosu na tuženog II reda

Punomoćnici tuženih izjavljuju da pristaju na povlačenje.

Za ovim saglasno odredbi čl.194 st.1,2 i 3 ZPP-a, sud donosi

RJEŠENJE

Utvrđuje se da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena u odnosu na tuženog II reda

Punomoćnici stranaka izjavljuju da se odriču prava na žalbu na rješenje o povlačenju i izjavljuju da ne traže pisani otpripravak rješenja.

U pogledu predmetne pravne stvari u odnosu na _____, punomoćnici stranaka izjavljuju da žele da zaključe sudsko poravnanje u pogledu predmetne pravne stvari.

Za ovim saglasno odredbi čl.322 ZPP-a, sud konstatuje sledeće

SUDSKO PORAVNANJE

Obavezuje se tuženi da tužiocu isplati iznos od 362,90 eura na ime razlike od ostvarene naknade za vršenje odborničke funkcije za period od aprila 2013. do zaključeno sa novembrom 2013.godine.

Obavezuje se tuženi da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 300,00 eura.

Sve prednje u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti pod prijetnjom izvršenja.

Zaključenjem ovog poravnanja u cjelosti je riješen spor u ovoj pravnoj stvari i na taj način stranke su regulisale sva potraživanja tužioca u predmetnoj tužbi.

Stranke pregledaju i potpisuju zapisnik bez primjedbi, pa je zaključeno poravnanje izraz njihove slobodno izjavljene volje.

Ovo sudsko poravnanje ima snagu izvršne isprave.

Ovjereni prepis zapisnika izdaje se strankama na današnjem ročištu.

Zapisnik je glasno diktiran stranke bez primjedbi isti potpisuju.

PP s.r.

PP s.r.

PP s.r.

Završeno u 10,20 h.

ZAPISNIČAR
Svetlana Borčić s.r.

SUDIJA
Biljana Krgović s.r.

Tablica troškovnog mjestâ

Kovno mjesto: 4630

Naziv troškovnog mjestâ: Otplata obaveza iz preth perioda

15.10.18 Do: 15.10.18

2018

Konto	Naziv konta	Broj fakture/naloga	Datum fakture/naloga	Datum prijema fakture/plaćanja	Broj fakture - Opis fakture/naloga	Duguje početno stanje	Potražuje početno stanje	Duguje	Potražuje sa početnim stanjem	Saldo
463003	Otpl.p.o osn.sud.rjTROS POSTUPKA	180	15.10.18	15.10.18	- prihodna naplata 15.10.18 JI V Mirović / za Edmonda II	0,00	0,00	48,40	0,00	48,40
463003	Otpl.p.o osn.sud.rjTROS POSTUPKA	180	15.10.18	15.10.18	- prihodna naplata 15.10.18 JI V Mirović / za Edmonda II	0,00	0,00	121,00	0,00	121,00
463003	Otpl.p.o osn.sud.rjTROS POSTUPKA	180	15.10.18	15.10.18	- prihodna naplata 15.10.18 JI V Mirović / za Edmonda II	0,00	0,00	121,48	0,00	292,88
463003	Otpl.p.o osn.sud.rjTROS POSTUPKA	180	15.10.18	15.10.18	- prihodna naplata 15.10.18 JI V Mirović / za Edmonda II	0,00	0,00	769,02	0,00	1059,90
463002	Otpl.p.o osn.sud.rjKAMATA	180	15.10.18	15.10.18	- prihodna naplata 15.10.18 JI V Mirović / za Edmonda II	0,00	0,00	591,61	0,00	1551,51
463001	Otpl.p.o osn.sud.rjDUG	180	15.10.18	15.10.18	- prihodna naplata 15.10.18 JI V Mirović / za Edmonda II	0,00	0,00	1252,80	0,00	2904,31
						0,00	0,00	2904,31	0,00	2904,31

2019

2017

2016

2015

2014

2013

2012

APELACIONI SUD CRNE GORE
Pž.br. 134/17

14. 12. 2017 p.

Upravni sud Crne Gore			
Upravni sud Crne Gore			
Podgorica			
14. 12. 2017			
5/15			

U IME CRNE GORE

APELACIONI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudija Lidije Ivanović, kao predsjednika vijeća, Rama Strikovića i Nevenke Popović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca
Podgorica, koga zastupa punomoćnik _____, advokat iz Podgorice, protiv tuženog _____, koga zastupa punomoćnik _____, advokat iz Tuzi, radi isplate duga vr.spora 11.606,40€, odlučujući po žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Privrednog suda Crne Gore P.br. 45/15 od 19.12.2016. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 07.12.2017. godine, donio je

P R E S U D U

Odbija se žalba tuženog kao neosnovana i potvrđuje presuda Privrednog suda Crne Gore P.br. 45/15 od 19.12.2016. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Privrednog suda Crne Gore P.br. 45/15 od 19.12.2016. godine, odlučeno je:

„Dužan je tuženi da plati tužiocu iznos od 11.606,40€, na ime glavnog duga, sa zakonskom zateznom kamatom od 25.09.2013. godine do isplate, kao i da mu naknadi troškove postupku u iznosu od 1.927,00€ sve u roku od 8 dana po pravosnažnosti presude.“

Protiv navedene presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu s pozivom na sve razloge iz člana 366 st. 1 ZPP-a. U obrazloženju žalbe je, nakon interpretacije razloga prvostepenog suda datih za usvajanje tužbenog zahtjeva, u bitnom naveo da prvostepeni sud nije postupio po nalozima iz ukidnog rješenja Apelacionog suda Pž.br. 814/14 od 15.01.2015. godine i otklonio nejasnoće i protivrječnosti u vezi postojanja dva ugovora, a osporava i razloge prvostepenog suda dati u tom pravcu. Žalbom se osporava i pravilnost zaključka prvostepenog suda da je predmetna studija urađena u skladu sa normativima i standardima, a ukazuje se i na postojanje bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 367 st. 2 tač. 15 ZPP-a, jer po mišljenju žalioca postoji višestruka protivrječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržini dokaza i samih tih dokaza. Tuženi smatra pogrešnim zaključak prvostepenog suda da iz ugovora o nabavci usluge izrade Studije o

opravdanosti osnivanja Opštine Tuzi proizilazi da rok nije bitan sastojak ugovora, te da nije bilo osnova da tuženi raskine ugovor. Ovo imajući u vidu odredbe člana 4 i čl. 10 ugovora, te čl. 73 st. 1 ZOO, shodno kojim ima pravo na raskid ugovora. Žalbom se dalje navodi da je tužilac kao izvršilac bio dužan da se pri izvršenju ugovorne obaveze pridržava metodologije propisane Pravilnikom i Zakonom o teritorijalnoj organizaciji Crne Gore, shodno odredbi člana 5 ugovora, te da na zahtjev naručioca otkloni uočene nedostatke i propuste, a na koji način tužilac nije postupio. Tuženi, takođe, u žalbi navodi i da prvostepeni sud nije naveo razloge zbog kojih nije prihvatio argumentaciju tuženog u pogledu bitnih nedostataka predmetne studije, a koji se odnose na nepridržavanje metodologije u izradi studije i navodi koji su to propusti. Smatra pogrešnim i stav prvostepenog suda da konačnu odluku u vezi studije opravdanosti promjene donosi Ministarstvo unutrašnjih poslova, obzirom da su svi elementi u izradi, metodologije izrade, primjena standarda, propisa, tačnost podataka u isključivom domenu tužioca, kao profesionalnog izvršioca. Takođe, smatra pogrešnim i zaključak prvostepenog suda da je tuženi imao pravo da angažuje revizora radi ocjene studije tužioca, jer bi to bilo samo u slučaju da je tužilac postupio po primjedbama tuženog, otklonio brojne i bitne propuste, te studiju dostavio blagovremeno.

Predložio je da Apelacioni sud preinači presudu Privrednog suda Crne Gore P.br. 45/15 od 19.12.2016. godine i tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Tužilac je dostavio odgovor na žalbu, kojim je u cjelosti osporio žalbene navode, kao neosnovane, dajući detaljno obrazloženje za takav svoj zaključak i istakao da je prvostepeni sud dao za svoju odluku iscrpno, logično i jasno obrazloženje. Predložio je da Apelacioni sud odbije žalbu tuženog kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu.

Ispitujući pobijanu presudu povodom izjavljene žalbe, u smislu odredbe člana 379 st. 1 ZPP-a, ovaj sud je našao da je žalba tuženog neosnovana.

U postupku pred prvostepenim sudom, nijesu učinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 367 st.2 tač.3,7 i 12 ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, kao ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 367 st. 1 i 2 tač. 15, u vezi čl. 391 ZPP-a, na koje se neosnovano žalbom ukazuje.

Prvostepeni sud je u skladu sa odredbom člana 391 st. 2 ZPP-a, postupio po nalogima iz ukidnog rješenja ovog suda Pž.br. 814/14 od 15.01.2015. godine i otklonio protivrječnosti koje se odnose na sadržinu ugovora zaključenog između stranaka i u svojoj odluci dao detaljne razloge u tom pravcu.

Suprotno navodima žalbe u pobijanoj presudi su navedeni jasni i valjani razlozi o odlučnim činjenicama, koji su u skladu sa dokazima provedenim u toku postupka, pa ne postoje nedostaci zbog kojih se presuda na valjan način ne može ispitati.

Predmet spora predstavlja zahtjev tužioca da se obaveže tuženi da na ime duga za izvršene usluge izrade Studije opravdanosti osnivanja Opštine Tuzi, po Ugovoru za nabavku usluge izrade Studije opravdanosti osnivanja Opštine Tuzi od 08.05.2013. godine, a na osnovu fakture br. 08-2013 od 12.08.2013. godine, plati

tužiocu iznos od 11.606,40€, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 25.09.2013. godine, pa do isplate.

Tuženi je osporio tužbeni zahtjev, navodeći da tužilac nije izvršio usluge u ugovorenom roku, koji predstavlja bitan sastojak ugovora, kao i da usluge nijesu izvršene u skladu sa ugovorom.

Među strankama je, dakle, sporno da li rok za izvršenje ugovorne obaveze predstavlja bitan elemenat ugovora, da li su usluge izvršene u ugovorenom roku i na ugovoreni način (u skladu sa ponudom, važećim zakonskim propisima, normativima i standardima za ovu vrstu posla) i zavisno od tog utvrđenja da li su ispunjeni uslovi za raskid ugovora, odnosno da li je tuženi u obavezi da izmiri predmetni dug.

U postupku pred prvostepenim sudom, provedenim dokazima, a kako to iz spisa predmeta proizilazi, utvrđeno je da su tužilac kao izvršilac i tuženi kao naručilac, nakon sprovedenog otvorenog postupka javne nabavke i na osnovu Odluke o izboru najpovoljnije ponude br. 01-2-031/13-994 od 15.04.2013. godine, zaključili Ugovor za nabavku usluge izrade Studije opravdanosti osnivanja Opštine Tuzi od 08.05.2013. godine. Predmet ugovora je izrada Studije opravdanosti osnivanja Opštine Tuzi, u skladu sa navedenom odlukom i ponudom tužioca (član 1 ugovora). Obaveza tužioca kao izvršioca, shodno članu 2 ugovora je da predmetne usluge pruži u svemu prema projektnom zadatku i prihvaćenoj ponudi br. 01-2-031/13-472 od 14.03.2013. godine, koja čini sastavni dio ugovora. Rok za izvršenje obaveze, shodno članu 4 ugovora, iznosi 60 dana od dana zaključenja ugovora. Članom 5 ugovora su bliže navedene obaveze izvršioca, pored ostalog da usluga bude izvršena u skladu sa ponudom, važećim zakonskim propisima, normativima i standardima, kvalifikovanom radnom snagom, uz saradnju sa naručiocem i obavezom otklanjanja uočenih nedostataka i propusta u obavljenom poslu. Obaveza tuženog kao naručioca (član 6 ugovora) je da u ugovorenom roku uvede izvršioca u posao, da na zahtjev izvršioca obezbjedi razrješenje pojedinih detalja iz projekta, pruži izvršiocu svaku razumnu pomoć i saraduje sa izvršiocem. Odredbom člana 10 ugovora predviđeno je da do raskida ugovora može doći ako izvršilac ne bude ispoštovao svoje obaveze u rokovima i na način predviđen ugovorom i to u slučaju da naručilac ustanovi da kvalitet pruženih usluga ili način na koji se pružaju odstupa od traženog, odnosno ponuđenog kvaliteta iz ponude izvršioca, ako izvršilac promjeni sastav tima bez saglasnosti naručioca ili angažuje tim koji nije predviđen ponudom i u slučaju da izvršilac ne pristupi otklanjanju uočenih nedostataka i propusta. Članom 11 ugovora definisana su pitanje garancije za dobro izvršenje posla. Dalje proizilazi, da je tužilac dostavio tuženom radnu verziju Studije o opravdanosti dana 10.07.2013. godine, a da je nakon primjedbi tuženog na dostavljenu radnu verziju od 16.07.2013. godine i odgovora tužioca kao obrađivača na date primjedbe, tužilac dostavio tuženom finalnu verziju Studije opravdanosti osnivanja Opštine Tuzi dana 12.08.2013. godine, zajedno sa fakturom za plaćanje. Tuženi je dopisom br. 01-2-031/13-2136 od 12.09.2013. godine obavjestio tužioca da raskida ugovor za nabavku usluge izrade studije opravdanosti osnivanja Opštine Tuzi navodeći da tužilac u ugovorenom roku, koji predstavlja bitan elemenat ugovora, nije izvršio ugovornu obavezu, kao i sa razloga što je

ustanovio da kvalitet pruženih usluga i način na koji su izvršene odstupa od traženog, odnosno ponuđenog kvaliteta iz ponude i da tužilac nije pristupio otklanjanju nedostataka.

Imajući u vidu navedeno činjenično utvrđenje, i po nalaženju ovog suda, pravilan je zaključak prvostepenog suda da ispunjenje obaveze u ugovorenom roku ne predstavlja bitan sastojak ugovora.

Prema odredbi člana 120 st. 1 ZOO, kad ispunjenje obaveze u određenom roku predstavlja bitan sastojak ugovora, pa dužnik ne ispuni obavezu u tom roku, ugovor se raskida po samom zakonu, dok je stavom 4 istog člana propisano da ova pravila važe u slučaju kad su ugovorne strane predvidjele da će se ugovor smatrati raskintim ako ne bude ispunjen u određenom roku, kao i kad je ispunjenje ugovora u određenom roku bitan sastojak ugovora po prirodi posla.

Navedenom zakonskom odredbom propisano je kada se smatra da je ispunjenje u roku bitan sastojak ugovora i određene posljedice neispunjenja obaveze u tom roku (tzv. fiksni posao ili fiksni rok). Dakle, da bi se moglo smatrati da je ispunjenje obaveze (izrada studije), bitan sastojak ugovora, volja stranaka u tom pravcu mora biti jasno i izričito izražena u samom ugovoru, a što konkretno nije slučaj. Ovo imajući u vidu sadržinu odredbe člana 4 i čl. 10 ugovora, a to ne proizilazi ni iz svih okolnosti, odnosno iz prirode posla.

Tuženi, na kojem je bio teret dokazivanja, u smislu odredbe člana 219 ZPP-a, nije pružio dokaz da je pozvao tužioca da u ostavljenom roku izradi predmetnu studiju, a da tužilac nije postupio po tom zahtjevu, pa nije ispunjen ni raskidni uslov. Osim toga, tuženi je izjavom od 12.09.2013. godine, nakon što je tužilac dostavio finalnu verziju Studije opravdanosti osnivanja Opštine Tuzi (dostavljena tuženom dana 13.08.2013. godine) i izvršio ugovornu obavezu, obavjestio tužioca da raskida ugovor. Međutim, raskid ugovora jednostranom izjavom, ako se ne radi o fiksnom roku za ispunjenje može da uslijedi samo nakon što povjerilac (naručilac) pozove dužnika (izvršioca) da ispuni svoju obavezu, ostavljajući mu za to primjeren naknadni rok za ispunjenje obaveze (član 121, čl. 122 i čl. 123 ZOO). Prema tome, tuženi kao naručilac, nije mogao raskinuti ugovor jednostranom izjavom volje nakon što je tužilac ispunio ugovorenu obavezu, obzirom da po proteku roka predviđenog za ispunjenje ugovorene obaveze (član 4 ugovora), nije pozvao tužioca da u ostavljenom roku ispuni ugovorenu obavezu.

Kako je u postupku pred prvostepenim sudom, provedenim dokazima, utvrđeno da je tužilac ispunio svoju ugovornu obavezu - izradio Studiju opravdanosti osnivanja Opštine Tuzi, a tuženi nije pružio dokaz da je nakon toga obavjestio tužioca da ista nije izrađena u skladu sa ugovorom, odnosno da sadrži nedostatke, niti pružio dokaz da je platio tužiocu dug za izvršene usluge, po računu br. 08-2013 od 12.08.2013. godine, pravilno je prvostepeni sud primjenio materijalno pravo kada je usvojio tužbeni zahtjev, na način kako je to bliže navedeno u izreci pobijane presude. Ovo u skladu sa odredbom člana 269 st. 1 i čl. 284 st. 1 ZOO.

Za svoju odluku prvostepeni sud je dao jasne, valjane i iscrpne razloge, koje prihvata i ovaj sud i na koje upućuje žalioca.

Bez uticaja na drugačije odlučivanje su navodi žalbe koji se odnose na sadržinu i metodologiju izrade predmetne studije, obzirom da tuženi nakon dostavljanja iste, kako je to već navedeno u obrazloženju ove presude, nije obavjestio tužioca o uočenim nedostacima i ostavio mu rok za otklanjanja istih. Takođe, tuženi nije pružio dokaz da se obratio ministarstvu nadležnom za poslove lokalne samouprave radi davanja mišljenja o ispunjenosti formalno – pravnih uslova u vezi studije opravdanosti predmetne teritorijalne promjene, u smislu odredbe člana 26 Zakona o teritorijalnoj organizaciji Crne Gore (“Sl. list Crne Gore”, br. 54/11, 26/2012, 27/2013 i 62/2013) ili angažovao nezavisnog revizora, shodno članu 11 ugovora, radi vršenja kontrole predmetne studije, pa se ne mogu prihvatiti navodi tuženog da studija nije urađena u skladu sa ugovorom.

Kako se ni ostalim navodima žalbe tuženog, koje je ovaj sud takođe cijenio prilikom odlučivanja, na jasan, osnovan i pravno utemeljen način ne dovodi u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude, to je žalbu valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Iz navedenih razloga, primjenom odredbe člana 382 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

APELACIONI SUD CRNE GORE
Podgorica, 07.12.2017. godine

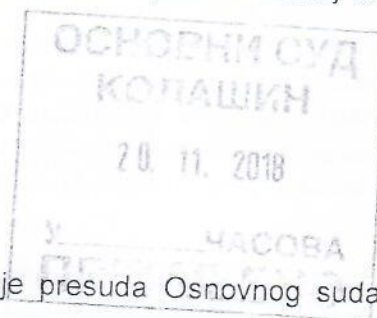

U IME CRNE GORE

Primljeno/Prihvaćeno: 23. 11. 2018				
Org. jed. H. lista org.	Klas. znak Šifra klas.	Radni broj N. broj radn.	Prih. broj Šifra prih.	Učinak Vrijedn.
		EM		

Viši sud u Bijelom Polju, u vijeću sastavljenom od sudija Jelene Čabarkape, kao predsjednika vijeća, Neđeljka Mrdaka i Sanje Konatar, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilje _____ iz _____ zastupa punomoćnica _____, radi naknade štete iz radnog odnosa, odlučujući o žalbi tužene, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Kolašinu P.br. 110/18 od 08.06.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 06.11.2018. godine, donio je

PRESUDU

Žalba tužene se odbija kao neosnovana, a potvrđuje presuda Osnovnog suda u Kolašinu P.br. 110/18 od 08.06.2018. godine.

Svaka stranka snosi svoje troškove žalbenog postupka.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom odlučeno je:

„Usvaja se tužbeni zahtjev tužilje, pa se obavezuje tužena da tužilji na ime naknade štete koja se sastoji u razlici zarade koju je tužilja trebala da primi i zarade koju je primala za period od 01.10.2011. do 10.02.2014. godine, isplati ukupan iznos od 9.055,40 eura, od čega na ime glavnog duga iznos od 6.506,09 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 13.04.2018. godine /kao dana izrade nalaza/, pa do konačne isplate, kao i iznos od 2.549,31 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospijeca svakog pojedinačnog iznosa pa do dana izrade nalaza.

Obavezuje se tužena da naknadi troškove postupka u iznosu od 750,00 eura, prednje u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Tužena prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Naime, tužena smatra da prvostepeni sud nije bio stvarno nadležan za odlučivanje u konkretnom slučaju. Ističe da prvostepeni sud nije vodio računa o ispunjenosti procesnih pretpostavki za postupanje u predmetnoj pravnoj stvari, jer tužilja nije prethodno tražila pravnu zaštitu kod svog poslodavca, te da je svoje interese mogla ostvariti u upravnom

sporu, u kojem postupku bi se odlučivalo eventualno i o naknadi štete. Smatra da državni službenik, odnosno namještenik, nema pravo na razliku u zaradi koju je primao i zarade koju je trebalo da primi, ukoliko prethodno zaštitu svojih prava nije tražio u upravnom postupku. Predlog žalbe je da sud prvostepenu presudu preinači na način što će odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan ili da prvostepenu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje.

Odgovor na žalbu nije podnijet.

Po razmatranju spisa predmeta i ocjene žalbenih navoda, a pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka i na pravilnu primjenu materijalnog prava, u smislu čl. 379 ZPP-a, ovaj sud je našao da je žalba tužene neosnovana.

U postupku pred prvostepenim sudom nisu počinjene povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 367 st. 2 tač. 3, 7 i 12 ZPP-a, na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, u skladu sa odredbom čl. 379 st. 1 ZPP-a. Pobijana odluka je donijeta na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava. Za svoju odluku prvostepeni sud je dao jasne i valjane razloge koje u cjelosti prihvata i ovaj sud.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužilje da joj tužena po osnovu naknade štete na ime manje isplaćene zarade za period od 04.10.2011. do 01.02.2014. godine isplati iznos bliže označen u izreci pobijane presude.

Iz stanja u spisima proizilazi da je tužilja u radnom odnosu kod tužene i da je u utuženom periodu, po rješenju o postavljenju br. 01-2-032-11/2192 od 03.10.2011. godine, obavljala poslove sekretara uprave , te da joj je obračun zarade vršen na način što je razvrstana u 1. platni razred sa izraženim koeficijentom 8,00. Tužena je tužilji zaradu obračunavala i isplaćivala po koeficijentu 8,00 sve do 01.02.2014. godine. Razlika između obračunate i isplaćene zarade od strane tužene i zarade obračunate po koeficijentu 9,90 za utuženi period, prema obračunskoj vrijednosti koeficijenta kod tužene kao poslodavca, utvrđena je vještačenjem, i to u iznosu od 6.506,09 eura na ime glavnog duga i u iznosu od 2.549,31 eura na ime zakonske zatezne kamate, što ukupno iznosi 9.055,41 eura, na koliko je, u konačnom, opredijeljen tužbeni zahtjev.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je usvojio tužbeni zahtjev tužilje, imajući u vidu da nakon 19.09.2009. godine, kada je istekao poslednji dan roka od šest mjeseci u kojem je tužena bila dužna izvršiti usklađivanje svojih akata o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji sa Uredbom Vlade iz 2009. godine, odnosno isticanjem roka od 30 dana koji je bio predviđen Uredbom Vlade iz 2013. godine, pa do kraja spornog perioda, postoji odgovornost tužene u kontinuitetu zbog manje isplaćene zarade tužilji. Ovo iz razloga što i kasniji osnovni propis - Zakon o zaradama državnih službenika i namještenika, koji nalaže donošenje propisa za sprovođenje ovog zakona u određenom roku od stupanja na snagu, a do donošenja novih propisa, ostavlja mogućnost primjene propisa donijetih na osnovu prethodnog Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika, koji nijesu u suprotnosti sa tim zakonom, kakva je konkretna situacija u dijelu relevantnih zvanja, platnih razreda i koeficijenata za određivanje fiksnog dijela zarade.

Naime, u spornom periodu na snazi je bio Zakon o zaradama državnih službenika i namještenika („Službeni list Crne Gore”, br. 86/2009, 39/2011 i 59/2011) i Zakon o

zaradama državnih službenika i namještenika („Službeni list Crne Gore”, br. 14/12), kojim je u čl. 3 propisano da se zarada državnog službenika, odnosno namještenika, utvrđuje pojedinačnim aktom u skladu sa zakonom, dok prema čl. 4 istog zakona državni službenik, odnosno namještenik, ostvaruje pravo na zaradu, naknadu i druga primanja u skladu sa propisima o državnim službenicima i namještenicima. Odredbom čl. 15 st. 1 ovog zakona je određeno da rješenje o fiksnom dijelu zarade za zaposlene u organu državne uprave i zaposlene kod pravnog lica iz čl. 7 ovog zakona, donosi starješina organa državne uprave nadležan za poslove budžeta na osnovu odluke starješine organa, odnosno lica koje rukovodi pravnim licem iz čl. 7 st. 1 ovog zakona o raspoređivanju ili unapređenju državnog službenika ili namještenika u više zvanje, odnosno platni razred, a prema st. 2 istog člana za zaposlene u državnim organima rješenje o fiksnom dijelu zarade donosi starješina državnog organa, odnosno starješina službe tog organa na osnovu akta o raspoređivanju ili unapređenju državnog službenika, odnosno namještenika u više zvanje, odnosno platni razred. Odredbom čl. 7 st. 2 Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika propisano je da se ovaj zakon primjenjuje i na zaposlene u organima lokalne samouprave. Na tužilju se, kao lokalnog službenika, u skladu sa članom 90 Zakona o lokalnoj samoupravi („Službeni list Crne Gore”, br. 1/2004), u pogledu pravnog statusa, shodno primjenjuju propisi kojima se uređuje pravni status državnih službenika i namještenika, dok se u skladu sa članom 8 Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika („Službeni list Crne Gore”, br. 86/2009, 39/2011 i 59/2011), odnosno čl. 7 Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika („Službeni list Crne Gore”, br. 14/12), isti zakon primjenjuje i na zaposlene u organima lokalne samouprave.

Upravo nepoštovanje obaveze tužene, u smislu usklađivanja akata sa Uredbama Vlade Crne Gore, kao podzakonskim aktima, u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu Uredbe o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave (“Službeni list Crne Gore” br. 18/09), odnosno u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu Uredbe o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave (“Službeni list Crne Gore” br. 15/13), predstavlja osnov utuženja, u smislu citiranih zakonskih propisa, koji tužiljino potraživanje čine osnovanim.

Tačno je da Zakonom o državnim službenicima i namještenicima nijesu utvrđena službena zvanja lokalnih službenika i namještenika i uslovi za njihovo vršenje, već ta zvanja i uslove, shodno čl. 88 st. 3 Zakona o lokalnoj samoupravi, propisuje Vlada, i to uredbama. Organi lokalne uprave i službe opštine su bili dužni da akte o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji usklade sa odredbama Uredbi Vlade, i to Uredbom o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave (“Službeni list RCG” br. 34/05), Uredbom o izmjenama i dopunama Uredbe o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave (“Službeni list Crne Gore” br. 18/09), kao i Uredbom o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave (“Službeni list Crne Gore” br. 15/13). Kako je akt o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji organa lokalne uprave osnov za raspoređivanje zaposlenih na radna mjesta i razvrstavanje u platne razrede, koji organ uprave donosi na osnovu Vladine Uredbe o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave, nadležni organ tuženog je bio dužan da, po službenoj dužnosti, donese rasporedno rješenje o razvrstavanju poslova koje obavljaju lokalni službenici i namještenici u platne razrede, a zatim i rješenje o fiksnom dijelu zarade po zakonskom koeficijentu, što u odnosu na tužilju nije učinjeno. U konkretnom, čl. 4 Uredbe o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave (“Službeni list Crne Gore” br.

18/09), koja se primjenjuje od 19.03.2009. godine, propisana je obaveza organa lokalne uprave da akte o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji usklade sa odredbama pomenute Uredbe u roku od šest mjeseci od dana njenog stupanja na snagu, dok je čl. 13 Uredbe o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave ("Službeni list Crne Gore" br. 15/13), koja se primjenjuje od 30.03.2013. godine, propisana obaveza organa lokalne uprave da akte o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji usklade sa odredbama pomenute Uredbe u roku od 30 dana od dana njenog stupanja na snagu.

Kako je tužena Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta trebalo da uskladi sa pomenutim Uredbama, i to Uredbom o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave ("Službeni list Crne Gore" br. 18/09) u roku od šest mjeseci, odnosno najkasnije do 19.09.2009. godine, i Uredbom o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave ("Službeni list Crne Gore" br. 15/13) roku od 30 dana od dana njenog stupanja na snagu, što nije učinio, to je tužena građansko-pravno odgovorna za štetu koju je tužilja pretrpjela u utuženom periodu, jer nije uskladila akt o sistematizaciji sa Uredbama Vlade i nije donijela rasporedno rješenje sa adekvatnim koeficijentom za obračun fiksnog dijela zarade. To što službena zvanja lokalnih službenika i namještenika i uslovi za njihovo vršenje nisu utvrđena Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika, tuženu, naravno, nije oslobađalo zakonske obaveze da postupi kako je prethodno navedeno.

Postupanjem tužene poslodavca na izloženi način, po ocjeni ovog suda, na štetu tužilje je povrijeđena garancija iz čl. 1 Protokola br. 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama, u smislu neometanog uživanja imovine, čiji je prvi i najvažniji uslov da svako zadiranje vlasti u mirno uživanje imovine mora da bude zakonito ("Bivši kralj Grčke i drugi v. Grčke [GC], br. 25701/94, stavovi 79 i 82, ECHR 2000-XII) i treba da ima legitiman cilj "u javnom interesu", što ovdje nije bio slučaj.

Neosnovani su žalbeni navodi da je tužilja prije podnošenja tužbe trebalo da se obrati poslodavcu sa zahtjevom za zaštitu svog prava, jer tako nešto, kada je u pitanju novčano potraživanje, nije preduslov za ostvarivanje sudske zaštite, kod činjenice da odredba čl. 119 st. 2 Zakona o radu nije imperativnog karaktera.

Takođe, ne stoje navodi žalbe da je tužilja zaštitu svog prava mogla ostvariti u upravnom postupku, a sudsku kontrolu u upravnom sporu, kod činjenice da predmet spora u konkretnom slučaju predstavlja naknada štete zbog nezakonitog rada opštinskog organa, koji po službenoj dužnosti nije donio rješenje o utvrđivanju fiksnog dijela zarade za tužilju po novom koeficijentu određenom zakonom, o čemu je, s obzirom na to da je riječ o imovinskom sporu, nadležan da sudi redovni sud, u smislu čl. 1 ZPP-a i čl. 14. st. 2 alineja a Zakona o sudovima.

Za ukazati je tuženoj da u konkretnom slučaju nije bilo osnova za primjenu odredbe čl. 138 Zakona o državnim službenicima i namještenicima, jer zakonitost rješenja o zaradi nije predmet ove tužbe, već, naprotiv, osnov za isplatu naknade štete koju potražuje u vidu manje obračunate i isplaćene zarade.

Kod izloženog stanja stvari, žalba tužene je odbijena kao neosnovana.

Valja napomenuti da je u izreci pobijane presude učinjena očigledna greška u pisanju jer je prvostepeni sud u izreci presude kao utuženi period naveo period od 01.10.2011.

godine do 10.02.2014. godine, a trebalo je da stoji period od 04.10.2011. godine do 01.02.2014. godine, kako je to označeno tužbom, ali kako shodno čl. 351 st. 1 ZPP-a, očigledne greške u pisanju sud može ispraviti bilo kada, to isto nije uticalo na drugačiju odluku ovog suda.

Pošto je žalba tužene odbijena kao neosnovana, ovaj sud je odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove žalbenog postupka.

Sa iznijetih razloga, odlučeno je kao u izreci, primjenom odredbe čl. 382 ZPP-a.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU,
Dana, 06.11.2018. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA
Jelena Čabarkapa s.r.
VIŠI SUD U BIJELOM POLJU
BEOGRADSKA 101
11000 BEOGRAD

Osnovni sud u Podgorici, po sudiji Ani Delić, u pravnoj stvari tužioca
 , Vladne bb, Podgorica, koga zastupa , advokat iz Podgorice,
 protiv prvotuženog koga zastupa
 i drugotužene , Tuzi bb, radi naknade štete iz radnog odnosa, v.
 s. 600,00 eura, van ročišta, dana 18.01.2018. godine, donio je

RJEŠENJE

UTVRĐUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena.

Obrazloženje

Tužilac je dana 10. 05. 2017. godine podnio tužbu protiv prvotuženog i drugotuženog, radi naknade štete iz radnog odnosa.

Podneskom od 12. 09. 2017. godine tužilac je preko svog punomoćnika obavijestio sud da povlači tužbu u ovoj pravnoj stvari.

Prvotuženi je primio obavještenje o povlačenju tužbe sa podneskom tužioca od 12. 09. 2017. godine, dana 20. 09. 2017. godine, a drugotuženi je primio obavještenje o povlačenju tužbe sa podneskom tužioca od 12. 09. 2017. godine, dana 18.09.2017. godine, nakon čega prvotuženi se nije izjašnjavao na dostavljeno obavještenje a drugotuženi se podneskom od 22.09.2017.godine saglasio sa povlačenjem tužbe, pa je sud shodno čl.194 st.3 u vezi st.2 ZPP, odlučio kao u dispozitivu.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana 18.01.2018. godine

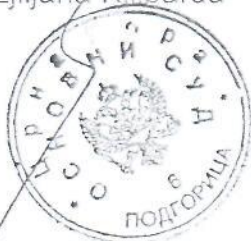
SUDIJA,
 Ana Delić, s.r.

Općinski Priznan				
Općina	Općinska Jedinica	Općinski Sud	Općinski Sud	Općinski Sud
		116		

Pravna pouka:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana prijema iste, a preko ovoga suda Višem sudu u Podgorici.

ZTO: Ljiljana Kilibarda

CRNA GORA
JAVNI IZVRŠITELJ ALEKSANDRA TOMKOVIĆ VUKOSLAVČEVIĆ
PODGORICA

I.br.1141/2014

JAVNI IZVRŠITELJ Aleksandra Tomković Vukoslavčević, sa službenim sjedištem u Podgorici, Miljana Vukova 57, u pravnoj stvari izvršnog povjerioca _____, kojeg zastupa _____, advokat iz Podgorice, protiv izvršnog _____ – Komisija za žalbe, odlučujući o predlogu izvršnog povjerioca za dozvolu izvršenja, dana 09.06.2014.godine, donio je

RJEŠENJE O IZVRŠENJU
na osnovu izvršne isprave

I USVAJA se predlog za izvršenje na osnovu izvršne isprave – pravosnažne i izvršne presude Upravnog suda Crne Gore U.br. 740/14 od 22.04.2014. godine, na predlog izvršnog povjerioca radi naplate novčanog potraživanja u iznosu od 575,00 eura na ime troškova postupka, troškove sastava predloga za izvršenje u iznosu od 75,00 eura po Advokatskoj tarifi, kao i troškove izvršnog postupka koji do dana donošenja ovog rješenja iznose 21,00 eura, i **ODREĐUJE SE** izvršenje na novčanim sredstvima izvršnih dužnika koja imaju na žiro ili deviznim računima kod bilo koje od poslovnih banaka u Crnoj Gori i to:

- Crnogorske komercijalne banke AD Podgorica
- Hipotekarne banke AD Podgorica
- Societe Generale banke Montenegro AD Podgorica
- Invest banke Montenegro AD Podgorica
- Prve banke Crne Gore AD Podgorica
- Erste banke AD Podgorica
- Atlas banke AD Podgorica
- NLB Montenegro banke AD Podgorica
- Komercijalne banke AD Budva
- Hypo Alpe Adria banke AD Podgorica
- First Financial banke AD Podgorica

pa se **NALAŽE** Centralnoj banci Crne Gore da naloži bankama kod kojih izvršni dužnik ima žiro ili devizne račune da izvrše blokadu istih, te da novčana sredstva u iznosu od 575,00 eura na ime troškova postupka, troškove sastava predloga za izvršenje u iznosu od 75,00 eura po Advokatskoj tarifi, kao i troškove izvršnog postupka koji do dana donošenja ovog rješenja iznose 21,00 eura, prenesu na žiro račun javnog izvršitelja broj 520-21600-71 koji se vodi kod Hipotekarne banke AD Podgorica, sa pozivom na broj I. br. 1141/2014, u skladu sa članom 41, stav 1, tačka 1 Zakona o javnim izvršiteljima.

II Prenos, odnosno isplata po ovom rješenju vrši se prije pravosnažnosti rješenja o izvršenju. Izvršni dužnici su solidarni dužnici.

III **ZABRANJUJE SE** banci kod koje izvršni dužnik ima žiro ili devizni račun da sa tog računa vrše isplatu novca izvršnom dužniku ili trećim licima po njegovom nalogu, do potpunog namirenja potraživanja izvršnog povjerioca, a izvršnom dužniku se zabranjuje da to potraživanje naplati. Banke ne mogu otvarati nove račune izvršnom dužniku dok traje postupak izvršenja. Po dobijanju rješenja o izvršenju svaka banka je dužna da o postojanju računa ili eventualnim nemogućnostima sprovođenja izvršenja po ovom rješenju o tome bez odlaganja obavijesti javnog izvršitelja.

govornom licu u banci koje ne dostavi ili dostavi netačne ili nepotpune podatke sud može, na predlog javnog izvršitelja, izreći novčanu kaznu u skladu sa članom 230 Zakona o izvršenju i obezbjeđenju.

IV ZABRANJUJE SE izvršnom dužniku i dužniku izvršnog dužnika, kao i drugim licima koja učestvuju u postupku izvršenja, bilo kakvo raspolaganje ili prikrivanje imovine izvršnog dužnika.

V Odluku o troškovima izvršnog postupka javni izvršitelj je donio na osnovu člana 34 stav 5 Zakona o izvršenju i obezbjeđenju i člana 44 i 45 Zakona o javnim izvršiteljima, a isti se odnose na donošenje rješenja o izvršenju i dostavljanje pismena.

Aleksandra Tomković Vukoslavčević
Javni izvršitelj Aleksandra Tomković Vukoslavčević

Pravna pouka: Protiv ovog rješenja može se izjaviti prigovor Vijeću suda u roku od 5 dana od dana dostavljanja ovog rješenja. Prigovor se podnosi javnom izvršitelju koji je odlučivao o predlogu za izvršenje. Prigovor se podnosi u tri primjerka. Prigovor ne odlaže izvršenje rješenja.

Primitje/Prenuar: 30.05.2018				
Org.jed/ Nesia.org	Klas.znak/ Shenja.klas	Redni broj Numi rendor	Prilog Shtio.cë	Vrjednisi Vlami
		2079		

APELACIONI SUD CRNE GORE

Pž.br. 260/2018

U IME CRNE GORE

APELACIONI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudija Rama Strikovića, kao predsjednika vijeća, Katarine Đurđić i Marijane Pavićević, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Podgorica, koga zastupa punomoćnik, advokat iz Tuzi, protiv tuženog koga zastupa punomoćnik dip. pravnik na radu kod tuženog, radi duga, vrijednost spora 5.081,20€, odlučujući po žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Privrednog suda Crne Gore Mal.br.533/17 od 05.02.2018.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.05.2018.godine, donio je

P R E S U D U

ODBIJA SE žalba tuženog kao neosnovana i potvrđuje presuda Privrednog suda Crne Gore Mal.br.533/17 od 05.02.2018.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Privrednog suda Crne Gore Mal.br.533/17 od 05.02.2018.godine, odlučeno je:

OBAVEZUJE SE tuženi da tužiocu na ime duga za čišćenje snijega u vremenskom periodu od 02.02.2012 godine do 12.02.2012 godine, po fakturi br.01/14 od 22.01.2014.godine, isplati iznos od 5.081,20€ sa zakonskom kamatom počev od 22.01.2014.godine do konačne isplate, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 312,50€, sve prednje u roku od 8 dana po pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, posebno. U obrazloženju je naveo da je pobijana presuda donijeta uz bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz člana 367 stav 2 tačka 15 Zakona o parničnom postupku, jer postoji očigledna protivrječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržini izvedenih dokaza i samih tih dokaza, pa je presuda nerazumljiva. Takođe da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo i to Zakon o obligacionim odnosima, te stoga pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i nepravilno ocijenjeni izvedeni dokazi. Prvostepeni sud je propustio da nesumnjivo utvrdi da tuženi nije sa tužiocem u ugovornom odnosu i da se stoga ne može obavezati na izvršenje predmetne obaveze, niti tuženi može biti pasivno legitimisan. Istakao je da se iz akta predsjednika tuženog broj 01-2-031/14-298 od 10.02.2014. godine može utvrditi da tužilac za čišćenje snijega nije li

angažovan od tuženog, već društva "Putevi", pa stoga prvostepeni sud iskaz istog kao svjedoka nije mogao ocijeniti kao uvjerljiv i istinit, jer nije u skladu sa provedenim pismenim dokazima. Uz to, prvostepeni sud je zanemario da svjedoci tuženog, nisu mogli zaključiti ugovore, jer za to nisu imali ovlašćenja, već je to ovlašćenje imao samo gradonačelnik i direktori javnih preduzeća. Ukazao je da je dana 30.01.2012. godine podnio ostavku na mjesto predsjednika tuženog, a da je dana 10.02.2012. godine izabran za predsjednika tuženog, pa stoga nisu imali ovlašćenja da u ime i za račun tuženog ugovaraju poslove u spornom periodu. Takođe, nepravilna je ocjena prigovora zastarjelosti potraživanja, imajući u vidu da je predmetna faktura evidentirana u poslovnim knjigama tuženog 2014 godine. Prvostepeni sud je za ocjenu prigovora zastarjelosti primijenio član 380 Zakona o obligacionim odnosima koji propisuje da potraživanja zastarijevaju za 10 godina, a trebao je primijeniti član 383 istog Zakona, koji propisuje rok zastarjelosti od 3 godine za međusobna potraživanja pravnih lica iz ugovora u privredi. Predložio je da drugostepeni sud usvoji žalbu i ukine pobijanu presudu, te predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da istu preinači u skladu sa žalbenim navodima.

Tužilac je u odgovoru na žalbu sporio žalbene navode u cjelosti. Predložio je da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi pobijana presuda.

Ispitujući pobijanu presudu, u skladu sa članom 379 stav 1 Zakona o parničnom postupku, ovaj sud nalazi je žalba tuženog neosnovana, pa je odlučio kao u izreci presude.

Pobijana presuda je donijeta bez počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz člana 367 stav 2 tačka 3, 7 i 12 Zakona o parničnom postupku, na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, kao i bez bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje se žalbom neosnovano ukazuje iz člana 367 stav 2 tačka 15 istog Zakona, jer sadrži dovoljne i jasne razloge u pogledu bitnih činjenica koje proizilaze iz sadržine provedenih dokaza i u saglasnosti su sa izrekom, uz potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje i pravilnu primjenu materijalnog prava.

Prema stanju u spisima predmeta, tužilac je na teritoriji tuženog izvršio čišćenje snijega u periodu od 02.02.2012. do 12.02.2012 godine i za izvršeni rad ispostavio tuženom fakturu br.01/14 od 22.01.2014.godine na iznos od 5.081,20€.

Predmet tužbenog zahtjeva je dug za izvedene radove, po fakturi br.01/14 od 22.01.2014.godine, u iznosu od 5.081,20€, sa zakonskom zateznom kamatom od dospelosti- 22.01.2014.godine, do konačne isplate.

Pobijanom presudom usvojen je tužbeni zahtjev i obavezan tuženi da plati tužiocu na ime duga iznos od 5.081,20€ sa zakonskom kamatom počev od 22.01.2014.godine do konačne isplate.

Pravilno je zaključio prvostepeni sud da je neosnovan prigovor nedostatka pasivne legitimacije tuženog i pravilno odlučio kada je pobijanom presudom obavezao tuženog da po predmetnoj fakturi plati glavni dug od 5.081,20€ i zakonsku zateznu kamatu od 22.01.2014.godine do isplate, na osnovu člana 269 stav 1 i 284 stav 1 Zakona o obligacionim odnosima („Sl. list CG", br.47/08).

Naime, prvostepeni sud je iz provedenih pismenih dokaza i saglasnih iskaza zastupika tužioca i svjedoka koji je bio predsjednik

tuženog u periodu od 2010 do 08.02.2012.godine, te [redacted], koji stupio na istu funkciju dana 10.02.2012.godine i izdao potvrdu od 10.02.2014.godine, utvrdio da je tužilac izveo predmetne radove čišćenja snijega svojom mehanizacijom za potrebe tuženog i to da je za izvršenje istih angažovan od ovlaštenog lica tuženog- [redacted] predsjednika [redacted], a sa angažovanjem tužioca se saglasio i [redacted], koji je stupio na istu funkciju dana 10.02.2012.godine, dakle tokom izvođenja radova i saglasio sa da tužilac nastavi sa vršenjem istih.

Takođe je utvrđeno da je tuženi za ove radove platio tužiocu iznos od 250,00€, a da zbog nedostatka sredstava nije platio preostali iznos od 5.081,20€, koji je stoga fakturisan predmetnom fakturom, koju je tuženi primio, na istu nije prigovorio, a nije pružio dokaze da je platio.

Kod izloženog, neosnovani su žalbeni navodi da stranke nisu u ugovornom odnosu i da nije zaključen pismeni ugovor, jer za ovu vrstu ugovora zakonom nije propisana kao obavezna pismena forma. Iz iskaza zastupnika tužioca i svjedoka, kao ovlašćenih zastupnika tuženog u spornom periodu, nesumnjivo je utvrđeno da je tužilac predmetne radove izvršio po zahtjevu i uz saglasnost ovlašćenih zastupnika tuženog- [redacted], pa su dakle stranke bile u ugovornom odnosu, osnovom kojeg je tužilac izvršio radove i ispostavio predmetnu fakturu. Tome je u prilog je i to što je tuženi za predmetne radove platio tužiocu iznos od 250,00€.

Neosnovani su i žalbeni navodi da prvostepeni sud nije mogao iskaz svjedoka [redacted] ocijeniti kao uvjerljiv i istinit, kod činjenice da je isti saglasan sa iskazom svjedoka [redacted] i zastupnika tužioca, u odnosu na činjenice od značaja za presuđenje.

Navodi tuženog da saslušani svjedoci- bivši predsjednici [redacted] nisu imali ovlaštenja za zaključenje ugovora ne mogu se sa uspjehom isticati u ovom postupku, kod utvrđenog da su kao nosioci tih funkcija tužiocu dali nalog i saglasnost da izvrši predmetne radove, da ih je tužilac izvršio u cjelosti, te da je tuženi primio i u knjigovodstvu evidentirao predmetnu fakturu.

Takođe, pravilno je zaključio prvostepeni sud da je neosnovan prigovor zastarjelosti potraživanja, jer se za ocjenu istog ima se primijeniti član 380 Zakona o obligacionim odnosima, kojim je propisano da potraživanja zastarijevaju za deset godina, ako zakonom nije određen neki drugi rok zastarjelosti.

Ovo iz razloga što tuženi nije pravno lice koje obavlja privrednu djelatnost, niti je privredna djelatnost predmet njegovog poslovanja, pa se ne radi o potraživanju koje je nastalo iz ugovora o privredi, u smislu člana 17 stav 2 Zakona o obligacionim odnosima i nema mjesta primjeni člana 383 Zakona o obligacionim odnosima, koji propisuje rok zastarjelosti od 3 godine.

Kako od dana izvođenja predmetnih radova u periodu od 02.02.2012. do 12.02.2012.godine i dana izdavanja i dospelosti predmetne fakture- 22.01.2014. godine, do dana podnošenja predmetne tužbe- 26.12.2016. godine, nije protekao rok zastarjelosti od 10 godina, to je pravilno zaključio prvostepeni sud da je neosnovan prigovor zastarjelosti potraživanja.

Bez pravnog značaja su navodi žalbe kojima se prvostepena presuda pobija zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, jer se prema članu 454 stav 1 Zakona o [redacted]

male vrijednosti može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 367 stav 2 ovog Zakona i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

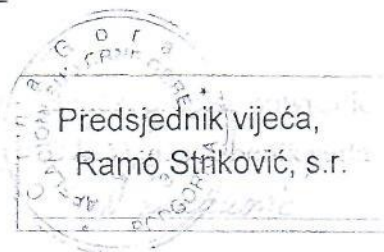
Za svoju odluku prvostepeni sud je dao jasne i valjane razloge koje prihvata drugostepeni sud i na iste upućuje žalioaca, ne nalazeći potrebnim da ih dodatno obrazlaže i ponavlja.

Kako navodima žalbe nijesu dovedeni u sumnju razlozi pobijane presude, to je istu valjalo potvrditi i žalbu odbiti kao neosnovanu.

Prilikom odlučivanja ovaj sud je cijenio sve ostale žalbene navode ali je našao da su kod izloženog bez uticaja na drugačije odlučivanje.

Sa izloženog, na osnovu člana 382 Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u izreci presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE
Podgorica, 08.05.2018.godine

ZAPISNIK O GLAVNOJ RASPRAVI

P-1034/2018

Sastavljen dana 10.07.2018 godine pred Osnovnim sudom u Podgorici.

Sudija pojedinac		Tužilac
Jelena Andjelić		
		Tuženi
Zapisničar		Predmet spora
Bisera Osmanagić		naknada štete
		Vrijednost spora
		300,00 €

Započeto u 09,25 sati

Konstatuje se da su na današnjem ročištu pristupili pun. tužioca adv.iz Podgorice sa ovlaštenjem u spisima predmeta pun. tuženog dipl. pravnik na radu kod istog sa ovlaštenjem koje prilaže sudu i pun.tuženog II reda dipl. pravnik na radu kod tuženog II reda sa ovašenjem koje prilaže sudu.

Pun. tužioca ukazuje sudu da precizira tužbeni zahtjev na način kako isti glasi: Usvaja se tužbeni zahtjev pa se obavezuju tuženi I i II reda da tužiocu solidarno isplate ukupan iznos od 130,00 € od koga iznosa na ime glavnog duga iznos od 100,00 €, sa zakonskom zateznom kamatom od dana presudjenja pa do konačne isplate i iznos na ime obračunate zakonske zatezne kamate iznos od 30,00 € od dana dospelja do dana presudjenja.

Punomoćnici tuženih I i II reda saglasno izjavljuju da u cjelosti priznaju kako osnov tako i visinu tužbenog zahtjeva na način kako je to precizirano na današnjem ročištu.

Pun. tužioca predlaže da sud shodno čl. 337. ZPP-a na današnjem ročištu donese presudu na osnovu priznanja s tim da traži troškove postupka u ukupnom iznosu od 250,00 € uz uvećanje za PDV shodno rješenju o registraciji koje dostavlja neposredno sudu na današnjem ročištu, a što čini ukupan iznos od 302,50 €.

Imajući u vidu da su ispunjeni uslovi iz čl. 337. ZPP-a, sud donosi

PRESUDU NA OSNOVU PRIZNANJA

Usvaja se tužbeni zahtjev pa se obavezuju tuženi I i II reda da tužiocu na ime naknade materijalne štete po osnovu manje isplaćenog regresa za korišćenje godišnjeg odmora za 2010 godinu solidarno isplate iznos od 130,00 € od čega na ime glavnog duga iznos od 100,00 € sa zakonskom zateznom kamatom od dana 10.07.2018.godine kao dana presudjenja do konačne isplate kao i iznos od 30,00 € na ime obračunate zatezne

kamate od dana dospjeća do 10.07.2018. godine kao dana presudjenja sve u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Pismeni otpravak presude sa odlukom o troškovima uručiti strankama u zakonskom roku.

Prisutne stranke pregledaju i potpisuju zapisnik bez primjedbi.

Završeno u 09,30 časova

PP _____

PP _____

PP _____

Zapisničar,

S u d i j a,

22.12.2016	
4453	

P.br.272/16

OSNOVNI SUD U NIKŠIĆU, kao prvostepeni parnični, sudija Mijatović
Vasiljka, uz učešće Ognjenović Slađane kao zapisničara, u pravnoj stvari tužioca
iz Tuzi, koga zastupa pun. , advokat iz
Podgorice, ul. , protiv tuženih i
, radi naknade iz rada, dana 19.12.2016. godine, donio je

RJEŠENJE

Tužba u ovoj pravnoj stvari smatra se povučenom.
Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

Na ročište zakazano za dan 16.12.2016. godine, nijesu pristupili uredno obaviješteni pun.tužioca, kao ni uredno obaviješteni I-vo i II-go tuženi, pa je sud imajući u vidu navedeno, a shodno čl.298 u vezi čl.356 ZPP-a odlučio kao u izreci rješenja.

Odluku o troškovima sud je donio shodno čl. 161 ZPP-a.

OSNOVNI SUD U NIKŠIĆU, dana 19.12.2016. godine

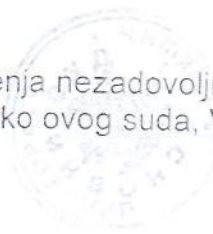
Zapisničar

SUDIJA

Slađana Ognjenović s.r.

Mijatović Vasiljka s.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 8 dana od dana prijema istog preko ovog suda, Višem sudu u Podgorici

Primljeno/Prihvaćeno: 31.01.2019				
Org.jed/ Nivoe org.	Klas.znak/ Šifra klas.	Rasn.broj/ Num.tendov.	Prig. štampa	Pr. štampa/ Vrij.
U IME CRNE GORE		517		

Gž.br.5221/18

VIŠI SUD U PODGORICI, kao drugostepeni parnični, u vijeću sastavljenom od sudija Verice Sekulić, kao predsjednika vijeća, Sanje Čakanović i Zorana Šćepanovića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca I reda / , Tuzi bb, tužioca II reda / , Vladne bb, tužioca III reda / , Tuzi bb, tužioca IV reda / , Dinoša bb, tužioca V reda / , Tuzi bb, tužioca VI reda / , Tuzi bb, tužioca VII reda / , Tuzi bb, tužioca VIII reda / , Tuzi bb, tužioca IX reda / , Tuzi bb, tužioca X reda / , Dinoša bb, tužioca XI reda / , Tuzi bb i tužioca XII reda / , Tuzi bb, koje zastupa punomoćnik / , advokat iz Podgorice, a ovog po zamjениčkom punomoćju / , advokatica iz Podgorice, protiv tuženog I reda / , kojeg zastupa punomoćnica / , diplomirana pravnica na radu kod prvotuženog, i tužene II reda / koju zastupa / , diplomirana pravnica na radu kod drugotužene, radi naknade štete iz radnog odnosa, vrijednost spora 13.857,70€, odlučujući po žalbama tuženih, protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.870/17 od 25.05.2018.godine, u sjednici vijeća, održanoj dana 15.01.2019.godine, donio je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE žalbe tuženih kao neosnovane i POTVRĐUJE presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.870/17 od 25.05.2018.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, bliže označenom u izreci, odlučeno je:

"USVAJA SE tužbeni zahtjev tužilaca, pa se obavezuju solidarno tuženi I i II reda da po osnovu naknade materijalne štete isplate i to:

I / na ime razlike zarade koju je primao i koju je trebao da prima, za period od 19.09.2009. do 01.02.2014.godine, ukupan iznos od 11.647,33 eura, od čega na ime glavnice iznos od 7.978,51 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2018.godine pa do konačne isplate, kao i iznos od 3.668,82 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospjeća pojedinačnih iznosa pa do 11.04.2018.godine;

II / na ime razlike zarade koju je primao i koju je trebao da prima, za period od 19.09.2009. do 01.02.2014.godine, ukupan iznos od 8.666,14 eura, od čega na ime glavnice iznos od 5.842,99 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2018.godine pa do konačne isplate, kao i iznos od 2.823,15 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospjeća pojedinačnih iznosa pa do 11.04.2018.godine;

III / na ime razlike zarade koju je primao i koju je trebao da prima, za period od 19.09.2009. do 01.02.2014.godine, ukupan iznos od 13.006,58 eura, od čega na ime glavnice iznos od 8.855,86 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2018.godine pa do konačne isplate, kao i iznos od 4.150,71 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospjeća pojedinačnih iznosa pa do 11.04.2018.godine;

IV / na ime razlike zarade koju je primala i koju je trebala da prima, za period od 19.09.2009. do 01.02.2014.godine, ukupan iznos od 12.356,50 eura, od čega na ime

glavnice iznos od 8.394,34 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2018.godine pa do konačne isplate, kao i iznos od 3.962,16 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospjeća pojedinačnih iznosa pa do 11.04.2018.godine;

V na ime razlike zarade koju je primala i koju je trebala da prima, za period od 19.09.2009. do 01.02.2014.godine, ukupan iznos od 13.857,70 eura, od čega na ime glavnice iznos od 9.415,73 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2018.godine pa do konačne isplate, kao i iznos od 4.441,96 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospjeća pojedinačnih iznosa pa do 11.04.2018.godine;

VI na ime razlike zarade koju je primala i koju je trebala da prima, za period od 19.09.2009. do 01.02.2014.godine, ukupan iznos od 10.053,87 eura, od čega na ime glavnice iznos od 6.857,47 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2018.godine pa do konačne isplate, kao i iznos od 3.196,39 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospjeća pojedinačnih iznosa pa do 11.04.2018.godine;

VII na ime razlike zarade koju je primala i koju je trebala da prima, za period od 19.09.2009. do 01.02.2014.godine, ukupan iznos od 6.600,88 eura, od čega na ime glavnice iznos od 4.495,36 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2018.godine pa do konačne isplate, kao i iznos od 2.105,52 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospjeća pojedinačnih iznosa pa do 11.04.2018.godine;

VIII na ime razlike zarade koju je primao i koju je trebao da prima, za period od 19.09.2009. do 01.02.2014.godine, ukupan iznos od 7.573,17 eura, od čega na ime glavnice iznos od 5.163,78 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2018.godine pa do konačne isplate, kao i iznos od 2.409,39 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospjeća pojedinačnih iznosa pa do 11.04.2018.godine;

IX na ime razlike zarade koju je primao i koju je trebao da prima, za period od 19.09.2009. do 01.02.2014.godine, ukupan iznos od 5.488,69 eura, od čega na ime glavnice iznos od 3.885,86 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2018.godine pa do konačne isplate, kao i iznos od 1.602,83 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospjeća pojedinačnih iznosa pa do 11.04.2018.godine;

X na ime razlike zarade koju je primao i koju je trebao da prima, za period od 19.09.2009. do 01.02.2014.godine, ukupan iznos od 3.860,05 eura, od čega na ime glavnice iznos od 2.799,66 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2018.godine pa do konačne isplate, kao i iznos od 1.060,39 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospjeća pojedinačnih iznosa pa do 11.04.2018.godine;

XI na ime razlike zarade koju je primao i koju je trebao da prima, za period od 19.09.2009. do 01.02.2014.godine, ukupan iznos od 6.703,06 eura, od čega na ime glavnice iznos od 4.571,68 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2018.godine pa do konačne isplate, kao i iznos od 2.131,38 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospjeća pojedinačnih iznosa pa do 11.04.2018.godine;

XII na ime razlike zarade koju je primala i koju je trebala da prima, za period od 19.09.2009. do 01.02.2014.godine, ukupan iznos od 6.827,66 eura, od čega na ime glavnice iznos od 4.655,85 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2018.godine pa

do konačne isplate, kao i iznos od 2.171,82 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospjeća pojedinačnih iznosa pa do 11.04.2018.godine,

- a sve prednje u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti presude.

OBAVEZUJU SE tuženi I i II reda da tužiocima solidarno naknade troškove postupka u iznosu od 5.519,00 eura, u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti presude."

Protiv navedene presude tuženi su blagovremeno izjavili žalbe.

Prvotuženi presudu pobija iz svih zakonskih razloga, sa predlogom da se preinači, u skladu sa navodima žalbe.

Drugotužena presudu pobija zbog bitne povrede odredaba postupka, nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa predlogom da se ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se preinači u skladu sa navodima žalbe.

Tužiocu nije odgovorio na žalbe tuženih.

Ispitujući pravilnost i zakonitost prvostepene presude, povodom izjavljenih žalbi, i u granicama razloga navedenih u žalbama, u smislu čl.379 ZPP-a, ovaj sud nalazi da su žalbe neosnovane.

Pobijana presuda je donijeta bez počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl.367 st.2 tač.3, 7 i 12 ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, kao i bez počinjenih bitnih povreda odredaba postupka na koje se žalbama ukazuje, te donijeta na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

Predmet tužbe je zahtjev da se obavežu tuženi da solidarno, po osnovu naknade materijalne štete, tužiocima isplate (na ime glavnog zahtjeva i kamate) iznose bliže predstavljene u izreci pobijane presude.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda, u bitnom, proizilazi da su tužiocu u periodu od 19.09.2009. do 01.02.2014.godine bili zaposleni u Gradskoj opštini Tuzi. Iz dopisa Glavnog grada Podgorica - Gradske opštine Tuzi br.Nr.23-031/18-134 od 26.01.2018. godine je utvrđeno da tužena II reda nije u posjedu dokaza o uručenju rješenja o raspoređivanju tužiocima.

Vještačenjem finansijske struke je utvrđeno da je tužiocima u spornom periodu od 19.09.2009. do 01.02.2014. godine obračun zarade vršen prema koeficijentima iz Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika iz 2004. godine, umjesto prema Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika ("Sl.list CG" br.17/07 od 21.12.2007. godine) koji je stupio na snagu 08.01.2008. godine. Vještak je u prvoj varijanti obračunao razliku, za svakog tužioca pojedinačno, između obračunate i isplaćene zarade od strane tuženog prema koeficijentima iz Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika iz 2004. godine ("Sl.list RCG" br.27/04 od 28.04.2004. godine) i zarade obračunate prema koeficijentima po Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika ("Sl.list CG" br.17/07 od 21.12.2007. godine), za period od 19.09.2009. godine (za tužioce koji su kasnije počeli raditi obračun je izvršen od datuma zaposlenja) do 01.02.2014. godine, prema obračunskoj vrijednosti koeficijenta kod tuženog. Na utvrđene mjesečne razlike u zaradi, za period do 01.01.2010. godine obračunata je pripadajuća kamata 6% na mjesečnom nivou, od dospelja svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa do 01.01.2010. godine, dok je od

01.01.2010. godine do dana izrade nalaza kamata obračunata prema Zakonu o visini stope zatezne kamate, a koji iznosi manje isplaćene zarade (na ime glavnog zahtjeva i kamate) su bliže predstavljeni izrekom pobijane presude.

Kod ovakvog činjeničnog utvrđenja, pravilno je prvostepeni sud odlučio kada je usvojio tužbeni zahtjev. Ovo sa razloga što je taj sud, na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, sve na temelju brižljive i savjesne ocjene provedenih dokaza, pravilno primijenio materijalno pravo i za svoju odluku iznio valjane i jasne razloge, koje prihvata i ovaj sud i na iste upućuje žalioce (tužene).

Nasuprot neosnovanim navodima žalbi tuženih, pravilna primjena materijalnog prava je, i po mišljenju ovog suda, nalagala usvajanje tužbenog zahtjeva tužilaca. Naime, u situaciji kada je za platni razred u koji je razvrstano zvanje državnog ili lokalnog službenika, odnosno namještenika zakonom utvrđen veći koeficijent, a nadležni organ nije donio rješenje o novom koeficijentu u skladu sa zakonom, kakav je slučaj u konkretnom, što je bio dužan da učini po službenoj dužnosti, državnom ili lokalnom službeniku odnosno namješteniku pripada pravo na isplatu fiksnog dijela zarade prema koeficijentu utvrđenom zakonom.

U prilog navedenog je i pravni stav Vrhovnog suda Crne Gore Su.I br.280-1/15 od 21.12.2015.godine.

Bez osnova su žalbeni navodi da nijesu ispunjeni uslovi da tužioci traže sudsku zaštitu, jer nijesu koristili postupak za zaštitu svojih prava, iz čl.119 st.2 Zakona o radu i čl.134 do 140 Zakona o državnim službenicima i namještenicima.

U vezi takvih žalbenih navoda, ukazuje se žalionicima da predmet spora u ovoj pravnoj stvari nije odluka tuženih, niti propust poslodavca zbog nedonošenja odluke u predviđenom roku, već je predmet spora isplata razlike u zaradi. Činjenica da se tužioci nijesu obraćali nadležnim organima tuženih ne sprečava iste da zaštitu svojih prava ostvare pred sudom.

Ne stoji ni navod žalbi da je sud nenadležan da postupa u predmetnoj pravnoj stvari i da je u pitanju spor iz nadležnosti upravnog organa. Naime, predmetni spor ima karakter spora iz imovinskih odnosa, po kome je nadležan da postupa Osnovni sud u smislu čl.14 st.1 tač.2., alineja a. Zakona o sudovima.

Takođe, neosnovano se žalbenim navodima ukazuje na varijantu 2 nalaza vještaka. Naime, u varijanti 2 je predstavljen obračun zarade po obračunskoj vrijednosti koja je važila u državi, po predlogu tuženog, koja varijanta nalaza nije od uticaja na drugačije odlučivanje. Bez uticaja je činjenica da je obračunska vrijednost koeficijenta kod tuženog, u utuženom periodu, bila veća nego na teritoriji države, obzirom da minimalna cijena rada koja je dogovorena na nivou Crne Gore, predstavlja minimum obračunske vrijednosti, odnosno cijene rada u državi, ne dirajući pri tom u pravo poslodavca da u skladu sa svojim mogućnostima obračuna veću cijenu rada, što je tuženi i uradio, pa je isti bio dužan da tužiocima obračuna zarade po cijeni rada koju je sam utvrdio, jer bi u suprotnom tužioci bili dovedeni u neravnopravan položaj u odnosu na ostale radnike tuženog, te je tuženi bio dužan da poštuje izmjene Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika, u pogledu utvrđenog koeficijenta složenosti poslova.

Pravilno prvostepeni sud nalazi da su tuženi bili dužni da upodobе akte o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji sa uredbama Vlade (na koje se taj sud pravilno pozvao), odnosno da tužioce razvrstaju u odgovarajući platni razred, te da shodno tako upodobljenom aktu donesu

pojedinačna rješenja o raspoređivanju, što tuženi nijesu učinili, o čemu pobijana presuda sadrži valjane i jasne razloge, na koje se upućuju žalioци.

Istovremeno se ukazuje žalioциma da pravilno prvostepeni sud nalazi da su neosnovani prigovori nedostatka pasivne legitimacije, pri tom pravilno nalazeći da se odnosi između organa (ovdje tuženog I reda) i organa (ovdje tužene II reda) zasnivaju na načelima međusobne saradnje i kontrole zakonitosti rada organa Gradske opštine Tuzi od strane organa Glavnog grada Podgorica, u skladu sa Zakonom o Glavnom gradu i statutom Glavnog grada.

Dakle, imajući u vidu da je tužena II reda propustila da uskladi koeficijente u skladu sa onim važećim, i da ista nije donijela rješenja o raspoređivanju tužilaca, što je bila dužna učiniti, a da je tuženi I reda bio u obavezi da preko svojih organa uoči navedene nepravilnosti, te preduzme mjere u cilju njihovog otklanjanja, što je isti propustio, to pravilno prvostepeni sud nalazi da je prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženih neosnovan, pa je pravilno odlučio kada je obavezao tužene da solidarno naknade tužioциma materijalnu štetu, sve na način bliže predstavljen izrekom pobijane presude, dajući jasne i razumljive razloge za svoju odluku, te dajući odgovor povodom svih prigovora tuženih.

Neosnovani su i navodi žalbe prvotuženog o zastari potraživanja. Naime, potraživanje tužilaca se odnosi na period nakon stupanja na snagu Zakona o radu ("Sl. list CG", br.49/08) koji sadrži odredbu da novčana potraživanja iz rada i po osnovu rada ne zastarijevaju (čl.123), pa se ne može govoriti o zastarjelom potraživanju. Osim toga za ukazati je da prvotuženi sve do podnošenja žalbe nije isticao prigovor zastarjelosti, a u smislu čl.365 st.2 ZPP-a prigovor zastarjelosti koji nije iznesen pred prvostepenim sudom ne može se iznositi u žalbi.

Ovaj sud je cijenio i ostale žalbene navode tuženih, ali je našao da isti, kod utvrđenog i navedenog, ne utiču na donošenje drugačije odluke u ovoj pravnoj stvari.

Pravilno je prvostepeni sud odlučio i o troškovima postupka, za koju odluku je taj sud takođe dao valjane i dovoljne razloge, zasnovane na pravilnoj primjeni ZPP-a i Advokatske tarife.

Kako žalbenim navodima nijesu dovedeni u sumnju razlozi prvostepene presude, to je žalbe tuženih valjalo odbiti kao neosnovane, a prvostepenu presudu potvrditi.

Sa izloženog, primjenom čl.382 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI
Dana 15.01.2019.godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Verica Sekulić,s.r.

Za tačnost otpisavka tvrdi i
ovjerava namještenik suda

PREDSJEDNIK - KRIVETARI

Prijmljeno/Preneseno: 02.10.2018			
Org. jed. N/psia.org	Klas. zna. P/psia.org	Raspr. bro. N/psia.org	Prijm. broj Gž.br.2104/18
U IME CRNE GORE		5160	

VIŠI SUD U PODGORICI, kao drugostepeni, u vijeću sastavljenom od sudija: Vesne Jovetić, kao predsjednika vijeća, Milice Čukić i Milorada Marotića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca [ime], iz Podgorice, kojeg zastupa punomoćnica [ime], advokatica iz Podgorice, protiv tuženih [ime], koga zastupa [ime] a niu punomoćnik [ime], dipl. pravnik, zaposlen kod iste i [ime], koju zastupa punomoćnica [ime], dipl. pravnica, zaposlena kod drugotužene, radi naknade materijalne štete, odlučujući o žalbama tuženih izjavljenih protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.912/17 od 02.03.2018.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 21.09.2018.godine, donio je

P R E S U D U

ODBIJA SE žalba drugotužene kao neosnovana i potvrđuje presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.912/17 od 02.03.2018.godine u dijelu izreke pod stavom prvim, u odnosu na drugotuženu.

PREINAČAVA SE navedena presuda u dijelu izreke pod stavom prvim u odnosu na prvotuženog, na način što se odbija tužbeni zahtjev kojim je traženo da se prvotuženi solidarno sa drugotuženom obaveže da tužiocu po osnovu manje isplaćene zarade za period od 19.09.2009. do 10.02.2012.godine isplati ukupan iznos od 1.759,52 € od čega na ime glavnog duga iznos od 1.167,91 € sa zakonskom zateznom kamatom od 01.10.2017.godine do konačne isplate, a po osnovu dospjelih kamata na glavno potraživanje iznos od 591,61 €, sa troškovima postupka.

PREINAČAVA SE rješenje o troškovima postupka sadržano u stavu drugom izreke prvostepene presude na način što se obavezuje drugotužena da tužiocu na ime troškova postupka isplati iznos od 765,50 €, u roku od 8 dana od dana dostavljanja prepisa drugostepene presude.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom odlučeno je:

„USVAJA SE tužbeni zahtjev, pa se obavezuju tuženi da tužiocu solidarno isplate po osnovu manje isplaćene zarade za period od 19.09.2009 godine do 10.02.2012. godine ukupan iznos od 1.759,52 eura, od čega po osnovu glavnice iznos od 1.167,91 eura, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.10.2017 godine do konačne isplate, te po osnovu kamate na glavno potraživanje iznos od 591,61 eura, u roku od 8 dana po pravosnažnosti presude.

OBAVEZUJU SE tuženi da tužiocu solidarno naknade troškove postupka u iznosu od 1.098,25 eura, u roku od 8 dana po pravosnažnosti presude.“

Protiv navedene presude tuženi su blagovremeno izjavili žalbe iz svih zakonskih razloga, sa saglasnim predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati

prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili ista preinači na način što će se u cjelosti odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Tužilac nije podnio odgovor na žalbu.

Ispitujući pobijanu presudu povodom izjavljenih žalbi, u smislu čl.379 st.1 ZPP-a, i razloga žalbi, ovaj sud je našao da je žalba prvotuženog osnovana, a žalba drugotužene neosnovana.

Prvostepena presuda donijeta je bez počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl.367 st.2 tač.3, 7 i 12 ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, dok se na postojanje drugih bitnih povreda žalbom posebno ne ukazuje, na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, ali je u odnosu na prvotuženog prilikom njegovog obavezivanja da solidarno sa drugotuženom tužiocu naknadi predmetnu štetu, pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Predmet spora je zahtjev tužioca da se tuženi solidarno obavežu da mu naknade štetu koja se ogleda u razlici zarade koju je primio i zarade koju je trebao da primi za period od 19.09.2009.godine do 10.02.2012.godine, sa zakonskom zateznom kamatom od dana izrade nalaza do isplate, kao i obračunatom kamatom od dospjeća pojedinačnih iznosa do izrade nalaza i mišljenja.

Odlučujući o postavljenom tužbenom zahtjevu prvostepeni sud je isti usvojio, nalazeći da je u spornom periodu tužiocu isplaćivana zarade po koeficijentu 4,20, a imao je pravo da mu se zarada obračunava po koeficijentu 4,60. Kako poslodavac tužioca nije usaglasio svoje opšte akte sa Uredbama Vlade, koje se postupanje smatra nezakonitim, to tužiocu pripada pravo na islatu fiksnog dijela zarade prema koeficijentu utvrđenog zakonom, koji je predviđen za poslove radnog mjesta koje je tužilac obavljao, čime su mu tuženi prčinili štetu, pa su istu dužni naknaditi.

Iz stanja u spisima predmeta proizilazi da je tužilac bio u radnom odnosu kod drugotužene i da je rješenjem o zasnivanju radnog odnosa pripravnika br.01-2-031/07-361 od 19.06.2007.godine zasnovano radni odnos u svojstvu pripravnika u upravi Gradske Opštine Tuzi, kojim rješenjem mu je utvrđena plata u visini od 80% od plate radnog mjesta-Viši savjetnik III za pravne poslove, kao početna za stepen visoke struče sprema za koju se vrši osposobljavanje, koje radno mjesto je vrednovano koeficijentom 4,10. Rješenjem o raspoređivanju službenika br.01-2-031/07-1450 od 21.12.2007.godine tužilac je raspoređen na radno mjesto Savjetnik za pravne poslove, koje odgovara stepenu Viši savjetnik II u upravi Gradske Opštine Tuzi na neodređeno vrijeme, počev od 23.12.2007.godine, kojim rješenjem mu je određena zarada sa koeficijentom 4,20, uvećana za 1.00% po osnovu radnog stažaminuli rad. Nije sporno da je tužiocu prestao radni odnos po rješenju drugotužene br.01-2-032/11-2666 od 18.11.2011.godine zbog promjene Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji danom isplate otpemninez zaključno sa 10.02.2012.godine.

Naime, prvostepeni sud pravilno nalazi da se saglasno Zakonu o lokalnoj samoupravi, na pravni status lokalnih službenika i namještenika shodno primjenjuju propisi kojima se uređuje status državnih službenika i namještenika. Međutim, Zakonom o državnim službenicima i namještenicima nijesu utvrđena službena zvanja

lokalnih službenika i namještenika i uslovi za njihovo vršenje, već ta zvanja i uslove, prema odredbi čl.88 st.3 Zakona o lokalnoj samoupravi, propisuje Vlada.

U periodu koji je sporan važila je Uredba o izmjenama Uredbe o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave („Sl. list CG“, br.18/09 od 11.03.2009.godine), koja je u primjeni od 19.03.2009.godine, kojom je u čl.4 propisan rok od 6 mjeseci od dana njenog stupanja na snagu za usklađivanje akata o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji, to je postojala obaveza drugotuzene, kao poslodavca tužioca, da Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta uskladi sa Uredbom o izmjenama i dopunama Uredbe o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave do 19.03.2009.godine.

U postupku nije osporeno da drugotuzena, u periodu za koji tužilac traži štetu, nije uskladila svoje akte sa navedenom Uredbom, usled čega zvanja lokalnih službenika i namještenika nijesu utvrđena Zakonom o državnim službenicima i namještenicima, a samim tim, nijesu raspoređena u platene razrede, shodno Zakonu o zaradama državnih službenika i namještenika.

Prema tome, poslije isteka roka za usklađivanje opštih akata sa Uredbom Vlade (18.09.2009.godine), propuštanjem da uskladi Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta sa Uredbom o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave, drugotuzena je uzrokovala nemogućnost određivanja službenog zvanja za tužioca, a time i razvrstavanje u platni razred i utvrđivanje koeficijenta za određivanje fiksnog dijela zarade, što je za posledicu imalo da se fiksni dio zarade tužiocu u spornom periodu obračunava i dalje prema koeficijentu za određivanje fiksnog dijela zarade 4,20, sve do 10.02.2012.godine, kada je tužiocu prestao radni odnos kod drugotuzene, što je u direktnoj uzročno-posledičnoj vezi sa štetom koju je tužilac pretrpio i čiju naknadu traži u ovom sporu.

Po ocjeni ovog suda, nakon 18.09.2009.godine pa do kraja spornog perioda postoji odgovornost drugotuzene u kontinuitetu zbog neusaglašenosti akata o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji sa Uredbom Vlade iz 2009.godine, te neizvršenja obaveza po službenoj dužnosti u daljem dijelu, pa je prvostepeni sud je pravilno primijenio materijalno pravo kada je obavezao drugotuzenu na naknadu štete za sporni period.

Međutim, prvostepeni sud je pogrešno primijenio materijalno pravo kada je tužene solidarno obavezao da tužiocu naknade predmetnu štetu. Ovo sa razloga što je tužilac bio zaposlen kod drugotuzene, kod koje je zasnovano radni odnos, drugotuzena ga je rasporedila na odgovarajuće radno mjesto u skladu sa svojim aktom o sistematizaciji, ista mu je, kao poslodavac, obračunavao i isplaćivao zaradu, pa je ista isključivo pasivno legitimisan u ovoj parnici, imajući u vidu da drugotuzena ima svojstvo pravnog lica, te samim tim stranačku sposobnost. Postojanje pasivne legitimacije drugotuzene, po ocjeni ovog drugostepenog suda, isključuje postojanje pasivne legitimacije prvotuzenog, bez obzira što drugotuzena svoje funkcionisanje ostvaruje u okviru prvotuzenog, pri činjenici da tužilac u spornom periodu nije bio u radnom odnosu kod prvotuzenog, niti mu je isti vršio obračun i isplatu zarade.

Žalbeni navodi tuženih da je pokretanje spora pred nadležnim sudom uslovljeno prethodno sprovedenim postupkom zaštite prava kod poslodavca, a u slučaju neostvarivanja svojih pravnih interesa tužilac je iste mogao ostvariti u upravnom sporu, u kom postupku sud odlučuje i o zahtjevu stranke za naknadu štete, lišeni su osnova. Ovo sa razloga što u smislu odredbe čl.119 Zakona o radu, kada je u pitanju novčano potraživanje iz rada i po osnovu rada, ne postoji obaveza zaposlenog da se prije pokretanja sudskog postupka obrati poslodavcu radi ostvarivanja tog prava, već je to predviđeno kao mogućnost, pri čemu je predmet tražene pravne zaštite u ovoj pravnoj stvari naknada štete zbog nezakonitog rada tuženog, što predstavlja građansko-pravni spor, u smislu odredbe čl.1 ZPP-a. S toga je o zahtjevu o ovom sporu nadležan da odlučuje sud opšte nadležnosti, zbog čega se žalbeni navodi tuženih o nenadležnosti osnovnog suda pokazuju neosnovanim.

Ovaj sud je cijenio i ostale navode žalbi, ali je našao da isti nijesu od uticaja za donošenje drugačije odluke u ovoj pravnoj stvari.

Kod činjenice da je preinačena prvostepena presuda na način što je u odnosu na prvotuženog odbijen tužbeni zahtjev, to kod odlučivanja o troškovima postupka nije bilo mjesta primjeni Tarif. br.11 AT-a, pa je rješenje o troškovima postupka preinačeno na način što je u pogledu troškova, koje je prvostepeni sud pravilno obračunao, isključeno uvećanje za 50% za narednog tuženog i troškovi dosuđeni u iznosu od 765,50 €. Odluka o troškovima zasniva se na odredbi čl.152 st.1, čl.153 i 161 ZPP-a, te tarif.br.5 st.1 tač.1 AT-a.

Sa izloženog, primjenom čl.382, 387 tač.4 i 395 tač.3 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI
Dana,21.09.2018.godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Vesna Jovetić,s.r.

Za tačnost otpisavka tvrdi i
ovjerava namještenik suda

CRNA GORA
P.br.1081/18

Crna Gora - Marijići
Glavni grad Podgorica - Podgorica
Općina - Javna Agencija za upravljanje državnom imovinom
PRIDSJEDNIK - KRIVETARI

Priloga/Prilog	Org. jed. Nosač org.	Klas. broj/ Šifra k. obr.	Red. broj/ Nomenklatura	Priloga/ Prilog	Udaljenost km
			6411		

10.12.2018

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U NIKŠIĆU, kao prvostepeni parnični, sudija Karadžić Ljiljana, uz učešće Gurešić Marije, kao zapisničara, u pravnoj stvari tužilje

Tuži bb, zastupanu po punomoćniku _____, advokatu iz Podgorice, protiv tuženog I reda _____, koga zastupa _____

_____, a nju punomoćnik _____, i tužene II reda _____, zastupane po zakonskom zastupniku _____

predsjedniku _____, radi naknade štete, v.s. neodređena, nakon održane usmene, glavne i javne rasprave dana 29.11.2018. godine, u odsustvu parničnih stranaka, dana 05.12.2018. godine, donio je

RJEŠENJE

PRIHVATA SE povlačenje tužbe.

Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje:

Imajući u vidu da parnične stranke nijesu pristupile na raspravi zakazanoj za dan 29.11.2018. godine, sa početkom u 09:30 časova, iako su o održavanju iste uredno obaviješteni, te da je punomoćnik tužioca dostavio sudu podnesak dana 06.11.2018. godine iz koga je utvrđeno da je isti povukao tužbu u ovoj pravnoj stvari, a čemu se nijesu protivili tuženi I i II reda, niti su tražili troškove postupka, to je sud bez daljeg raspravljanja odlučio kao u izreci rješenje shodno članu 194 ZPP-a.

O Odluku o troškovima sud je donio shodno čl.150 ZPP-a.

Sa izloženog, odlučeno je kao u izreci rješenja.

OSNOVNI SUD U NIKŠIĆU, dana 05.12.2018. godine.

Zapisničar,

Gurešić Marija, s.r.

SUDIJA,

Karadžić Ljiljana, s.r.

Za tačnost otpisane potvrde ovjerava službenik suda.

PRAVNA POUKA: Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, od dana prijema, preko ovog suda Višem sudu u Podgorici.

Primljeno/Pranuar: 29.03.2019				
Org. jed / Njësia org.	Kl.čs. znak/ Shënja klas.	Radni broj/ Numri rendor.	Prilog/ Shojcë	Vrijednost/ Vlera
		1619		

P.br.1554/18

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni parnični, sudija Biljana Krgović, u pravnoj stvari tužioca _____, koga zastupa punomoćnik _____, advokat iz Podgorice, protiv tuženih: 1. _____, koga zastupa _____ i 2. _____, i, radi naknade štete iz radnog odnosa, donio je na ročištu dana 26.03.2019.godine

R J E Š E N J E

Smatra se da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je preko punomoćnika dana 20.03.2018.godine podnio sudu tužbu protiv tuženih, radi naknade štete iz radnog odnosa.

Na pripremno ročište dana 26.03.2019.godine nije pristupio tužilac, a isti je bio uredno pozvan preko svog punomoćnika. Nisu pristupili ni uredno pozvani tuženi, pa je imajući u vidu navedeno saglasno odredbi čl.293 st.1 ZPP-a, odlučeno kao u izreci rješenja.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana 26.03.2019.godine

Sudija
Biljana Krgović,s.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Višem sudu u Podgorici a preko ovog suda, u roku od 8 dana od dana prijema ovjerenog prepisa istog.

ZTO: Svetlana Kažić

Primljeno/Pranuar: 25.09.2019				
Org. jed. / Nesia org.	Klas. znak / Shenja klas.	Redni broj / Numri rendor.	Prilog / Shtojce	Vrijednost / Vera
		5855		

GŽ.br.4148/19

U IME CRNE GORE

VIŠI SUD U PODGORICI, kao drugostepeni, u vijeću sastavljenom od sudija Ranka Vukića, predsjednika vijeća, Sonje Drašković i Natalije Boričić, članova vijeća, u pravnoj stvari tužilje / z Tuzi, Dinoša b.b., koju zastupa punomoćnik / , advokat iz Podgorice, a njega advokatski pripravnik / po zamjениčkom punomoćju, protiv tuženog I reda / Podgorica, koga zastupa zakonski zastupnik istog- / i tuženog II reda / Tuzi b.b., koga zastupa / diplomirani pravnik na radu kod tuženog II reda, radi naknade štete iz radnog odnosa, vrijednost spora 2.000,00 eura, odlučujući po žalbi tuženih, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.1630/18 od 07.06.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 04.09.2019.godine, donio je

P R E S U D U

ODBIJA SE žalba tuženih kao neosnovane i presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.1630/18 od 07.06.2019. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom bliže označenom u izreci, odlučeno je:

„ USVAJA SE tužbeni zahtjev i utvrđuje da je apsolutno ništava odredba čl.7 ugovora o radu br.01-2-032/13-2387 od 18.10.2013.godine, zaključenog između tužilje i tuženih I i II reda.

OBAVEZUJU SE tuženi I i II reda da tužilji na ime naknade materijalne štete koja se ogleda u razlici zarade koju je tužilja primila i zarade koju je trebala da primi za period od 21.10.2013.godine do 21.01.2014.godine, solidarno isplate ukupan iznos od 454,12 eura, od čega na ime glavnice iznos od 333,09 eura, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 04.02.2019.godine, kao dana izrade nalaza i mišljenja pa do konačne isplate, kao i iznos od 121,03 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospijeca pojedinačnih iznosa pa do 04.02.2019.godine, prednje u roku od 8 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

OBAVEZUJU SE tuženi I i II reda da tužilji na ime troškova postupka solidarno isplate iznos od 927,00 eura, u roku od 8 dana od pravosnažnosti presude.“

Protiv navedene presude prvotuženi je blagovremeno izjavio žalbu iz svih zakonom propisanih razloga. Predlaže da Viši sud pobijanu presudu preinači ili ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje. Ističe, da je tužilja prije podnošenja tužbe o naknadi štete propustila da traži zaštitu prava pred nadležnim organom tužene, kao i da nije vodila upravni spor, zbog čega nije nadležan sud da odlučuje u ovoj pravnoj stvari. Istakao je prigovor pasivne legitimacije, jer je Opština Tuzi samostalno pravno lice, pa ne može biti riječ o solidarnoj odgovornosti. Ističe da je potraživanje tužilje zastarjelo.

Odgovor na žalbu nije dat.

Drugotuženi pobija prvostepenu presudu zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa predlogom da se preinači, ili ukine pobijana odluka. U žalbi u bitnom navodi, da je navedena presuda donijeta uz pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, koja je imala za posledicu i pogrešnu primjenu materijalnog prava. Da se tužilac zaključivanjem ugovora o radu, saglasio o bitnim sastojcima ugovora. Nije pravilno prvostepeni sud cijenio prigovor zastarjelosti potraživanja.

Odgovor na žalbu nije dat.

Ispitujući pobijanu presudu povodom izjavljenih žalbi, a pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka i na pravilnu primjenu materijalnog prava u smislu iz čl. 379 ZPP-a ovaj sud nalazi da su žalbe tuženih neosnovane.

U postupku pred prvostepenim sudom nijesu učinjene bitne povrede odredaba ZPP iz čl. 367 st. 2, tač. 3, 7 i 12, na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, kao i ukazana bitna povreda iz čl. 367 st. 2 tač. 15 ZPP, na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava. Za svoju odluku prvostepeni sud je dao jasne i valjane razloge koje u cjelosti prihvata i ovaj sud.

Predmet spora je naknada štete na ime razlike u zaradi koju je u periodu od 21.10.2013.godine do 21.01.2014.godine, tužilja primala i one koju je trebala da primi u iznosu bliže odredjenom prvim stavom izreke pobijane presude.

Iz činjeničnog utvrdjenja prvostepenog suda proizilazi da je tužilja bila zaposlena u Gradskoj opštini Tuzi na određeno vrijeme, po osnovu ugovora o radu br.01-2-032/13-2387 od 18.10.2013.godine, te da joj je tuženi vršio obračun zarada prema koeficijentu navedenom u pomenutom ugovoru, što proizlazi i iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke, koji je u svom nalazu i mišljenju od 05.02.2019.godine naveo da je prema ugovoru o radu od 18.10.2013.godine, tužilja obavljala poslove radnog mjesta viši savjetnik III za poslove, te da joj je u spornom periodu obračun zarade vršen prema koeficijentu 4,20, za platni razred 19 iz Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika. U tabeli br.1 je utvrdio iznos razlike između obračunate zarade po koeficijentu 4,20 u odnosu na zaradu po koeficijentu predviđenom Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika, koji je za radno mjesto tužilje iznosio 5,46, uz obračunsku vrijednost koeficijenta kod tuženog, pa je dao mišljenje da ta razlika iznosi 333,09 eura, sa zakonskom zateznom kamatom u iznosu od 121,03 eura, što ukupno daje iznos od 454,12 eura. U tabeli br.2 je sačinio obračun polazeći od obračunske vrijednosti koeficijenta na nivou Države, pa je našao da takvim

obračunom tužilji ne bi bila pričinjena šteta, već je naprotiv ista preplaćena. Dati nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke prvostepeni sud je cijenio kao jasan i potpun, te mu je poklonio punu vjeru, kod činjenice da isti nije doveden u pitanje primjedbama parničnih stranaka, s obzirom da iste nijesu sporile dati matematički obračun.

Polazeći od utvrdjenog činjeničnog stanja, koje žalbenim navodima nije dovedeno u sumnju, pravilno je postupio prvostepeni sud kada je odlučujući o zahtjevu tužilje isti usvojio, nalazeći da su tuženi na navedeni način pričinili štetu tužilji, a ista se odnosi na obračun i isplatu zarade po manjem koeficijentu složenosti od onoga koji je određen rješenjem tuženog.

Bez osnova su navodi žalbe da je tužilja, shodno odredbi člana 120 Zakona o radu, imala pravo da pokrene spor pred sudom, ako je nezadovoljna odlukom iz člana 119 istoga zakona ili joj odluka nije dostavljena u predviđenom roku. Naime, predmet spora u ovoj pravnoj stvari nije odluka tuženog, niti je u pitanju propust poslodavca zbog nedonošenja odluke u predviđenom roku, već je predmet spora isplata razlike u zaradi u odnosu na rješenja koja je tuženi donio i shodno kojima je bio dužan da isplati zaradu zaposlenom i zarade koju je obračunao i isplatio. Činjenica da se tužilja nije obraćala nadležnim organima tuženog, ne sprečava tužilju da zaštitu svojih prava ostvari pred sudom. Ne stoji ni navod žalbe da je sud nenadležan da postupa u predmetnoj pravnoj stvari i da je u pitanju spor iz nadležnosti upravnog organa, jer predmetni spor ima karakter spora iz imovinskih odnosa po kome je nadležan da postupa Osnovni sud u smislu odredbe čl.14 st. 1 tač. 2, alineja a. Zakona o sudovima.

Nasuprot navodima žalbi tuženih pravilno je postupio prvostepeni sud kada je odlučio na izrečeni način, jer u spornom periodu, važila je Uredba o izmjenama i dopunama Uredbe o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave („Sl.list CG“, br.18/09). Odredbom čl.4 ove Uredbe, propisan je rok od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu za usklađivanje akata o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji. Dakle, Zakonom o državnim službenicima i namještenicima nijesu utvrđena službena zvanja lokalnih službenika i namještenika i uslovi za njihovo vršenje, već ta zvanja i uslove, prema odredbi čl.88 stav 3 Zakona o lokalnoj samoupravi, propisuje Vlada, što je i učinjeno pomenutom Uredbom o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave (Sl.list CG 18/09 od 11.03.2009 godine), koja je u primjeni od 19.03.2009 godine, u kojoj je odredbom čl.4 propisana obaveza organa lokalne uprave da akte uskladi sa Uredbom u roku od 6 mjeseci. Iz navedenog proizlazi da je postojala obaveza tuženih da Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta uprave (.....), usklade sa Uredbom o izmjenama i dopunama Uredbe o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave do 19.09.2009 godine.

Naime, prvostepeni sud je izvršio uvid u pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta uprave (.....) i iz maja 2012.godine, gdje je za zvanje viši savjetnik III za upravno- pravne poslove, predviđen koeficijent 4,20, dok je zakonito postupanje uslijedilo sa donošenjem Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta uprave (.....) iz decembra 2013.godine, kojim je predviđeno da zvanje tužilje pripada 19.tom platnom razredu

sa koeficijentom 5,46, što je i zakonsko određenje i tuženi nije postupio na navedeni način, sa kojih razloga su žalbeni navodi tuženih neosnovani.

Shodno navedenom, u spornom periodu od 21.10.2013.godine do 21.01.2014.godine, tužilji je trebala da bude obračunavana zarada u skladu sa zakonom predviđenim koeficijentom od 5,46, pa su obračunavajući istu primjenom koeficijenta od 4,20, tuženi istoj pricinili štetu, koju su u smislu čl. 148 st.1, čl.149, čl.152, čl.192 Zakona o obligacionim odnosima ("Sl.list RCG", br.47/08), dužni da nadoknade u iznosima koji su utvrđeni u tabeli br.1 nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke, i to iznos od 333,09 eura na ime glavnog duga, te iznos od 121,03 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate.

Neosnovan je prigovor pasivne legitimacije prvotuženog, jer je nesporno da je sada tuženi II reda samostalna opština, te da ni u kom smislu više nije zavisn od tuženog I reda. Međutim, tuženi II reda predstavlja pravnog sljedbenika, za koju je sud našao da je odgovorna za štetu iz razloga koji su prethodno iznijeti, pa kako je šteta prouzrokovana tužilji u periodu od 21.10.2013.godine do 21.01.2014.godine, kada je tuženi II reda predstavljao, nad čijim je radom kontrolu zakonitosti sprovodio tuženi I reda, i sadašnji tuženi II reda predstavlja pravnog sljedbenika, to stoji zaključak suda da su isti solidarno odgovorni da nadoknade štetu koja je pricinjena tužilji. Sve prethodno, polazeći od Zakona o Glavnom gradu i to čl.21, te čl.5 Statutarne odluke Gradske opštine Tuzi („Sl.list RCG- Opštinski propisi“, br.50/2006 i br.7/2012), kojima je uređen pravni status Gradske opštine Tuzi. Poslovi Gradske opštine su predviđeni u čl.13 Statutarne odluke iste, dok je način finansiranja predviđen u čl.45 Zakona o Glavnom gradu, te čl.15 i čl.16 pomenute Statutarne odluke. Članom 41 Zakona o Glavnom gradu, organi Gradske opštine su dužni da na zahtjev organa Glavnog grada dostave podatke, izvještaje i obavještenja od značaja za obavljanje poslova Gradske opštine, organi Glavnog grada su dužni da o uočenim nedostacima u radu organa Gradske opštine obavijeste skupštinu Gradske opštine i preduzmu mjere za njihovo otklanjanje.

Pravilno je prvostepeni sud i po mišljenju ovog suda cijenio da je isti neosnovan, pa je kao takav i odbijen. Naime, odredbom člana 123 sada važećeg Zakona o radu ("Sl.list Crne Gore", br.49/08 od 15.08.2008, 26/09 od 10.04.2009, 88/09 od 31.12.2009, 26/10 od 07.05.2010.godine, 59/11 od 14.12.2011.godine), koji se u konkretnom slučaju mora primijeniti, propisano je da novčana potraživanja iz rada i po osnovu rada ne zastarijevaju, pa kako je predmet tužbenog zahtjeva naknada štete za period nakon stupanja na snagu sada važećeg Zakona o radu (od 21.10.2013.godine do 21.01.2014.godine), proizlazi da predmetno potraživanje tužioca nije zastarjelo. Kada je u pitanju odredba čl.210 Zakona o lokalnoj samoupravi, koja tretira pitanje zastarjelosti, a na koju se pozvao zastupnik tuženog I reda, potrebno je ukazati na to da se radi o Zakonu koji je donesen i stupio na snagu dana 10.01.2018.godine, kojim je propisano da novčana potraživanja iz rada nastala od 01.januara 2013.godine do 01.jula 2018.godine, zastarijevaju u roku od tri godine. Međutim, primjena odredbe čl.210 Zakona o lokalnoj samoupravi bi bila suprotna kako ustavnim načelima o ravnopravnosti zaposlenih, tako i odredbama Zakona o radu koji upućuje na primjenu propisa koji su povoljniji za zaposlenog. Dakle, sva prava zaposlenih koja proističu iz radnog odnosa, ne mogu biti propisana u manjem

obimu od prava koja propisuje Zakon o radu, koji je po svojoj prirodi sui generis zakon za oblast rada i prava i obaveza zaposlenih po osnovu rada.

Iz prednjih razloga je prvostepeni sud pravilno obavezao tužene da tužilji, po osnovu naknade materijalne štete, saglasno i odredbama člana 148 stav 1, čl.149, čl.152 i čl.192 Zakona o obligacionim odnosima, isplati iznose, izrekom presude bliže predstavljene.

Ovaj sud je cijenio i ostale navode žalbe, pa kako istima nije dovedena u sumnju zakonitost prvostepene presude, to je žalbu valjalo odbiti, a prvostepenu presudu potvrditi.

Sa izloženog, a na osnovu odredbe člana 382 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI
Dana, 04.09.2019.godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Ranko Vukić, s.r.

Tačnost pismenog otpavka ovjerava
ovlašćeni službenik suda

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U PODGORICI, sudija Branka Zeković, u pravnoj stvari tužioca
 , iz Tuzi kojeg zastupa punomoćnica adv. i iz Podgorice,
 protiv tuženog i, radi naknade štete, na
 ročištu održanom dana 19.01.2017.godine, donio je a dana 20.01.2017.godine pismeno
 izradio

RJEŠENJE

Tužba se smatra povučenom.

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je dana 13.04.2016.godine preko svoje punomoćnice podnio tužbu protiv
 tuženog radi naknade štete.

Punomoćnica tužioca nije pristupila na ročištu glavne rasprave koje je određeno za
 dan 19.01.2017. godine u 11:15 časova, a ista je o ročištu bila uredno obaviještena
 prolašenjem rješenja sa zapisnika od 28. 11.2016.godine.

Na ročište nijesu pristupili ni punomoćnici tuženih, a isti su o ročištu takođe bili
 uredno obaviješteni prolašenjem rješenja sa zapisnika od 28.11.2016.godine.

Sud je na osnovu čl. 298 st. 4 ZPP-a, odlučio kao u stavu I izreke.

Sud je na osnovu čl. 150 ZPP-a odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove
 postupka,kao u stavu II izreke.

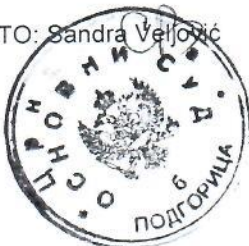
OSNOVNI SUD U PODGORICI
 Dana,20.01.2017.godine

SUDIJA
 Branka Zeković,s.r.

Pravna pouka:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba
 u roku od 8 dana, od dana prijema istog
 Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda.

ZTO: Sandra Veljović

Crna Gora - Glavni grad - Podgorica
 Градска општина Тузи-Туззи
 Mali i Zi. Комуналити - Podgorica
 Komuna urbane e Tuzit - Tuz

Примљено Пријави				
25.01.2017				
Бр. Пријаве	Бр. Пријаве	Бр. Пријаве	Плати Штета	Бр. Пријаве
		300		

P.br. 1764/16

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni, parnični, po sudiji mr Ani Bečanović, u pravnoj stvari tužilaca : Tuži , koga zastupa punomoćnik , radi duga, dana 26.01.2017. godine donio je

RJEŠENJE

UTVRĐUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena.

Obrazloženje

Dana 13.04.2016. godine tužilac je ovom sudu, preko svog punomoćnika, podnio tužbu protiv tuženih, radi duga.

Tužilac je, u podnesku od 19.12.2016. godine, naveo da povlači tužbu u ovoj pravnoj stvari.

Sud je podnesak od 19.12.2016. godine sa obavještenjem dostavio tuženima da se u roku od 8 dana od dana prijema obavještenja o povlačenju tužbe izjasne da li pristaju na povlačenje tužbe, pri čemu su upozoreni da će se smatrati da pristaju na povlačenje tužbe ukoliko se u ostavljenom roku ne izjasne u naprijed navedenom smislu. Obavještenje o povlačenju tuženi prvog reda je primio 22.12.2016. godine, a tuženi drugog reda 23.12.2016. godine, što se utvrđuje iz vraćenih povratnica, a koji tuženi se nijesu u ostavljenom roku izjasnili da li pristaju na povlačenje.

Imajući u vidu naprijed navedeno, na osnovu čl. 194. st. 2. i 3. ZPP, sud je odlučio kao u dispozitivu.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana 26.01.2017. godine

SUDIJA

mr Ana Bečanović, s.r.

PRAVNAPOUKA:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Višem sudu u Podgorici a preko ovog suda, u roku od 8 dana od dana prijema pisanog otppravka rješenja.

Црна Гора - Јужни Државни Суд у Подгорици
Градско подручје Тузи-Туз
Матија З. Крсмановић - Подгорица
Комуна урбаног типа Тузи - 112

Примљено Тражио	15.02.2017			
		651		

U IME CRNE GORE

Viši sud u Bijelom Polju, u vijeću sastavljenom od sudija Dragana Vojinovića, kao predsjednika vijeća, Radivoja Zekovića i Binase Bektašević Erović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilje _____ iz _____, koju zastupa punomoćnik _____, advokat iz Podgorice, protiv tuženih _____, koga zastupa punomoćnik _____, dipl. pravnik i _____, koju zastupa punomoćnik _____, dipl. pravnik, radi utvrđenja i naknade štete iz radnog odnosa, odlučujući o žalbama tuženih, izjavljenim protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.1888/18 od 18.01.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 03.12.2019. godine, donio je

P R E S U D U

Žalbe se odbijaju kao neosnovane, a potvrđuje presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.1888/18 od 18.01.2019. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepcnom presudom odlučeno je:

"UTVRĐUJE SE da je apsolutno ništava odredba člana 7 Ugovora o radu 01-2-032/13-2388 od 18.10.2013.godine.

OBAVEZUJU SE tuženi I i II reda da tužilji, na ime naknade materijalne štete, koja se ogleda u razlici zarade koju je tužilja primila i zarade koju je trebalo da primi, za period od 21.10.2013.godine do 21.01.2014.godine, solidarno isplate na ime glavnice iznos od 671,93 eura, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.10.2018.godine do konačne isplate, te iznos od 226,85 eura, na ime zakonske zatezne kamate, obračunate od dospelosti do 01.10.2018.godine, sve prednje u roku od 8 dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

OBAVEZUJU SE tuženi I i II reda da na ime troškova postupka solidarno isplate tužilji iznos od 776,00 €, u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja".

Prvotužena žalbom pobija prvostepenu presudu zbog svih zakonskih razloga sa predlogom da se ukine i tužba odbaci, odnosno predmet vrati na ponovno sudjenje ili preinači odbijanjem tužbenog zahtjeva kao neosnovanog. U obrazloženju navodi zaključenjem spornog Ugovora o radu izjava volje obje strane, bila je učinjena slobodno i ozbiljno. Zakon o obligacionim odnosima, poznaje apsolutnu ništavost ugovora u cjelini. Samim tim, ništavost predmetne tačke člana ugovora povlačila bi za sobom i njegovu ništavost u cjelini, jer on bez nje ne može ostati na snazi, jer predmetni Ugovor o radu kada bi bio oslobođen te odredbe ne bi mogao da važi bez nje. Oспораваним чланом 7

predmetnog ugovora strane su se saglasile da je poslodavac dužan obezbjediti zaposlenom zaradu za izvršeni rad po koeficijentu 4,20, koja odredba je imperativna, nije sklona ništavosti, a u saglasju je se čl.13 ZOO, kojima se određuje da strane mogu svoj obligacioni odnos urediti drugačije, nego što je tim zakonom određeno. Sud je pogrešno cijenio istaknuti prigovor zastarjelosti shodno normama iz Zakona o lokalnoj samoupravi Crne Gore, jer isti predstavlja *lex specialis* za lokalne službenike i namještenike, te se ne mogu supsidijarno primjenjivati odredbe nekog drugog zakona.

Drugotuzena žalbom pobija prvostepenu presudu u cijelosti, zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava sa predlogom da se ukine i predmet vrati na ponovno sudjenje, ili preinači. U obrazloženju navodi da prvostepeni sud nije uzeo u obzir činjenicu, da su se zaključivanjem Ugovora o radu br.01-2-032/13-2388 od 18.10.2013.godine, obje ugovorne strane saglasile o bitnim sastojcima ugovora, te da je i izjava volje obje strane prilikom zaključenja, bila učinjena slobodno i ozbiljno. U konkretnoj pravnoj situaciji ne može se govoriti o apsolutnoj ništavosti iz razloga, što se odredba iz čl.7 Ugovora ima smatrati kao jedan od uslova, odnosno jedna od odlučujućih pobuda poslodavca, zbog kojeg je ugovor zaključen, pa samim tim i ništavost predmetnog člana ugovora povlačila bi za sobom i njegovu ništavost, jer on bez nje ne može ostati na snazi, jer predmetni Ugovor o radu, kada bi bio oslobođen te odredbe, ne bi mogao da važi bez nje. Pogrešna primjena materijalnog prava ogleda se u tome što je prvostepeni sud u pogledu prigovora zastarjelosti koji su u toku postupka pred tim sudom iznosili tuženi, primjenio odredbe Zakona o radu, dok se trebao primjeniti Zakon o lokalnoj samoupravi Crne Gore.

Odgovora na žalbe nije bilo.

Po razmotrenju predmetnih spisa i ocjene žalbenih navoda ovaj sud je našao da žalbe nijesu osnovane.

U postupku pred prvostepenim sudom nijesu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.367 st.2 tač.3, 7 i 12 Zpp-a, na čije postojanje u skladu da odredbom čl.379 st.1 ZPP-a, ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovani su žalbeni navodi u vezi pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešene primjene materijalnog prava.

U postupku pred prvostepenim sudom je utvrđeno da je tužilja Ugovorom o radu 01-2-032/13-2388 od 18.10.2013.godine, zasnovala radni odnos kod tuženog II reda na određeno vrijeme na tri mjeseca od 21.10.2013.godine do 22.01.2014.godine, što je propisano čl.2 Ugovora. U članu 3 Ugovora propisano je da će zaposleni (tužilja) obavljati poslove radnog mjesta „Šef kabineta“, za koje opštim aktom o sistematizaciji radnih mjesta utvrđena VSS. Članom 7 Ugovora predviđeno je da je poslodavac (tuženi II reda) dužan da zaposlenom (tužilji) obezbijedi zaradu za izvršeni rad po koeficijentu 4,20, koji je utvrđen za poslove tog radnog mjesta, navedenog u čl.2 ovog Ugovora, u skladu sa Zakonom, Kolektivnim ugovorom i opštim aktima poslodavca, uvećan za Zakonom utvrđeni procenat po osnovu minulog rada. Iz sadržine Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta I proizilazi da je kod tuženog II reda u spornom periodu bilo sistematizovano radno mjesto „Šef kabineta“, da isto pripada platnom razredu I, da je za isto predviđen koeficijent 5,30, te da je za isto potrebna VSS. Tuženi je tužilji isplaćivao zaradu po koeficijentu 4,20 u periodu od 21.10.2013.godine do 21.01.2014.godine, iako je za radno mjesto šef kabineta shodno Pravilniku o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Uprave gradske opštine Tuzi bio predviđen koeficijent 5,30. Koeficijent za obračun zarade u iznosu od 5,30 prije izmjena Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika bio je predviđen za 8 platni razred. Ovo znači da je tužilja trebala da bude razvrstana u 8 platni razred. Shodno čl.1 st.2 Zakona o izmjenama i dopunama zakona o zaradama državnih službenika i namještenika (Sl.list CG 17/07 od 17.12.2007.godine) za 8 platni razred je predviđen koeficijent 6,89. Takođe čl.10 Zakona o zaradama državnih službenika i

namještenika (Sl.list CG broj 86/09 od 25.12.2009.godine) za 8 platni razred je predviđen koeficijent 6,89. Obračun zarade po ovom koeficijentu tuženi su bili dužni da primjenjuju počev od 08.01.2008.godine (kao dana stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika (Sl.list CG 17/07). Dakle, u periodu kada je zaključen predmetni Ugovor o radu za radno mjesto koje je tužilja sa VSS obavljala kod tuženog u spornom periodu je bio predviđen koeficijent 6,89, a ne 4,20 kako je to utvrđenom čl.7 Ugovora, i uz primjenu kojeg koeficijenta je tužilji isplaćivana zarada u spornom periodu.

Kod izloženog stanja stvari, prvostepeni sud je utvrdio da je apsolutno ništava odredba čl.7 Ugovora o radu 01-2-032/13-2388 od 18.10.2013.godine, na način bliže naveden u stavu prvom izreke pobijane presude s pozivom na odredbu čl.4 st.4 Zakona o radu sa razloga što se predmetnim Ugovorom o radu, tačnije, članom 7 istog, tužilji daju manja prava od prava koja joj pripadaju po zakonu. Ovo sa razloga, što je tužilji obračun zarade od strane tuženih za sporni period, za radno mjesto koje je obavljala po predmetnom Ugovoru, trebao biti vršen shodno koeficijentu 6,89 koji joj je za to radno mjesto, za platni razred 8 pripadao shodno naprijed navedenim zakonskim odredbama. Tužilji je za sporni period, po predmetnom Ugovoru, shodno članu 7 istog zarada isplaćivana uz primjenu koeficijenta 4,20, na koji način joj je dato manje prava od onih koja su joj pripadala po zakonu.

Sa prednje iznijetih razloga, prvostepeni sud izvodi zaključak da je tužilji za sporni period isplaćivana zarada manja od pripadajuće, sa kojih razloga joj je pričinjena šteta, koju su tuženi dužni da joj naknade. Visinu tužbenog zahtjeva prvostepeni sud je utvrdio na osnovu dopune nalaza i mišljenja sudskog vještaka ekonomsko-finansijske struke, i to iz varijante I istog, a u iznosima kao u stavu drugom izreke pobijane presude. Naime, tuženi je bio dužan da vrši isplatu zarade u skladu sa koeficijentom koji je propisan Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika koji je bio u primjeni u spornom periodu za 8 platni razred, u koji je trebala biti razvrstana tužilja, bio je propisan koeficijent 6,89, a tuženi je za sav vremenski period obuhvaćen tužbenim zahtjevom tužilji isplaćivao zaradu po manjem koeficijentu, odnosno po koeficijentu 4,20. Kako je vještak ekonomsko-finansijske struke u osnovnom nalazu i mišljenju obračun zarade tužilji za sporni period vršio uz primjenu koeficijenta 5,46, koji je bio predviđen za 19 platni razred, a pri činjenici da je utvrđeno da je tužilji za sporni period pripadala zarada obračunata shodno koeficijentu 6,89, to je osnovni nalaz i mišljenje bez uticaja na donijetu odluku prvostepenog suda.

Prvostepeni sud je cijenio i prigovor pasivne legitimacije koji je istaknut od strane tuženog II reda, ali je našao da isti nije osnovan. Ovo sa razloga, što je tužilja u spornom periodu po osnovu predmetnog Ugovora o radu bila u radnom odnosu kod tuženog II reda, sa kojih razloga je tuženi II reda u obavezi da tužilji naknadi predmetno potraživanje. Odgovornost tuženog I reda se bazira na činjenici da se u spornom periodu radilo o tuženom II reda kao i tuženom I reda, čiji je osnivač tuženi I reda, te iz čijih se budžetskin sredstava finansirao tuženi II reda.

Po ocjeni ovoga suda, pravilno je postupio prvostepeni sud kada je usvojio zahtjev tužilje i utvrdio ništavost navedene odredbe Ugovora. Naime, odredbom čl.1 st.1 tač.2 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu (Sl.list CG 59/2011), je propisano da ako pojedine odredbe Ugovora o radu utvrđuju manji obim prava ili nepovoljnije uslova rada od prava, odnosno uslova utvrđeni zakonom i kolektivnim ugovorom, ništave su. Dakle, iz prednjeg nesumnjivo proizilazi da je navedenom odredbom čl.7 Ugovora o radu obaveza i odgovornosti zaposlenog i poslodavca tužilji utvrđena manja bruto osnovica zarada od njenog iznosa koji joj je pripadao po zakonu. Znači, navedenom odredbom ugovora tužilji je utvrđen manji obim prava od prava utvrđenih zakonom, pa je shodno naprijed navedenoj odredbi zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu pobijana odredba ugovora ništava, jer je njena ništavost izričito propisana zakonom. Navedena

odredba ugovora imala je štetne posledice za tužilju u vidu manje isplaćivane zarade od pripadajuće za period od 21.10.2013 do 21.01.2014.godine, pa je prvostepeni sud pravilno cijeneći odredbu čl.148 Zakona o obligacionim odnosima, te čl.134 Zakona o radu obavezao tužene da tužilji naknade materijalnu štetu koja se ogleda u razlici zarade koju je tužilja primala i zarade koju je trebala da primi za sporni period. Suprotni žalbeni navodi tuženih su neosnovani.

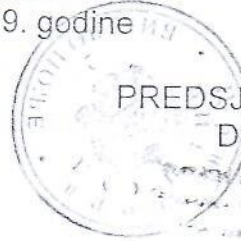
Takođe je pravilno prvostepeni sud, nasuprot pomenutim žalbenim navodima, kao neosnovan cijenio istaknuti prigovor zastare potraživanja, s obzirom da se potraživanje tužilje odnosi na period nakon 23.03.2008.godine od kada je bio u primjeni Zakon o radu ("Sl.list CG", br. 49/08), koji sadrži odredbu da novčana potraživanja iz rada i po osnovu rada ne zastarijevaju (čl. 123), pa je neosnovano pozivanje tuženih na Zakon o lokalnoj samoupravi Crne Gore.

Pravilna je odluka prvostepenog suda i u pogledu troškova postupka, koji nijednim žalbenim navodom nijesu dovedeni u pitanje.

Sa iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci primjenom odredbe čl.382 Zpp-a.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU

Dana 03.12.2019. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Dragan Vojinović s.r.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU
Kancelarija za žalbe
Bijelo Polje
[Handwritten signature]

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni parnični, po sudiji Simu Rašoviću, u pravnoj stvari tužilje _____ iz Podgorice, Tuzi bb, koju zastupa punomoćnik _____ adv.iz Podgorice, protiv tuženih, i to tuženog I reda _____, kođa zastupa _____ i tuženog II reda _____, Tuzi bb, Podgorica, radi naknade štete iz radnog odnosa, v.s.600,00 eura, van ročišta, dana 23.10.2017.godine, donio je,

RJEŠENJE

UTVRDJUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari **POVUGENA.**

Obrazloženje

Opština: Goran-Članina (grad) - Podgorica
Građanska opština: Tuzi - Tuzi
Matič. Zb. Krcenjetci - Podgorica
Komuna urbana e Tuzit - Tuz

Pravna stvar	26.10.2017			
		4519		

Tužilja _____ je dana 10.05.2017. godine, preko svog punomoćnika, podnijela tužbu ovom sudu protiv tuženih gore navedenih, radi naknade štete iz radnog odnosa.

Podneskom od 22.09.2017. godine, tužilja je preko punomoćnika obavijestila sud da povlači tužbu u ovoj pravnoj stvari, u cjelosti.

Imajući u vidu činjenicu da je tuženi I reda, dostavio ovom sudu odgovor na tužbu, dana 15.06.2017. godine, a tuženi II reda dana 12.07.2017.godine, to je ovaj sud obavještenjem od 13.09.2017. godine, upoznao tužene I i II reda o sadržini gore navedenog podneska punomoćnika tužilje uz naznaku da je potrebno da u roku od 8 dana od dana prijema obavještenja pisano obavijeste ovaj sud da li pristaju na predmetno povlačenje tužbe, uz upozorenje da će se, ukoliko se u ostavljenom roku tuženi ne izjasne o povlačenju tužbe, smatrati da su dali svoj pristanak na isto.

Tuženi I reda je dana 19.09.2017.godine primio gore navedeno obavještenje ovog suda. U ostavljenom roku se nije izjasnio o povlačenju tužbe, te se zakonski smatra da je dao svoj pristanak na isto, dok je tuženi II reda podneskom od 22.09.2017.godine obavijesti ovaj sud da pristaje na povlačenje tužbe.

Imajući u vidu naprijed navedeno, ovaj sud je na osnovu čl.194 st.2 i 3 ZPP-a, odlučio kao u dispozitivu ovog rješenja.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana, 23.10.2017.godine

SUDIJA
Rašović Simo.s.r.

Pravna pouka:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba u roku od 8 dana od dana prijema istog, Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda.

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao parnični, po sudiji Vesni Banjević, u pravnoj stvari tužioca _____, iz Podgorice, Tuži bb, kog zastupa punomoćnik _____, advokat iz Podgorice, protiv tuženog I reda _____, tuženog II reda _____, radi naknade štete, dana 06.10.2017. godine, donio je

RJEŠENJE

Prijemni list				
11.10.2017				
Broj predmeta	Broj strana	Broj stranica	Broj listova	Broj listova
		4334		

UTVRDJUJE SE da je tužba u predmetnoj pravnoj stvari povučena.

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

Podneskom od 12.09.2017. godine, tužilac je povukao tužbu u ovoj pravnoj stvari, a na koju su prethodno tuženi već dali odgovor.

Sud je obavijestio tužene o povlačenju tužbe, te kako se tuženi I reda u ostavljenom roku nije izasnio na povlačenje, dok je tuženi II reda pristao na povlačenje, to je sud shodno čl. 194 st. 2 i 3 ZPP-a, odlučio kao u izreci.

Kako opredijeljenog zahtjeva za naknadu troškova nije bilo, sud je odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci rješenja.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana, 06.10.2017. godine

SUDIJA
Vesna Banjević, s.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda, u roku od 8 dana od dana prijema istog.

Za tačnost otpravka tvrdi i ovjerava
Namještenik Dragana Jović

Crna Gora OPŠTINA				
Primljena: 06-11-2017				
Organizacija	Klasifikacija	Re.		

P.br.3264/17

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni parnični, po sudiji Milici Vlahović, u pravnoj stvari tužioca _____ iz Podgorice, Tuzi bb, koga zastupa punomoćnik _____, advokat iz Podgorice, protiv tuženog _____ i tuženog II reda _____, radi naknade štete, van ročišta, dana 01.11.2017.godine, donio je

RJEŠENJE

UTVRĐUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari **POVUČENA**.

Crna Gora - Opština Podgorica
 Gradsko-odbornički zavod
 Matijevići, Podgorica
 Komuna urbana "Zeta" - Tuzi

Primljeno Priznanje	07.11.2017
Opis Akcija	47M

Obrazloženje

Tužilac je dana 10.05.2017.godine, preko punomoćnika podnio tužbu ovom sudu protiv tuženih, radi naknade štete.

Podneskom predatim sudu 12.09.2017.godine, punomoćnik tužioca je obavijestio sud da u cjelosti povlači tužbu u ovoj pravnoj stvari.

Ozirom da su tuženi dostavili odgovor na tužbu, to su, u smislu čl.194 ZPP-a, dopisom suda P.br.3264/17 od 15.09.2017.godine, pozvani da se u roku od 8 dana od dana prijema dopisa izjasne da li pristaju na povlačenje tužbe, pri čemu su upozoreni da će se smatrati da pristaju na povlačenje tužbe, ukoliko se u ostavljenom roku ne izjasne u naprijed navedenom smislu. Dopis P.br.3264/17 od 15.09.2017.godine je tuženi I reda primio 20.09.2017.godine, što se utvrđuje iz dostavnice za lično dostavljanje, a nije se u ostavljenom roku izjasnio da li pristaju na povlačenje tužbe, zbog čega se u smislu čl.194 st.2 ZPP-a, smatra da je tuženi I reda pristao na povlačenje tužbe, pa je sud, imajući u vidu naprijed navedeno, na osnovu čl.194 st.2 i 3 ZPP-a, odlučio kao u izreci, tim prije što se tuženi II reda podneskom predatim sudu 27.09.2017.godine izjasnio da pristaje na povlačenje tužbe u ovoj pravnoj stvari.

Tužilac može, shodno odredbi čl.194 st.1 ZPP-a, povući tužbu bez pristanka tuženog prije nego tuženi dostavi odgovor na tužbu, a shodno stavu 2 istog člana, i kasnije sve do zaključenja glavne rasprave ako tuženi na to pristane, što je u konkretnom slučaju, sa kojeg razloga je sud, imajući u vidu naprijed navedeno, primjenom čl.194 st. 1, 2 i 3 ZPP-a, odlučio kao u izreci.

Sa izloženog, odlučeno je kao u izreci rješenja.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
 Dana, 01.11.2017.godine

SUDIJA
 Milica Vlahović, s.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda, u roku od 8 dana od dana prijema pismenog otppravka rešenja.

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni parnični, po sudiji Mileni Brajović, odlučujući u pravnoj stvari tužioca _____ iz Podgorice, Tuzi bb, kojeg zastupa _____ advokat iz Podgorice, protiv tuženog I reda _____, kojeg zastupa _____, a ovog diplomirani pravnik na radu kod istog _____ i tuženog II reda _____ koju zastupa _____ radi naknade štete iz radnog odnosa, v.p.s. 600,00 eura, van ročišta, dana 28.09.2017. godine donio je

RJEŠENJE

UTVRĐUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena.

Obrazloženje

Tužilac je, preko punomoćnika, ovom Sudu 10.05.2017. godine dostavio tužbu kojom je tražio naknadu štete iz radnog odnosa.

Tužilac je ovom Sudu dana 12.09.2017. godine dostavio podnesak kojim povlači tužbu u predmetnom sporu.

Sud je tuženom I reda i tuženom II reda poslao obavještenje kojim se traži izjašnjenje o povlačenju tužbe u zakonskom roku, kao i posljedice propuštanja.

Tuženi I reda je 19.09.2017. godine uredno primio obavještenje, po osnovu kojeg ovom Sudu nije dostavio podnesak kojim se izjašnjava o povlačenju tužbe u roku od 8 dana od dana prijema istog

Tuženi II reda je 27.09.2017. godine dostavio podnesak kojim se izjašnjava o pristanku na povlačenje tužbe.

Ovim su ispunjeni uslovi iz člana 194 st. 2 i 3 Zakona o parničnom postupku, pa je Sud odlučio kao u dispozitivu rješenja.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana 28.09.2017. godine

SUDIJA
Milena Brajović, s.r

PRAVNA POUKA:

Na ovo rješenje se može izjaviti žalba Višem sudu u Podgorici, preko ovog Suda, u roku od 8 dana od dana prijema pisanog opravka istog.

ZTO: Sverana Pejanovic

P.br. 3290/17

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni parnični, sudija Dragan Babović, u pravnoj stvari tužilje [] iz Podgorice, Tuzi bb, koju zastupa punomoćnik [] adv. iz Podgorice, protiv tuženih: I tuženi [] koga zastupa

II tuženi [] Tuzi bb, Podgorica, radi naknade štete iz radnog onosa, vañ ročišta, dana 27.09.2017. godine, donio je

RJEŠENJE

UTVRDJUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari **POVUČENA**.

Obrazloženje

Tužilja je dana 11.05.2017. godine preko svog punomoćnika podnijela tužbu ovom sudu protiv tuženih, radi naknade štete iz radnog odnosa.

Podneskom koji je ovom sudu predat 12.09.2017. godine, punomoćnik tužilje je u cjelosti povukao tužbu u ovoj pravnoj stvari.

Sud je podnesak punomoćnika tužilje zajedno sa obaveštenjem o povlačenju tužbe dostavio I tuženom i II tuženom, a u smislu čl. 194 ZPP-a.

Tuženi I reda nije se pisano izjasnio, ali je sud u smislu odredbe čl. 194 st. 2 ZPP-a utvrdio da je isti pristao na povlačenje, budući da je navedenim članom propisano da ako se tuženi u roku od 8 dana od dana obaveštenja o povlačenju tužbe ne izjasni o tome, smatraće se da je pristao na povlačenje.

Tuženi II reda obavijestio je ovaj sud podneskom dana 22.09.2017. godine da pristaje na povlačenje tužbe u ovoj pravnoj stvari.

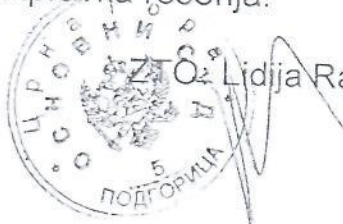
Imajući u vidu naprijed navedeno to je sud na osnovu čl. 194 st. 2, 3 i st. 4 ZPP-a, odlučio kao u dispozitivu rješenja.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana 27.09.2017.godine

SUDIJA
Dragan Babović, s.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Višem sudu u Podgorici a preko ovog suda, u roku od 8 dana od dana prijema pismenog otpravka rješenja.

ZTO Lidija Radetić

Примљено/Primit	23.10.2017		
Суд/Суд			
Број/Број	4447		

P. br.3292 /17

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao parnični, po sudiji Arsenije Gatolin u pravnoj stvari
tužilje _____ koju zastupa _____ adv iz Podgorice, protiv tuženog _____
- koga zastupa _____ i _____ ,radi naknade
štele, donio je dana 14.09.2017. godine

RJEŠENJE

UTVRĐUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena.

O b r a z l o ž e n j e

Pred ovim sudom je pokrenut postupak tužilje _____ koju zastupa _____
adv iz Podgorice, protiv tuženog _____ - koga zastupa _____
i _____ ,radi duga.

Podneskom od 12.09.2017.godine, tužilačka strana je izjavila da povlači tužbu u ovoj pravnoj stvari.

Imajući u vidu prednje, to je Sud odlučio kao u izreci rješenja, shodno čl.194 ZPP-a CG.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana, 14.09.2017. godine

S u d i j a
Arsenije Gatolin s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba
u roku od 8 dana od dana prijema istog,
Višem sudu u Podgorici a preko ovog suda.

Tačnost prepisa ovjerava,
Vujošević Ivona

Crna Gora - Glavni grad - Podgorica
Gradska opština Tuž-Tuz
Mali Zl. Kryegyetli - Podgorica
Komuna urbane i Tuzit - Tuz

Prijeto/Prihvat				
Broj prijema	Broj prijema	Broj prijema	Broj prijema	Broj prijema
		18.09.2017		
		4024		

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni parnični, po sudiji Mileni Brajović, odlučujući u pravnoj stvari tužioca _____ iz Podgorice, Dinoša bb, kojeg zastupa _____, advokat iz Podgorice, protiv tuženog I reda _____, kojeg zastupa _____, a ovog dipl. pravnik na radu kod iste _____ i tuženog II reda _____ koju zastupa predsjednik _____, radi naknade štete iz radnog odnosa, v.p.s. 600,00 eura, dana 28.09.2017. godine, van ročišta, donio je

RJEŠENJE

UTVRĐUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena

Obrazloženje

Црна Гора-Главни град-Подгорица
Градска општина Тузи-Тузи
Мали Зет, Кречакети - Podgorica
Komuna urbane e Tuzit - Tuz

Прикладно Решење	03.10.2017			
		4217		

Tužilac je ovom Sudu dana 11.05.2017. godine podnio tužbu za naknadu štete iz radnog odnosa.

Isti je 12.09.2017. godine ovom Sudu dostavio podnesak kojim se izjasnio da povlači tužbu u predmetnoj pravnoj stvari.

Sud je tuženom I reda i tuženom II reda poslao obavještenje kojim se traži da se izjasne o povlačenju tužbe u zakonskom roku, kao i o posljedicama propuštanja.

Tuženi I reda je obavještenje uredno primio 20.09.2017. godine, ali se o istom nije izjasnio u roku og 8 dana.

Tuženi II reda je 27.09.2017. godine Sudu dostavio podnesak kojim se izjašnjava da pristaje na povlačenje tužbe u ovoj pravnoj stvari.

Sud je ustanovio da su ovim ispunjeni uslovi iz člana 194 st. 2 i 3 Zakona o parničnom postupku, pa je odlučio kao u dispozitivu rješenja.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana 28.09.2017. godine

SUDIJA
Milena Brajović, s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ovog rješenja se može izjaviti žalba preko ovog Suda Višem sudu u Podgorici, u roku od 8 dana od dana prijema pisanog otpravka istog.

ZTC Svetlana Pejanović

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni parnični, po sudiji Mileni Brajović, odlučujući u pravnoj stvari tužioca _____ iz Podgorice, Dinoša bb, kojeg zastupa _____, advokat iz Podgorice, protiv tuženog I reda _____, kojeg zastupa _____, a ovog dipl. pravnik na radu kod iste _____ i tuženog II reda _____ koju zastupa predsjednik _____, radi naknade štete iz radnog odnosa, v.p.s. 600,00 eura, dana 28.09.2017. godine, van ročišta, donio je

RJEŠENJE

UTVRĐUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena

Obrazloženje

Црна Гора-Главни град-Подгорица
Градска општина Тузи-Тузи
Мали Зет, Кречакети - Podgorica
Komuna urbane e Tuzit - Tuz

Прикладно Решење	03.10.2017			
		4217		

Tužilac je ovom Sudu dana 11.05.2017. godine podnio tužbu za naknadu štete iz radnog odnosa.

Isti je 12.09.2017. godine ovom Sudu dostavio podnesak kojim se izjasnio da povlači tužbu u predmetnoj pravnoj stvari.

Sud je tuženom I reda i tuženom II reda poslao obavještenje kojim se traži da se izjasne o povlačenju tužbe u zakonskom roku, kao i o posljedicama propuštanja.

Tuženi I reda je obavještenje uredno primio 20.09.2017. godine, ali se o istom nije izjasnio u roku og 8 dana.

Tuženi II reda je 27.09.2017. godine Sudu dostavio podnesak kojim se izjašnjava da pristaje na povlačenje tužbe u ovoj pravnoj stvari.

Sud je ustanovio da su ovim ispunjeni uslovi iz člana 194 st. 2 i 3 Zakona o parničnom postupku, pa je odlučio kao u dispozitivu rješenja.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana 28.09.2017. godine

SUDIJA
Milena Brajović, s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ovog rješenja se može izjaviti žalba preko ovog Suda Višem sudu u Podgorici, u roku od 8 dana od dana prijema pisanog otppravka istog.

ZTC Svetlana Pejanović

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni parnični, po sudiji Mileni Brajović, odlučujući u pravnoj stvari tužioca _____ iz Podgorice, Dinoša bb, kojeg zastupa _____, advokat iz Podgorice, protiv tuženog I reda _____, kojeg zastupa _____, a ovog _____, i tuženog II reda _____, radi naknade štete iz radnog odnosa, v.p.s. 600,00 eura, dana 28.09.2017. godine, van ročišta, donio je

RJEŠENJE

UTVRĐUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena

Образложење

Црна Гора-Главни град-Подгорица
Градска општина Тузи-Тузи
Мали Зет, Кречакети - Podgorica
Komuna urbane e Tuzit - Tuz

Пријемно Решење	03.10.2017			
		4217		

Tužilac je ovom Sudu dana 11.05.2017. godine podnio tužbu za naknadu štete iz radnog odnosa.

Isti je 12.09.2017. godine ovom Sudu dostavio podnesak kojim se izjasnio da povlači tužbu u predmetnoj pravnoj stvari.

Sud je tuženom I reda i tuženom II reda poslao obavještenje kojim se traži da se izjasne o povlačenju tužbe u zakonskom roku, kao i o posljedicama propuštanja.

Tuženi I reda je obavještenje uredno primio 20.09.2017. godine, ali se o istom nije izjasnio u roku og 8 dana.

Tuženi II reda je 27.09.2017. godine Sudu dostavio podnesak kojim se izjašnjava da pristaje na povlačenje tužbe u ovoj pravnoj stvari.

Sud je ustanovio da su ovim ispunjeni uslovi iz člana 194 st. 2 i 3 Zakona o parničnom postupku, pa je odlučio kao u dispozitivu rješenja.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana 28.09.2017. godine

SUDIJA
Milena Brajović, s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ovog rješenja se može izjaviti žalba preko ovog Suda Višem sudu u Podgorici, u roku od 8 dana od dana prijema pisanog otppravka istog.

ZTC Svetlana Pejanović

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni parnični, po sudiji Mileni Brajović, odlučujući u pravnoj stvari tužioca _____ iz Podgorice, Dinoša bb, kojeg zastupa _____, advokat iz Podgorice, protiv tuženog I reda _____, kojeg zastupa _____, a ovog dipl. pravnik na radu kod iste _____ i tuženog II reda _____, radi naknade štete iz radnog odnosa, v.p.s. koju zastupa predsjednik _____, 600,00 eura, dana 28.09.2017. godine, van ročišta, donio je

RJEŠENJE

UTVRĐUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena

Obrazloženje

Црна Гора-Главни град-Подгорица
Градска општина Тузи-Тузи
Мали Зет, Кречакети - Podgorica
Komuna urbane e Tuzit - Tuz

Прикладно Решење	03.10.2017			
		4217		

Tužilac je ovom Sudu dana 11.05.2017. godine podnio tužbu za naknadu štete iz radnog odnosa.

Isti je 12.09.2017. godine ovom Sudu dostavio podnesak kojim se izjasnio da povlači tužbu u predmetnoj pravnoj stvari.

Sud je tuženom I reda i tuženom II reda poslao obavještenje kojim se traži da se izjasne o povlačenju tužbe u zakonskom roku, kao i o posljedicama propuštanja.

Tuženi I reda je obavještenje uredno primio 20.09.2017. godine, ali se o istom nije izjasnio u roku og 8 dana.

Tuženi II reda je 27.09.2017. godine Sudu dostavio podnesak kojim se izjašnjava da pristaje na povlačenje tužbe u ovoj pravnoj stvari.

Sud je ustanovio da su ovim ispunjeni uslovi iz člana 194 st. 2 i 3 Zakona o parničnom postupku, pa je odlučio kao u dispozitivu rješenja.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana 28.09.2017. godine

SUDIJA
Milena Brajović, s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ovog rješenja se može izjaviti žalba preko ovog Suda Višem sudu u Podgorici, u roku od 8 dana od dana prijema pisanog otppravka istog.

ZTC Svetlana Pejanović

Primijeno/Prihvaćeno: 19.07.2019				
Org. jed. / Njema org.	Klas. znak / Šifra klas.	Predn. broj / Numri rendor.	Prilog / Sintozice	Vrijednost / Vera
		4/22		

U IME CRNE GORE

Gž.br.3648/19

VIŠI SUD U PODGORICI, kao drugostepeni, u vijeću sastavljenom od sudija Ranka Vukića, kao predsjednika vijeća, Natalije Boričić i Sonje Drašković, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca I reda [redacted] tužioca II reda mlđb. [redacted] i tužilje III reda mlđb. [redacted] koje zastupa zakonski zastupnik [redacted] ovdje tužilac I reda, koje zastupa punomoćnik [redacted] advokat iz Podgorice, a njega po zamjениčkom punomoćju [redacted] advokatski pripravnik na radu kod istog, protiv tuženog I reda [redacted] koga zastupa [redacted] i tužene II reda [redacted] radi naknade štete, v.s.3.440,27 eura, odlučujući o žalbi tuženog I reda [redacted] izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.3508/18 od 16.05.2019.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 03.07.2019.godine, donio je

P R E S U D U

ODBIJA SE žalba tuženog I reda kao neosnovana i presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.3508/18 od 16.05.2019.godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, bliže označenom u izreci, odlučeno je:

„**USVAJA SE** tužbeni zahtjev tužilaca [redacted] i [redacted] pa se obavezuju tuženi [redacted] i [redacted] da tužiocima po osnovu naknade materijalne štete koja se ogleda u razlici zarade koju je koju je pravni prethodnik tužilaca pok primala i zarade koju je trebalo da primi za period od 01.03.2011.godine do 26.10.2012.godine, solidarno isplate ukupan iznos od 3.440,27 eura, od čega na ime glavnice iznos od 2.255,76 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.03.2018.godine do konačne isplate, kao i iznos od 1.184,52 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospijea svakog pojedinačnog iznosa do 28.03.2018.godine, sve prednje u roku od 8 dana po pravnosnažnosti presude.

OBAVEZUJE SE tuženi da tužiocima na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 806,00 €, u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja”.

Protiv navedene presude tuženi I reda je blagovremeno izjavio žalbu iz svih zakonom propisanih razloga, ističući da je pravni prethodnik tužilaca prije podnošenja tužbe o naknadi štete propustila da traži zaštitu prava pred nadležnim organom tuženog, te da tužiocima nemaju pravo na traženu naknadu jer isto nije priznato njihovom pravnom prethodniku. Predlaže da Viši sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

Odgovor na žalbu nije dat.

Ispitujući pobijanu presudu povodom izjavljene žalbe, a pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka i na pravilnu primjenu materijalnog prava u smislu čl.379 ZPP-a ovaj sud nalazi da je žalba tuženog I reda neosnovana.

U postupku pred prvostepenim sudom nijesu učinjene bitne povrede odredaba ZPP iz čl.367 st.2, tač.3, 7 i 12, na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, kao ni ukazana bitna povreda iz čl.367 st.2 tač.15 ZPP. Pobijana odluka je donijeta na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava. Za svoju odluku prvostepeni sud je dao jasne i valjane razloge koje u cjelosti prihvata i ovaj sud.

Predmet spora je naknada štete na ime razlike u zaradi koju je u periodu od 01.03.2011.godine do 26.10.2012.godine primao pravni prethodnik tužilaca i one koju je trebaola da primi u iznosu bliže određenom izrekom pobijane presude.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda proizilazi da je pravni prethodnik tužilaca supruge i majka tužilaca, bila u radnom odnosu kod tuženog II reda sve do 26.10.2012.godine, kada je . Dalje proizilazi da je po osnovu rješenja o raspoređivanju namještenika na određeno vrijeme br.01-2-032-11/441 od 24.02.2011.godine raspoređena na radno mjesto u Upravi Gradske opštine Tuzi na određeno vrijeme 12 mjeseci počev od 01.03.2011.godine do 01.03.2012.godine, kojim rješenjem joj je plata za to radno mjesto određena koeficijentom 2,90 i uvećana za 0,5% po osnovu radnog staža- minulog rada, da bi tuženi II reda donio rješenje o zasnivanju radnog odnosa na određeno vrijeme br.01-2-032-12/952 od 01.03.2012.godine kojim je pravni prethodnik tužilaca zasnovala radni odnos na određeno vrijeme počev od 01.03.2012.godine do 01.05.2012.godine na radnom mjestu ; u zvanju namještenik IV izraženo koeficijentom 2,90 za utvrđivanje fiksnog dijela zarade. Dalje je utvrđeno, a što nije sporno ni da je tuženi II reda dana 27.04.2012.godine donio rješenje o zasnivanju radnog odnosa na neodređeno vrijeme 01-2-032-12/1617 kojim je pravni prethodnik tužilaca zasnovala radni odnos na neodređeno vrijeme na radno mjesto u Upravi Gradske opštine Tuzi počev od 01.05.2012.godine u zvanje izraženo koeficijentom 2,90 za utvrđivanje fiksnog dijela zarade, koja se uvećava 1,00 % po osnovu radnog staža- minulog rada. Nadalje, utvrđeno je da je pravni prethodnik tužilaca kod tuženog u spornom periodu bio razvrstan u 29.platni razred te da mu je za cjelokupni sporni period zarada isplaćivana po koeficijentu 2,9. Nadalje proizilazi, da pravni prethodnik tužilaca se nije prethodno obraćala svom poslodavcu, niti je zaštitu svog prava tražila u upravnom postupku, odnosno upravnom sporu. Utvrđeno je i da tuženi ne posjeduju dokaze da su navedena rješenja uručena pravnom prethodniku tužilaca. Visinu tužbenog zahtjeva za sporni period, prvostepeni sud je utvrdio putem vještaka ekonomsko finansijske struke iz čijeg nalaza proizilazi da je tuženi za sporni period vršio obračun i isplatu zarade pravnom prethodniku tužilaca po koeficijentu 2,90.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja, koje žalbenim navodima nije dovedeno u sumnju, pravilno je postupio prvostepeni sud kada je odlučujući o zahtjevu tužilaca isti usvojio, nalazeći da su tuženi na navedeni način pričinili štetu pravnom prethodniku tužilaca a ista se odnosi na obračun i isplatu zarade po manjem koeficijentu složenosti od onoga koji je određen za platni razred u kome je ista bila raspoređena 3,77.

Bez osnova su navodi žalbe da je pravni prethodnik tužilaca, shodno odredbi člana 120 Zakona o radu, imala pravo da pokrene spor pred sudom, ako je nezadovoljna odlukom iz člana 119 istoga zakona ili joj odluka nije dostavljena u predviđenom roku.

Naime, predmet spora u ovoj pravnoj stvari nije odluka tuženog, niti je u pitanju propust poslodavca zbog nedonošenja odluke u predviđenom roku, već je predmet spora isplata razlike u zaradi u odnosu na rješenja koja je tuženi donio i shodno kojima je bio dužan da isplati zaradu zaposlenom i zarade koju je obračunao i isplatio. Činjenica da se pravni prethodnik tužilaca nije obraćala nadležnim organima tuženog, istu ne sprečava da zaštitu svojih prava ostvari pred sudom. Ne stoji ni navod žalbe da je sud nenadležan da postupa u predmetnoj pravnoj stvari i da je u pitanju spor iz nadležnosti upravnog organa, jer predmetni spor ima karakter spora iz imovinskih odnosa po kome je nadležan da postupa Osnovni sud u smislu odredbe čl.14 st.1 tač.2, alineja a) Zakona o sudovima.

U spornom periodu na snazi je bio Zakon o zaradama državnih službenika i namještenika ("Sl.list CG", br.86/2009, 39/2011 i 59/2011), kojim je propisano, u čl.3, da se zarada državnog službenika, odnosno namještenika utvrđuje pojedinačnim aktom u skladu sa zakonom, a prema čl.4 istog zakona državni službenik, odnosno namještenik, ostvaruje pravo na zaradu, naknadu i druga primanja u skladu sa propisima o državnim službenicima i namještenicima. Odredbom čl.15 st.1 ovog zakona je određeno da rješenje o fiksnom dijelu zarade za zaposlene u organu državne uprave i zaposlene kod pravnog lica iz čl.7 ovog zakona, donosi starješina organa državne uprave nadležan za poslove budžeta, na osnovu odluke starješine organa, odnosno lica koje rukovodi pravnim licem iz čl.7 st.1 ovog zakona o raspoređivanju ili unapređenju državnog službenika ili namještenika u više zvanje, odnosno platni razred, a prema st.2 istog člana, za zaposlene u državnim organima rješenje o fiksnom dijelu zarade donosi starješina državnog organa, odnosno starješina službe tog organa na osnovu akta o raspoređivanju ili unapređenju državnog službenika, odnosno namještenika u više zvanje, odnosno platni razred. Odredbom čl.7 st.2 Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika propisano je da se ovaj zakon primjenjuje i na zaposlene u organima lokalne samouprave.

Dakle, na pravnog prethodnika tužilaca, kao lokalnog službenika, u skladu sa članom 90. Zakona o lokalnoj samoupravi, u pogledu pravnog statusa shodno se primjenjuju propisi kojima se uređuje pravni status državnih službenika i namještenika, dok se u skladu sa članom 8 Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika ("Sl.List CG" br.86/09, 39/11, i 59/11), isti zakon primjenjuje i na zaposlene u organima lokalne samouprave.

Imajući u vidu navedeno, nasuprot neosnovanim navodima iz žalbe tuženog I reda, pravilno je postupio prvostepeni sud kada je odlučio na izrečeni način, jer je tuženi kao organ lokalne uprave, bio dužan da svoje akte o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji uskladi sa odredbama Uredbi koje su u spornom periodu bile na snazi, i da nadležni organ tuženog po službenoj dužnosti donese rasporedno rješenje o razvrstavanju poslova koje obavljaju lokalni službenici i namještenici u platne razrede, a zatim i o fiksnom dijelu zarade po zakonskom koeficijentu, što tuženi nije učinio, pa se u propuštanju tog usaglašavanja bez opravdanih razloga, ogleđa nezakonito, odnosno nepravilno postupanje tuženog, koji je dužan bio da to učini, u kom pravcu prvostepena presuda sadrži detaljno, jasno i valjno obrazloženje koje u cjelosti prihvata i ovaj drugostepeni sud i na isto upućuje žalioca.

Iz prednjih razloga je prvostepeni sud pravilno obavezao tužene da tužiocima, po osnovu naknade materijalne štete, saglasno odredbama člana 148 stav 1, 149, 152 i 192 Zakona o obligacionim odnosima, te odredbi čl.134 Zakona o radu, solidarno isplati iznose bliže predstavljene izrekom presude.

Sud je imao u vidu navode žalbe da je tuženi prilikom obračuna visine zarade primjenjivao obračunsku vrijednost koeficijenta utvrdjenu od strane gradonačelnika tuženog, koja je u spornom periodu bila veća od obračunske vrijednosti koeficijenta koju je Vlada CG utvrdila sporazumom o utvrdjivanju obračunske vrijednosti koeficijenta i startnog dijela zarade, pa nalazi da je prednje bez uticaja na drugačije presudjenje.

Takodje su bez osnova navodi žalbe tuženog I reda kojima se osporava zaključak prvostepenog suda u pogledu aktivne legitimacije tužilaca, u kom pravcu se prvostepeni sud pravilno poziva na odredbu čl.3 Zakona o nasljeđivanju a u vezi sa čl.1 Protokola 1 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, a u kom pravcu prvostepena presuda sadrži jasno i valjano obrazloženje na koje se upućuje žalilac.

Pravilno je prvostepeni sud odlučio i o troškovima postupka, koja odluka se žalbom posebno ne dovodi u pitanje.

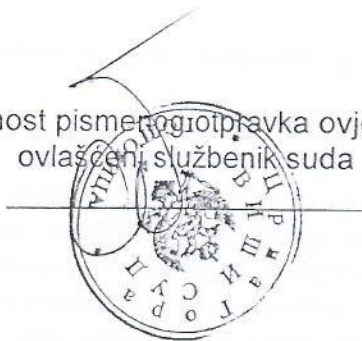
Ovaj sud je cijenio i ostale navode žalbe, pa kako istima nije dovedena u sumnju zakonitost prvostepene presude, to je žalbu valjalo odbiti, a prvostepenu presudu potvrditi.

Sa izloženog, a na osnovu odredbe člana 382 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI
Dana, 03.07.2019.godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Ranko Vukić,s.r.

Tačnost pismenog otpisavka ovjerava
ovlašćen službenik suda

Primijeno/Prihvaćeno: 19.07.2019				
Org. jed. / Njema org.	Klas. znak / Šifra klas.	Redni broj Numri rendor	Prilog Shtojce	Vrijednost Vera
		4/22		

U IME CRNE GORE

Gž.br.3648/19

VIŠI SUD U PODGORICI, kao drugostepeni, u vijeću sastavljenom od sudija Ranka Vukića, kao predsjednika vijeća, Natalije Boričić i Sonje Drašković, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca I reda _____ tužioca II reda mlđb. _____ i tužilje III reda mlđb. _____, koje zastupa zakonski zastupnik _____ ovdje tužilac I reda, koje zastupa punomoćnik _____, advokat iz Podgorice, a njega po zamjениčkom punomoćju _____, advokatski pripravnik na radu kod istog, protiv tuženog I reda _____, koga zastupa _____ i tužene II reda _____ radi naknade štete, v.s.3.440,27 eura, odlučujući o žalbi tuženog I reda _____ izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.3508/18 od 16.05.2019.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 03.07.2019.godine, donio je

P R E S U D U

ODBIJA SE žalba tuženog I reda kao neosnovana i presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.3508/18 od 16.05.2019.godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, bliže označenom u izreci, odlučeno je:

„**USVAJA SE** tužbeni zahtjev tužilaca _____ i _____ pa se obavezuju tuženi _____ i _____ da tužiocima po osnovu naknade materijalne štete koja se ogleda u razlici zarade koju je koju je pravni prethodnik tužilaca pok primala i zarade koju je trebalo da primi za period od 01.03.2011.godine do 26.10.2012.godine, solidarno isplate ukupan iznos od 3.440,27 eura, od čega na ime glavnice iznos od 2.255,76 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.03.2018.godine do konačne isplate, kao i iznos od 1.184,52 eura na ime obračunate zakonske zatezne kamate od dana dospijea svakog pojedinačnog iznosa do 28.03.2018.godine, sve prednje u roku od 8 dana po pravnosnažnosti presude.

OBAVEZUJE SE tuženi da tužiocima na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 806,00 €, u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja”.

Protiv navedene presude tuženi I reda je blagovremeno izjavio žalbu iz svih zakonom propisanih razloga, ističući da je pravni prethodnik tužilaca prije podnošenja tužbe o naknadi štete propustila da traži zaštitu prava pred nadležnim organom tuženog, te da tužiocima nemaju pravo na traženu naknadu jer isto nije priznato njihovom pravnom prethodniku. Predlaže da Viši sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

Odgovor na žalbu nije dat.

Ispitujući pobijanu presudu povodom izjavljene žalbe, a pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka i na pravilnu primjenu materijalnog prava u smislu čl.379 ZPP-a ovaj sud nalazi da je žalba tuženog I reda neosnovana.

U postupku pred prvostepenim sudom nijesu učinjene bitne povrede odredaba ZPP iz čl.367 st.2, tač.3, 7 i 12, na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, kao ni ukazana bitna povreda iz čl.367 st.2 tač.15 ZPP. Pobijana odluka je donijeta na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava. Za svoju odluku prvostepeni sud je dao jasne i valjane razloge koje u cjelosti prihvata i ovaj sud.

Predmet spora je naknada štete na ime razlike u zaradi koju je u periodu od 01.03.2011.godine do 26.10.2012.godine primao pravni prethodnik tužilaca i one koju je trebaola da primi u iznosu bliže određenom izrekom pobijane presude.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda proizilazi da je pravni prethodnik tužilaca supruge i majka tužilaca, bila u radnom odnosu kod tuženog II reda sve do 26.10.2012.godine, kada je . Dalje proizilazi da je po osnovu rješenja o raspoređivanju namještenika na određeno vrijeme br.01-2-032-11/441 od 24.02.2011.godine raspoređena na radno mjesto u Upravi Gradske opštine Tuzi na određeno vrijeme 12 mjeseci počev od 01.03.2011.godine do 01.03.2012.godine, kojim rješenjem joj je plata za to radno mjesto određena koeficijentom 2,90 i uvećana za 0,5% po osnovu radnog staža- minulog rada, da bi tuženi II reda donio rješenje o zasnivanju radnog odnosa na određeno vrijeme br.01-2-032-12/952 od 01.03.2012.godine kojim je pravni prethodnik tužilaca zasnovala radni odnos na određeno vrijeme počev od 01.03.2012.godine do 01.05.2012.godine na radnom mjestu ; u zvanju namještenik IV izraženo koeficijentom 2,90 za utvrđivanje fiksnog dijela zarade. Dalje je utvrđeno, a što nije sporno ni da je tuženi II reda dana 27.04.2012.godine donio rješenje o zasnivanju radnog odnosa na neodređeno vrijeme 01-2-032-12/1617 kojim je pravni prethodnik tužilaca zasnovala radni odnos na neodređeno vrijeme na radno mjesto u Upravi Gradske opštine Tuzi počev od 01.05.2012.godine u zvanje izraženo koeficijentom 2,90 za utvrđivanje fiksnog dijela zarade, koja se uvećava 1,00 % po osnovu radnog staža- minulog rada. Nadalje, utvrđeno je da je pravni prethodnik tužilaca kod tuženog u spornom periodu bio razvrstan u 29.platni razred te da mu je za cjelokupni sporni period zarada isplaćivana po koeficijentu 2,9. Nadalje proizilazi, da pravni prethodnik tužilaca se nije prethodno obraćala svom poslodavcu, niti je zaštitu svog prava tražila u upravnom postupku, odnosno upravnom sporu. Utvrđeno je i da tuženi ne posjeduju dokaze da su navedena rješenja uručena pravnom prethodniku tužilaca. Visinu tužbenog zahtjeva za sporni period, prvostepeni sud je utvrdio putem vještaka ekonomsko finansijske struke iz čijeg nalaza proizilazi da je tuženi za sporni period vršio obračun i isplatu zarade pravnom prethodniku tužilaca po koeficijentu 2,90.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja, koje žalbenim navodima nije dovedeno u sumnju, pravilno je postupio prvostepeni sud kada je odlučujući o zahtjevu tužilaca isti usvojio, nalazeći da su tuženi na navedeni način pričinili štetu pravnom prethodniku tužilaca a ista se odnosi na obračun i isplatu zarade po manjem koeficijentu složenosti od onoga koji je određen za platni razred u kome je ista bila raspoređena 3,77.

Bez osnova su navodi žalbe da je pravni prethodnik tužilaca, shodno odredbi člana 120 Zakona o radu, imala pravo da pokrene spor pred sudom, ako je nezadovoljna odlukom iz člana 119 istoga zakona ili joj odluka nije dostavljena u predviđenom roku.

Naime, predmet spora u ovoj pravnoj stvari nije odluka tuženog, niti je u pitanju propust poslodavca zbog nedonošenja odluke u predviđenom roku, već je predmet spora isplata razlike u zaradi u odnosu na rješenja koja je tuženi donio i shodno kojima je bio dužan da isplati zaradu zaposlenom i zarade koju je obračunao i isplatio. Činjenica da se pravni prethodnik tužilaca nije obraćala nadležnim organima tuženog, istu ne sprečava da zaštitu svojih prava ostvari pred sudom. Ne stoji ni navod žalbe da je sud nenadležan da postupa u predmetnoj pravnoj stvari i da je u pitanju spor iz nadležnosti upravnog organa, jer predmetni spor ima karakter spora iz imovinskih odnosa po kome je nadležan da postupa Osnovni sud u smislu odredbe čl.14 st.1 tač.2, alineja a) Zakona o sudovima.

U spornom periodu na snazi je bio Zakon o zaradama državnih službenika i namještenika ("Sl.list CG", br.86/2009, 39/2011 i 59/2011), kojim je propisano, u čl.3, da se zarada državnog službenika, odnosno namještenika utvrđuje pojedinačnim aktom u skladu sa zakonom, a prema čl.4 istog zakona državni službenik, odnosno namještenik, ostvaruje pravo na zaradu, naknadu i druga primanja u skladu sa propisima o državnim službenicima i namještenicima. Odredbom čl.15 st.1 ovog zakona je određeno da rješenje o fiksnom dijelu zarade za zaposlene u organu državne uprave i zaposlene kod pravnog lica iz čl.7 ovog zakona, donosi starješina organa državne uprave nadležan za poslove budžeta, na osnovu odluke starješine organa, odnosno lica koje rukovodi pravnim licem iz čl.7 st.1 ovog zakona o raspoređivanju ili unapređenju državnog službenika ili namještenika u više zvanje, odnosno platni razred, a prema st.2 istog člana, za zaposlene u državnim organima rješenje o fiksnom dijelu zarade donosi starješina državnog organa, odnosno starješina službe tog organa na osnovu akta o raspoređivanju ili unapređenju državnog službenika, odnosno namještenika u više zvanje, odnosno platni razred. Odredbom čl.7 st.2 Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika propisano je da se ovaj zakon primjenjuje i na zaposlene u organima lokalne samouprave.

Dakle, na pravnog prethodnika tužilaca, kao lokalnog službenika, u skladu sa članom 90. Zakona o lokalnoj samoupravi, u pogledu pravnog statusa shodno se primjenjuju propisi kojima se uređuje pravni status državnih službenika i namještenika, dok se u skladu sa članom 8 Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika ("Sl.List CG" br.86/09, 39/11, i 59/11), isti zakon primjenjuje i na zaposlene u organima lokalne samouprave.

Imajući u vidu navedeno, nasuprot neosnovanim navodima iz žalbe tuženog I reda, pravilno je postupio prvostepeni sud kada je odlučio na izrečeni način, jer je tuženi kao organ lokalne uprave, bio dužan da svoje akte o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji uskladi sa odredbama Uredbi koje su u spornom periodu bile na snazi, i da nadležni organ tuženog po službenoj dužnosti donese rasporedno rješenje o razvrstavanju poslova koje obavljaju lokalni službenici i namještenici u platne razrede, a zatim i o fiksnom dijelu zarade po zakonskom koeficijentu, što tuženi nije učinio, pa se u propuštanju tog usaglašavanja bez opravdanih razloga, ogleđa nezakonito, odnosno nepravilno postupanje tuženog, koji je dužan bio da to učini, u kom pravcu prvostepena presuda sadrži detaljno, jasno i valjno obrazloženje koje u cjelosti prihvata i ovaj drugostepeni sud i na isto upućuje žalioca.

Iz prednjih razloga je prvostepeni sud pravilno obavezao tužene da tužiocima, po osnovu naknade materijalne štete, saglasno odredbama člana 148 stav 1, 149, 152 i 192 Zakona o obligacionim odnosima, te odredbi čl.134 Zakona o radu, solidarno isplati iznose bliže predstavljene izrekom presude.

Sud je imao u vidu navode žalbe da je tuženi prilikom obračuna visine zarade primjenjivao obračunsku vrijednost koeficijenta utvrđenu od strane gradonačelnika tuženog, koja je u spornom periodu bila veća od obračunske vrijednosti koeficijenta koju je Vlada CG utvrdila sporazumom o utvrđivanju obračunske vrijednosti koeficijenta i startnog dijela zarade, pa nalazi da je prednje bez uticaja na drugačije presudjenje.

Takodje su bez osnova navodi žalbe tuženog I reda kojima se osporava zaključak prvostepenog suda u pogledu aktivne legitimacije tužilaca, u kom pravcu se prvostepeni sud pravilno poziva na odredbu čl.3 Zakona o nasljeđivanju a u vezi sa čl.1 Protokola 1 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, a u kom pravcu prvostepena presuda sadrži jasno i valjano obrazloženje na koje se upućuje žalilac.

Pravilno je prvostepeni sud odlučio i o troškovima postupka, koja odluka se žalbom posebno ne dovodi u pitanje.

Ovaj sud je cijenio i ostale navode žalbe, pa kako istima nije dovedena u sumnju zakonitost prvostepene presude, to je žalbu valjalo odbiti, a prvostepenu presudu potvrditi.

Sa izloženog, a na osnovu odredbe člana 382 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI
Dana, 03.07.2019.godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Ranko Vukić,s.r.

Tačnost pismenog otpisavanja ovjerava
ovlašćen službenik suda

Primijeni/Prijava: 21.11.2019				
Org. broj Navedi broj	Klas. znak Oznaka predmeta	Redni broj Navedi broj	Prilog Broj	Vrijednost Euro
		8074		

Gž.br.4969/19

U IME CRNE GORE

VIŠI SUD U PODGORICI, kao drugostepeni u vijeću sastavljenom od sudija Nenada Otaševića predsjednika vijeća, Drağiše Baletić i Mirjane Vlahović članova vijeća, u pravnoj stvari tužilaca i to: I reda , te II reda maloljetnog i III reda maloljetne , koje zastupa otac , svi iz Podgorice, koje sve zastupa punomoćnik , kojeg zastupa , kojeg zastupa , a nju , diplomirani pravnik na radu kod iste i II reda , koju zastupa , diplomirani pravnik na radu kod ove tužene, radi naknade štete, vrijednost predmeta spora 164,87 eura, odlučujući o žalbi tužene II reda podnijetoj protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.3510/18 od 02.07.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 05.11.2019. godine, donio je

PRESUDU

ODBIJA SE žalba tužene II reda i u odnosu na nju POTVRĐUJE presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.3510/18 od 02.07.2019. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Podgorici P.br.3510/18 od 02.07.2019. godine, odlučeno je:

USVAJA SE tužbeni zahtjev tužilaca, pa se obavezuju tuženi I i II reda da na ime manje isplaćenog startnog dijela zarade pravnog prethodnika tužilaca za period od 01.03.2011.godine pa do 26.10.2012. godine, tužiocima solidarno isplate ukupan iznos od 164,87eura, od čega na ime glavnice 119,14eura, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.09.2018. godine pa do konačne isplate, kao i na ime kamate od dospelosti do 11.09.2018.godine iznos od 45,73eura, u roku od 8 dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuju se tuženi I i II reda da tužiocu na ime troškova postupka solidarno isplate iznos od 1.400,00eura, u roku od 8 dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

01.01.2012. godine do 30.06.2012. godine i najmanje 70 % obračunske vrijednosti koeficijenta iz člana 3 Sporazuma za period od 01.07.2012. godine do 31.12.2012. godine. S obzirom da se tužbeni zahtjev odnosi na period od 01.03.2011. godine pa do 26.10.2012. godine, pravilno sud nalazi da tužioci osnovano potražuju startni dio zarade njihove pravne prethodnice za navedeni period. Visina potraživanja nije bila sporna.

Kod ovakvog činjeničnog utvrđenja, pravilno je prvostepeni sud odlučio o glavnom zahtjevu i kamati, na način predstavljen izrekom pobijane presude. Ovo sa razloga što je taj sud, na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, sve na temelju brižljive i savjesne ocjene provedenih dokaza, pravilno primijenio materijalno pravo i za svoju odluku, u tom dijelu, iznio valjane i jasne razloge, koje prihvata i ovaj sud i na iste upućuje žalioca.

Ovaj sud cijeni bez osnova istaknuti prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani tužene II reda. Ovo, imajući u vidu da je tužena II reda sada samostalna opština, te da ni u kojem smislu više nije zavisna od tuženog I reda. Naime, tužena II reda je pravni sledbenika [redacted], za koju je sud našao da je odgovorna za štetu iz razloga koji su prethodno iznijeti, pa kako je šteta prouzrokovana pravnoj predhodnici tužilaca u periodu od 01.03.2011. godine do 26.10.2012. godine, kada je tužena II reda predstavljala [redacted] (počev od 2005. godine), nad čijim je radom kontrolu zakonitosti sprovodio tuženi I reda, i sadašnja tužena II reda predstavlja pravnog sljedbenika [redacted], to stoji zaključak suda da su isti solidarno odgovorni da nadoknade štetu koja je pričinjena pravnoj predhodnici. Sve prethodno, polazeći od Zakona o Glavnom gradu i to odredbi člana 21 i člana 5 Statutarne odluke Gradske opštine Tuzi (Službeni list RCG - Opštinski propisi, broj 50/2006 i 7/2012), kojima je uređen pravni status Gradske opštine Tuzi. Poslovi Gradske opštine su predviđeni odredbom člana 13 Statutarne odluke, dok je način finansiranja propisan odredbom člana 45 Zakona o Glavnom gradu, te odredbom člana 15 i 16 Statutarne odluke. Odredbom člana 41 Zakona o Glavnom gradu, organi Gradske opštine su dužni da na zahtjev organa Glavnog grada dostave podatke, izvještaje i obavještenja od značaja za obavljanje poslova Gradske opštine, organi Glavnog grada su dužni da o uočenim nedostacima u radu organa Gradske opštine obavijeste skupštinu Gradske opštine i preduzmu mjere za njihovo otklanjanje.

Takođe, po nalaženju ovoga suda, bez osnova su žalbeni navodi u odnosu na aktivnu legitimaciju tužilaca. Naime, kako to pravilno nalazi prvostepeni sud, tužioci, kao nasljednici pokojne [redacted] su aktivno legitimisani u ovoj pravnoj stvari, u odnosu na zahtjev za naknadu štete u vezi sa zaradom, koja ima svoj ekvivalent u novcu, i kao takvo pravo ono je nasljeđivo imovinsko pravo u smislu odredbe člana 3 Zakona o nasljeđivanju (Službeni list CG, broj 74/08) kojom odredbom je propisano da zaostavštinu čine sva imovinska prava podobna na nasljeđivanje koja su ostaviocu pripadala u trenutku njegove smrti, pa kako tužioci ovom tužbom potražuju štetu zbog neisplaćenog startnog dijela zarade, to isu isti pravilno legitimisani u ovoj pravnoj stvari. Utemeljenje za ovaj pravni rezon, ovaj prvostepeni sud nalazi i u presudi Vrhovnog suda Crne Gore Rev.br 252/19 od 18.04.2019. godine.

Konačno, nasuprot neosnovanim navodima žalbe tužene II reda, pravilna primjena materijalnog prava je, i po mišljenju ovog suda, nalagala usvajanje tužbenog zahtjeva tužilaca.

Ovaj sud je cijenio i ostale žalbene navode tužene II reda, ali je, kod utvrđenog i navedenog, našao da isti ne utiču na donošenje drugačije odluke u ovoj pravnoj stvari, kada je riječ o odluci o glavnom zahtjevu i kamati.

Kako navodima žalbe tužene II reda nijesu dovedeni u sumnju razlozi prvostepene presude, to je žalbu tuženog valjalo odbiti kao neosnovani i presudu potvrditi.

Sa izloženog, primjenom odredbe člana 382 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI
dana, 05.11.2019. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA
Nenad Otašević s.r.

Tačnost otpravka ovjerava
namještenik suda

Primijeni/Prijava: 21.11.2019				
Org. broj Navedi broj	Klas. znak Oznaka predmeta	Redni broj Navedi broj	Prilog Broj	Vrijednost Euro
		8074		

Gž.br.4969/19

U IME CRNE GORE

VIŠI SUD U PODGORICI, kao drugostepeni u vijeću sastavljenom od sudija Nenada Otaševića predsjednika vijeća, Dragiše Baletić i Mirjane Vlahović članova vijeća, u pravnoj stvari tužilaca i to: I reda , te II reda maloljetnog i III reda maloljetne , koje zastupa otac , svi iz Podgorice, koje sve zastupa punomoćnik , kojeg zastupa , kojeg zastupa , a nju , diplomirani pravnik na radu kod iste i II reda , koju zastupa , diplomirani pravnik na radu kod ove tužene, radi naknade štete, vrijednost predmeta spora 164,87 eura, odlučujući o žalbi tužene II reda podnijetoj protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.3510/18 od 02.07.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 05.11.2019. godine, donio je

P R E S U D U

ODBIJA SE žalba tužene II reda i u odnosu na nju POTVRĐUJE presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.3510/18 od 02.07.2019. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Podgorici P.br.3510/18 od 02.07.2019. godine, odlučeno je:

USVAJA SE tužbeni zahtjev tužilaca, pa se obavezuju tuženi I i II reda da na ime manje isplaćenog startnog dijela zarade pravnog prethodnika tužilaca za period od 01.03.2011.godine pa do 26.10.2012. godine, tužiocima solidarno isplate ukupan iznos od 164,87eura, od čega na ime glavnice 119,14eura, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.09.2018. godine pa do konačne isplate, kao i na ime kamate od dospelosti do 11.09.2018.godine iznos od 45,73eura, u roku od 8 dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuju se tuženi I i II reda da tužiocu na ime troškova postupka solidarno isplate iznos od 1.400,00eura, u roku od 8 dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno podnijela tužena II reda zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi je navedeno da prvostepeni sud nije vodio računa o postojanju pasivne legitimacije u odnosu na ovog tuženog, s obzirom da je u spornom periodu tuženi II reda bio dio . Spori se aktivna legitimacija tužilaca. Predloženo je da se preinači presuda i odbije tužbeni zahtjev u odnosu na ovu tuženu ili odluka ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Odgovoru na žalbu nije podnijet.

Ispitujući pobijanu presudu povodom podnijete žalbe, u smislu odredbe člana 379 stav 1 ZPP-a i razloga žalbe, ovaj sud je našao da je žalba tužene II reda neosnovana.

Prvostepena presuda je donijeta bez počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe člana 367 stav 2 tačka 3, 7 i 12 ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Takođe, nije počinjena ni neka druga povreda, a u žalbi se konkretno ne ukazuje ni na jednu, jer je izreka presude jasna i razumljiva i ista sadrži razloge o odlučnim činjenicama.

Prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo.

Predmet tužbe je zahtjev da se obavežu tuženi da na ime manje isplaćenog startnog dijela zarade pravnog prethodnika tužilaca pokojnoj , za period od 01.03.2011. godine pa do 26.10.2012. godine, tužiocima solidarno isplate ukupan iznos od 164,87 eura (na ime glavnice iznos od 119,14 eura sa kamatom od 11.09.2018. godine do isplate i na ime kamate od dospelosti do 11.09.2018. godine iznos od 45,73 eura).

Iz stanja u spisima predmeta proizilazi da je pravna prethodnica tužilaca, preminula dana 26.10.2012. godine, da su iza nje ostali - tužilac I reda i tužiocima II i III reda.

Odlučujući o pravnom osnovu tužbenog zahtjeva, sud je pošao od odredbe člana 11 Opšteg kolektivnog ugovora u kojem je propisano da topli obrok i 1/12 regresa za korišćenje godišnjeg odmora, predstavljaju startni dio mjesečne zarade, odnosno dio bruto zarade zaposlenog koji se oporezuje, a članom 3 Sporazuma o utvrđivanju obračunske vrijednosti koeficijenta i startnog dijela zarade u bruto iznosima propisano je da obračunska vrijednost koeficijenta u bruto iznosu se utvrđuje na mjesečnom iznosu od najmanje 90,00 eura, dok je odredbom člana 4 stav 1 Sporazuma o utvrđivanju obračunske vrijednosti koeficijenta i startnog dijela zarade u bruto iznosima, predviđeno je da se startni dio zarade na mjesečnom nivou u bruto iznosu utvrđuje u vrijednosti od najmanje 55 % obračunske vrijednosti koeficijenta iz člana 3 Sporazuma za period od 01.01.2011. godine do 30.06.2011. godine, najmanje 60 % obračunske vrijednosti koeficijenta iz člana 3 Sporazuma za period od 01.07.2011. godine do 31.12.2011. godine, najmanje 65 % obračunske vrijednosti koeficijenta iz člana 3 Sporazuma za period od

01.01.2012. godine do 30.06.2012. godine i najmanje 70 % obračunske vrijednosti koeficijenta iz člana 3 Sporazuma za period od 01.07.2012. godine do 31.12.2012. godine. S obzirom da se tužbeni zahtjev odnosi na period od 01.03.2011. godine pa do 26.10.2012. godine, pravilno sud nalazi da tužioci osnovano potražuju startni dio zarade njihove pravne prethodnice za navedeni period. Visina potraživanja nije bila sporna.

Kod ovakvog činjeničnog utvrđenja, pravilno je prvostepeni sud odlučio o glavnom zahtjevu i kamati, na način predstavljen izrekom pobijane presude. Ovo sa razloga što je taj sud, na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, sve na temelju brižljive i savjesne ocjene provedenih dokaza, pravilno primijenio materijalno pravo i za svoju odluku, u tom dijelu, iznio valjane i jasne razloge, koje prihvata i ovaj sud i na iste upućuje žalioca.

Ovaj sud cijeni bez osnova istaknuti prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani tužene II reda. Ovo, imajući u vidu da je tužena II reda sada samostalna opština, te da ni u kojem smislu više nije zavisna od tuženog I reda. Naime, tužena II reda je pravni sledbenika [redacted], za koju je sud našao da je odgovorna za štetu iz razloga koji su prethodno iznijeti, pa kako je šteta prouzrokovana pravnoj predhodnici tužilaca u periodu od 01.03.2011. godine do 26.10.2012. godine, kada je tužena II reda predstavljala [redacted] (počev od 2005. godine), nad čijim je radom kontrolu zakonitosti sprovodio tuženi I reda, i sadašnja tužena II reda predstavlja pravnog sljedbenika [redacted], to stoji zaključak suda da su isti solidarno odgovorni da nadoknade štetu koja je pričinjena pravnoj predhodnici. Sve prethodno, polazeći od Zakona o Glavnom gradu i to odredbi člana 21 i člana 5 Statutarne odluke Gradske opštine Tuzi (Službeni list RCG - Opštinski propisi, broj 50/2006 i 7/2012), kojima je uređen pravni status Gradske opštine Tuzi. Poslovi Gradske opštine su predviđeni odredbom člana 13 Statutarne odluke, dok je način finansiranja propisan odredbom člana 45 Zakona o Glavnom gradu, te odredbom člana 15 i 16 Statutarne odluke. Odredbom člana 41 Zakona o Glavnom gradu, organi Gradske opštine su dužni da na zahtjev organa Glavnog grada dostave podatke, izvještaje i obavještenja od značaja za obavljanje poslova Gradske opštine, organi Glavnog grada su dužni da o uočenim nedostacima u radu organa Gradske opštine obavijeste skupštinu Gradske opštine i preduzmu mjere za njihovo otklanjanje.

Takođe, po nalaženju ovoga suda, bez osnova su žalbeni navodi u odnosu na aktivnu legitimaciju tužilaca. Naime, kako to pravilno nalazi prvostepeni sud, tužioci, kao nasljednici pokojne [redacted] su aktivno legitimisani u ovoj pravnoj stvari, u odnosu na zahtjev za naknadu štete u vezi sa zaradom, koja ima svoj ekvivalent u novcu, i kao takvo pravo ono je nasljeđivo imovinsko pravo u smislu odredbe člana 3 Zakona o nasljeđivanju (Službeni list CG, broj 74/08) kojom odredbom je propisano da zaostavštinu čine sva imovinska prava podobna na nasljeđivanje koja su ostaviocu pripadala u trenutku njegove smrti, pa kako tužioci ovom tužbom potražuju štetu zbog neisplaćenog startnog dijela zarade, to isu isti pravilno legitimisani u ovoj pravnoj stvari. Utemeljenje za ovaj pravni rezon, ovaj prvostepeni sud nalazi i u presudi Vrhovnog suda Crne Gore Rev.br 252/19 od 18.04.2019. godine.

Konačno, nasuprot neosnovanim navodima žalbe tužene II reda, pravilna primjena materijalnog prava je, i po mišljenju ovog suda, nalagala usvajanje tužbenog zahtjeva tužilaca.

Ovaj sud je cijenio i ostale žalbene navode tužene II reda, ali je, kod utvrđenog i navedenog, našao da isti ne utiču na donošenje drugačije odluke u ovoj pravnoj stvari, kada je riječ o odluci o glavnom zahtjevu i kamati.

Kako navodima žalbe tužene II reda nijesu dovedeni u sumnju razlozi prvostepene presude, to je žalbu tuženog valjalo odbiti kao neosnovani i presudu potvrditi.

Sa izloženog, primjenom odredbe člana 382 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI
dana, 05.11.2019. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA
Nenad Otašević s.r.

Tačnost otpravka ovjerava
namještenik suda

Priljeno/Prilica: 19.03.2019				
Drž. sud: N.č. sig. org.	Red. zbir: Serijski broj	Red. broj: Num. lendar	Pril. broj: Serijski broj	Pril. broj: Vrednosni
		1430		

P.br. 3529/2018

ZAPISNIK O GLAVNOJ RASPRAVI

Sastavljen dana 19.03.2019 godine pred Osnovnim sudom u Podgorici.

Sudija pojedinac		Tužilac
Grdinić Mladen		
		Tuženi
Zapisničar		Predmet spora
Maliković Nataša		Naknada štete
		Vrijednost spora

Započeto u 09:45 sati

Sudija otvara raspravu, objavljuje predmet raspravljanja i utvrđuje da su na raspravu pristupili:

Za tužioca: punomoćnica [ime] advokatski pripravnik po zamjениčkom punomoćju punomoćnika tužioca [ime] adv. iz Podgorice.

Za tuženog I reda: punomoćnik [ime] ; ([ime]) na radu kod [ime] brada.

Za tuženog II reda: punomoćnica [ime] ; ([ime]) na radu kod tuženog II reda.

Za tuženog III reda: [ime] ; ([ime]) kod tuženog III reda.

Stranke saglasno izjavljuju da su po predmetu spora postigle dogovor i da žele pred sudom da zaključe sudsko poravnanje.

Nakon što je sud upoznat sa predlogom poravnanja, sud u zapisnik unosi

SUDSKO PORAVNANJE

Obavezuju se tuženi da tužiocu solidarno po osnovu naknade nematerijalne štete zbog povrede prava na fizički i psihički integritet isplate ukupan iznos od 500,00 eura, u roku od 15 dana od dana zaključenja poravnanja kao i da mu u istom roku

naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 484,00 eura, sve prednje na žiro račun punomoćnika tužioca koji se vodi kod Hipotekarne banke br. 520-35332-03.

Nakon pročitano g zapisnika o poravnanju punomoćnici stranaka potpisuju zapisnik.

Strankama se izdaje ovjeren prepis zapisnika u koji je uneseno poravnanje.

Ročište je završeno u 10:00 časova.

Prisutni pregledaju i potpisuju zapisnik bez primjedbi.

P.P. , s.r.

P.P. .r.

P.P. .r.

P.P.

SUDIJA
Mladen Grdinić, s.r.

PREDSJEDNIK - KRYETARI

19.03.2019

Priloga Nosa broj	Rislo znan Eneja kas	Rece broj Num. tender	Priloga Brojce	Vrednos Vlera
		1430		

P.br. 3529/2018

ZAPISNIK O GLAVNOJ RASPRAVI

Sastavljen dana 19.03.2019 godine pred Osnovnim sudom u Podgorici.

Sudija pojedinac		Tužilac
Grdinić Mladen		
		Tuženi
Zapisničar		Predmet spora
Maliković Nataša		Naknada štete
		Vrijednost spora

Započeto u 09:45 sati

Sudija otvara raspravu, objavljuje predmet raspravljanja i utvrđuje da su na raspravu pristupili:

Za tužioca: punomoćnica _____ advokatski pripravnik po zamjениčkom punomoćju punomoćnika tužioca _____ adv. iz Podgorice.

Za tuženog I reda: punomoćnik I reda _____ kod _____ I reda.

Za tuženog II reda: punomoćnica _____ kod tuženog II reda.

Za tuženog III reda: _____ kod tuženog III reda.

Stranke saglasno izjavljuju da su po predmetu spora postigle dogovor i da žele pred sudom da zaključe sudsko poravnanje.

Nakon što je sud upoznat sa predlogom poravnanja, sud u zapisnik unosi

SUDSKO PORAVNANJE

Obavezuju se tuženi da tužiocu solidarno po osnovu naknade nematerijalne štete zbog povrede prava na fizički i psihički integritet isplate ukupan iznos od 500,00 eura, u roku od 15 dana od dana zaključenja poravnanja kao i da mu u istom roku

naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 484,00 eura, sve prednje na žiro račun punomoćnika tužioca koji se vodi kod Hipotekarne banke br. 520-35332-03.

Nakon pročitanoog zapisnika o poravnanju punomoćnici stranaka potpisuju zapisnik.

Strankama se izdaje ovjeren prepis zapisnika u koji je uneseno poravnanje.

Ročište je završeno u 10:00 časova.

Prisutni pregledaju i potpisuju zapisnik bez primjedbi.

P.P. , s.r.

P.P. .r.

P.P. .r.

P.P.

SUDIJA
Mladen Grdinić, s.r.

Prilog/Prijava				
Org. jed. / Njosa org.	Klas. znak / Shenja klas.	Nadležni / Numri rendor.	Prijm. Stojpe	Wjednost. Vija
		9263		

Gž.br.6683/19

U IME CRNE GORE

VIŠI SUD U PODGORICI u vijeću sastavljenom od sudija Dejana Dragovića kao predsjednika vijeća, Aleksandra Stojanovića i Jelene Čabarkape, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilje i koju zastupa punomoćnica, advokatica iz Podgorice, protiv tuženih: 1. koga zastupa i, a ovu na radu kod istog i 2. Tuzi bb, koga zastupa na radu kod istog, radi naknade štete, odlučujući o žalbama stranaka izjavljenim na presudu Osnovnog suda u Podgorici P.br.4041/18 od 25.10.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 17.12.2019. godine, donio je

P R E S U D U

Žalbe se odbijaju kao neosnovane, a potvrđuje presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.4041/18 od 25.10.2019. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom odlučeno je:

„ODBIJA SE prigovor apsolutne nenadležnosti ovog suda, kao NEOSNOVAN.

USVAJA SE tužbeni zahtjev, pa se solidarno obavezuju tuženi I i II reda da tužilji, na ime naknade materijalne štete, koja se ogleda u razlici zarade koju je tužilja primila i zarade koju je trebala da primi, za period od 19.09.2009. godine do 15.02.2010. godine, isplate ukupan iznos od 845,86 €, i to na ime glavnice iznos od 496,23 eura, sa zakonskom zateznom kamatom od 29.05.2019.godine, kao dana izrade Nalaza i mišljenja, do konačne isplate, te iznos od 349,63 eura na ime zakonske zatezne kamate, obračunate od dana dospjeća svakog pojedinačnog iznosa do dana 29.05.2019. godine, sve prednje u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja

OBAVEZUJU SE tuženi I i II reda da tužilji na ime troškova parničnog postupka solidarno isplate iznos od 916,75 €, u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja“.

Tužilja žalbom pobija prvostepenu presudu u dijelu odluke o troškovima postupka, zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju žalbe navodi da prvostepeni sud nije pravilno odlučio o troškovima postupka, jer tužiocu pored navedenih troškova pripadaju i troškovi za sastav obrazloženog podneska u pravcu

izjašnjenja na nalaz i mišljenje vještaka sa preciziranim tužbenim zahtjevom u iznosu od 181,50€ (uvećnje od 50% shodno tarifnom broju 11 AT-a po osnovu PDV-a), a koji podnesak je bio neophodan radi utvrđivanja i preciziranja tužbenog zahtjeva, koji spadaju u nužne troškove. Žalbom je predložila da joj sud pored već dosuđenih troškova postupka dosudi i troškove za sastav podneska u navedenom iznosu, troškove cjelokupnog postupka, te troškove za sastav odnosne žalbe u iznosu od 363,00€, te dosudi troškovi u ukupnom iznosu od 1.461,25€ koliko iznose troškovi prvostepenog i drugostepenog postupka.

Prvotuženi, žalbom pobija prvostepenu presudu sa svih zakonskih razloga. U obrazloženju žalbe navodi da je pogrešno rezonovanje suda po kome se tužilja radi zaštite svoga prava nije morala obraćati tuženom kao poslodavcu prije traženja sudske zaštite. Na osnovu izvedenih dokaza i činjenica utvrđenih u postupku, nesporno je da je tužilja u dotičnom periodu na osnovu dobijenih platnih lista znala da joj se svakomjesečno isplaćuje zarada obračunata po manjem koeficijentu složenosti u odnosu na onaj koji joj je utvrđen rješenjem poslodavca o raspoređivanju i fiksnom dijelu zarade. Žalbom je predložila da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovan postupak i odlučivanje.

Drugotuženi žalbom pobija prvostepenu presudu sa svih zakonskih razloga iz čl. 366 ZPP-a sa predlogom da se ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili pak preinači u skladu sa navodima žalbe. U razlozima žalbe navodi da pobijana presuda ne sadrži valjane razloge u pravcu ocjene izvedenih dokaza a dio obrazloženja koji se odnosi na izjašnjenje prvostepenog suda u pogledu istaknutog prigovora pasivne legitimacije koji je drugotuženi isticao tokom cijelog postupka, sadrži činjenične i materijalno pravne nedostatke koji pobijanu presudu čine pravno i činjenično neodrživo. Tužilja je bila u radnom odnosu kod tuženog I reda, a ne kod tuženog II reda, a prvostepeni sud je donio pogrešnu ocjenu dokaza lični karton Glavnog grada Podgorica iz 2010.godine, na ime tužioca što jasno ukazuje da je tužilja bila u radnom odnosu kod tuženog I reda, a ne kod drugotuženog iz razloga što ista nije evidentiran u matičnoj knjizi radnika tuženog II reda. Ostao je pri predlogu žalbe.

Međusobni odgovori na žalbe nijesu podnijeti.

Po razmatranju spisa predmeta i ocjene žalbenih navoda ovaj sud je našao da žalbe nijesu osnovane.

U postupku pred prvostepenim sudom nijesu počinjene povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 367 st. 2 tač. 3,7 i 12 ZPP-a na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom čl. 379 st. 1 ZPP-a.

Neosnovano se žalbom drugotuženog navodi da pobijana presuda ne sadrži valjane razloge o bitnim činjenicama, čime bi bila počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.367 st. 2 tač. 15 ZPP-a, jer prvostepena presuda sadrži dovoljne razloge o svim odlučnim činjenicama, koji su zasnovani na rezultatima cjelokupnog postupka i ocjeni izvedenih dokaza u smislu čl.9 ZPP-a.

Predmet spora je zahtjev tužilje da joj tuženi solidarno na ime naknade materijalne štete, razlike zarade koju je tužilja primala i zarade koju je trebala da primi za period od 19.09.2009.godine do 15.02.2010.godine isplati iznos od 496,23€ sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana vještačenja 29.05.2019. godine pa do konačne isplate kao i kamate na glavni dug u iznosu od 349,63€ obračunate od dana dospjeća svakog pojedinačnog iznosa pa do dana vještačenja.

Nakon sprovedenog dokaznog postupka, prvostepeni sud je utvrdio da je Rješenjem tuženog br.06-113/05-362/31 od 01.09.2005.godine o raspoređivanju službenika Sekretarijata za lokalnu samoupravu Opštine Podgorica, tužilja raspoređena na radno mjesto matičar u mjesnoj kancelariji počev od 01.09.2005.godine kao i da se zarada za vršenje poslova ovog radnog mjesta određuje koeficijentom 2,58, uvećanom za 11% po osnovu minulog rada. Rješenjem o prestanku radnog odnosa Sekretarijata za lokalnu samoupravu, Glavni grad Podgorica br.06-032/10-989 od 10.02.2010.godine, proizilazi da je tužilji prestao radni odnos zbog preuzimanja tih poslova od strane Ministarstva unutrašnjih poslova i Javne uprave kojom prilikom joj je isplaćena otpremnina u visini od 20 prosječnih zarada Ostvarenih u CG. Rješenjem Fonda PIO Područno odjeljenje Podgorica br. 01-02-44035/1 od 05.03.2010.godine tužilji je priznato pravo na starosnu penziju počev od 16.02.2010.godine u mjesečnom iznosu od 135,25€. Tuženi su se tokom prvostepenog postupka izjasnili da ne posjeduju dokaz o uručenju tužilji navedenog rješenja o raspoređivanju kao ni rješenja o prestanku radnog odnosa pa je prvostepeni sud u takvoj pravnoj situaciji a imajući u vidu stav Vrhovnog suda Su.br.23-2/15 po kojem zaposleni kojem je koeficijent za zaradu određenjem rješenjem o postavljanju nema pravo na razliku do zarade koja bi mu pripadala za to radno mjesto po koeficijentu određenom Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika ako prethodno nije kod nadležnog organa pobijala rješenje o postavljanju u dijelu kojim je određen koeficijent, ali kako su se tuženi u tom pravcu izjasnili da ne posjeduju dokaz o uručenju tužilji navedenih rješenja niti su tokom postupka predlagali dokaze niti dokazali da je tužilja ova rješenja primila, a teret dokazivanja je bio na njihovoj strani u smislu odredbi čl. 217, a u vezi čl. 219 Zakona o parničnom postupku to prvostepeni sud nalazi da je neuručivanjem ovih rješenja tužilji, ista bila onemogućena da izjavi žalbu pa je iz tih razloga njen zahtjev za naknadu predmetne štete dozvoljen.

Iz izvedenog dokaza nalaza i mišljenja vjetšaka ekonomsko-finansijske struke je utvrđeno, da je tužilji u spornom periodu obračun zarade vršen prema koeficijentu 2,9 za platni razred 29 iz Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika iz 2004.godine, dok prema Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika koji je stupio na snagu dana 08.01.2008.godine, koeficijent za 29 platni razred iznosi 3,77, te da razlika između obračunate i isplaćene zarade tužilji i zarade obračunate prema koeficijentu 3,77 za sporni period iznosi 496,23€, a zakonska zatezna kamata od dana dospelosti svakog pojedinačnog iznosa pa do 29.05.2019.godine iznosi 349,63€.

Kod ovakvog činjeničnog utvrđenja, prvostepeni sud je precizirani tužbeni zahtjev usvojio, pri tome prihvatajući u cjelosti prvu varijantu nalaza i mišljenja vještaka ekonomsko-finansijske struke. Ovo uz obrazloženje da u skladu sa Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika, rješenje o fiksnom dijelu zarade, donosi se na osnovu akta o raspoređivanju ili unapređenju državnog službenika i namještenika u više zvanje, odnosno platni razred, pri čemu se rješenje o

raspoređivanju državnih službenika i namještenika u skladu sa Zakonom o državnim službenicima i namještenicima, donosi na osnovu akta o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji, a prema odredbi čl.90 Zakona o lokalnoj upravi („Sl. list RCG“, 42/03,28/04,75/05,13/06 i „Sl. CG“, br.88/09,03/10 i 38/12) u pogledu pravnog statusa lokalnih službenika i namještenika shodno se primjenjuju propisi kojima se uređuje status državnih službenika i namještenika. Kako zvanja lokalnih službenika i namještenika kao ni uslovi za njihovo vršenje nijesu utvrđeni zakonom o državnim službenicima i namještenicima to nijesu mogli biti ni raspoređeni uplatne razrede navedenim zakonom. Prema odredbi čl. 88 st. 3 Zakona o lokalnoj samoupravi, ta zvanja kao i uslove za njihove vršenje propisuje Vlada, pa kod činjenice da su u spornom periodu na snazi bile uredbe o izmjenama i dopunama uredbe o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave („Sl.list CG“, 19/09 i uredba o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave („Sl.list CG“, br.15/13), to su organi službe Opštine bili dužni da akte o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji usklade sa odredbama ovih uredbi u određenom roku. Osim toga pošao je i od odredbi Zakona o Glavnom gradu („S.list RCG“, br.65/05 od 03.11.2005. godine, „Sl.list CG“, br.88/09, 72/10 i 02/16) kojim se uređuje način ostvarivanja lokalne samouprave u Podgorici kao Glavnom gradu. Pa i kod činjenica da ovdje drugotuženi ima svoje organe i donosi finansijske izvještaje kao i završni račun i obavlja druge poslove utvrđene čl. 13 statutarne odluke, ista nije samostalna niti u radu niti u načinu finansiranja. Odnosi između organa Glavnog grada Podgorica i organa gradske opštine Tuzi se zasnivaju na načelima međusobne saradnje i kontrole zakonitosti rada organa gradske opštine Tuzi od strane organa Glavnog grada Podgorica u skladu sa odredbama čl. 36 Zakona o glavnom gradu, čl. 41 i čl. 45 istog zakona. Iz navedenih razloga je našao i da je prigovor drugotuženog o nedostatku pasivne legitimacije na njegovoj strani neosnovan.

Po nalaženju ovoga suda, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je precizirani tužbeni zahtjev tužilje usvojio i odlučio kao u izreci prvostepene presude. Ovo jer je iz izvedenih dokaza na pouzdan način utvrđeno da je tužilja u spornom periodu po rješenju tuženog br.06-113/05-362/31 od 01.09.2005. godine raspoređena na radno mjesto matičar u mjesnoj kancelariji Tuzi počev od 01.09.2005.godine,koje je svrstano u 29 platni razred sa koeficijentom za obracun zarade 3,77. A iz izvedenog dokaza nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke je utvrđeno da je tužilji za sporni periodu obračun zarade vršen prema koeficijentu 2,58 za 29 platni razred predviđen Zakonom o zaradama držanih službenika i namještenika („Sl. RCG“, br.27/04 od 28.04.2004.godine) iako je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika („Sl.CG“, br. 17/07 od 31.12.2007. godine) koji je stupio na snagu 08.01.2008.godine, koeficijent za 29 platni razred iznosio 3,77 što je imalo za posledicu da je tužilji kao zaposlenoj kod tuženog u spornom periodu zarada isplaćivana u manjem iznosu, te da joj je tuženi po tom osnovu trebao isplatiti iznos od 496,23€, a zakonska zatezna kamata obračunata od dospelosti svakog pojedinačnog iznosa pa do 29.05.2019.godine kao dana vještačenja iznosi 349,63€. Tuženi su se tokom postupka izjasnili da ne posjeduju dokaze u pravcu da je tužilji dostavljeno rješenje br.06-113/05-362/31 od 01.09.2005.godine. Za svoju odluku prvostepeni sud je dao dovoljne razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud i na iste upućuje žalioca. Zato je žalbe tuženih valjalo

odbiti kao neosnovane, a prvostepenu presudu potvrditi u dijelu izreke pod st. prvim kojim je odlučeno o zahtjevu tužilje.

Bez uticaja su na drugačiju odluku navodi žalbe prvotuženog da tužilji traženo pravo ne pripada jer se prethodno morala obratiti tuženom kao poslodavcu radi ostvarivanja istog, a ovo kod utvrđenja da je tužilja u spornom periodu bila zaposlen kod tuženog na poslovima i radnim zadacima sa koeficijentom složenosti poslova za obračun zarade 3,77, a tuženi joj je zaradu isplaćivao po koeficijentu 2,58.

Bez uticaja su na drugačiju odluku i navodi žalbe drugotuženog da prvostepeni sud nije pravilno ocijenio prigovor nedostatka pasivne legitimacije na njegovoj strani, jer je prvostepeni sud u tom pravcu dao jasne i dovoljne razloge koje prihvata i ovaj sud i nalazi da nema potrebe date razloge ponavljati niti pak davati dodatne razloge.

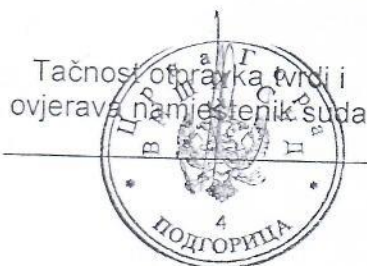
Žalbom tužilje se ukazuje da odluka o troškovima postupka nije pravilna. Izloženi žalbeni navodi ne stoje jer i po mišljenju ovoga suda tužiocu nijesu mogli biti dosuđeni troškovi na ime sastava pismenog podneska od 14.06.2019. godine kojim je precizirao tužbeni zahtjev shodno nalazu vještaka ekonomsko-finansijske struke i stavio zahtjev za naknadu troškova postupka, ovo jer se u konkretnom slučaju ne radi o podnesku koji je bio potreban za vođenje parnice, kod činjenice da je tužbeni zahtjev samo preciziran shodno datom nalazu od strane vještaka ekonomsko-finansijske struke, a koji nalaz je dostavljen strankama na izjašnjenje, prije zakazanog ročišta od 17.06.2019.godine i tužiocu troškovi na ime pristupa tom ročištu dosuđeni kao i za naknadno održano ročište na kojem je mogao iznijeti sve ono što je u podnesku iznijeto, a na tom ročištu se izjasnio samo da ostaje u svemu kao u pismenom podnesku od 14.06.2019.godine. Proizilazi da traženi troškovi nijesu bili potrebni za vođenje parnice. Odluka o troškovima postupka je donijeta u skladu sa odredbama čl.152, čl. 153 i čl. 161 ZPP-a. Sa iznijetog žalbu tužilje je valjalo odbiti kao neosnovanu, a pobijanu presudu potvrditi u dijelu izreke pod stavom drugim.

Ovaj sud je cijenio i ostale navode žalbi, ali je našao da su bez odlučnog značaja na drugačiju odluku kod prethodno iznijetog.

Sa iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci - čl.382 ZPP-a.

VIŠI SUD U PODGORICI
Dana 17. 12. 2019. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Dejan Dragović, s.r.

Prilog/Prijava				
Org. jed. / Njosa org.	Klas. znak / Shenja klas.	Nadležni / Numri refer.	Prilog / Shlopje	Wydacsi / Viza
		9263		

Gž.br.6683/19

U IME CRNE GORE

VIŠI SUD U PODGORICI u vijeću sastavljenom od sudija Dejana Dragovića kao predsjednika vijeća, Aleksandra Stojanovića i Jelene Čabarkape, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilje i koju zastupa punomoćnica, advokatica iz Podgorice, protiv tuženih: 1. koga zastupa i, a ovu na radu kod istog i 2. Tuzi bb, koga zastupa na radu kod istog, radi naknade štete, odlučujući o žalbama stranaka izjavljenim na presudu Osnovnog suda u Podgorici P.br.4041/18 od 25.10.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 17.12.2019. godine, donio je

P R E S U D U

Žalbe se odbijaju kao neosnovane, a potvrđuje presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.4041/18 od 25.10.2019. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom odlučeno je:

„ODBIJA SE prigovor apsolutne nenadležnosti ovog suda, kao NEOSNOVAN.

USVAJA SE tužbeni zahtjev, pa se solidarno obavezuju tuženi I i II reda da tužilji, na ime naknade materijalne štete, koja se ogleda u razlici zarade koju je tužilja primila i zarade koju je trebala da primi, za period od 19.09.2009. godine do 15.02.2010. godine, isplate ukupan iznos od 845,86 €, i to na ime glavnice iznos od 496,23 eura, sa zakonskom zateznom kamatom od 29.05.2019.godine, kao dana izrade Nalaza i mišljenja, do konačne isplate, te iznos od 349,63 eura na ime zakonske zatezne kamate, obračunate od dana dospjeća svakog pojedinačnog iznosa do dana 29.05.2019. godine, sve prednje u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja

OBAVEZUJU SE tuženi I i II reda da tužilji na ime troškova parničnog postupka solidarno isplate iznos od 916,75 €, u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja“.

Tužilja žalbom pobija prvostepenu presudu u dijelu odluke o troškovima postupka, zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju žalbe navodi da prvostepeni sud nije pravilno odlučio o troškovima postupka, jer tužiocu pored navedenih troškova pripadaju i troškovi za sastav obrazloženog podneska u pravcu

izjašnjenja na nalaz i mišljenje vještaka sa preciziranim tužbenim zahtjevom u iznosu od 181,50€ (uvećnje od 50% shodno tarifnom broju 11 AT-a po osnovu PDV-a), a koji podnesak je bio neophodan radi utvrđivanja i preciziranja tužbenog zahtjeva, koji spadaju u nužne troškove. Žalbom je predložila da joj sud pored već dosuđenih troškova postupka dosudi i troškove za sastav podneska u navedenom iznosu, troškove cjelokupnog postupka, te troškove za sastav odnosne žalbe u iznosu od 363,00€, te dosudi troškovi u ukupnom iznosu od 1.461,25€ koliko iznose troškovi prvostepenog i drugostepenog postupka.

Prvotuženi, žalbom pobija prvostepenu presudu sa svih zakonskih razloga. U obrazloženju žalbe navodi da je pogrešno rezonovanje suda po kome se tužilja radi zaštite svoga prava nije morala obraćati tuženom kao poslodavcu prije traženja sudske zaštite. Na osnovu izvedenih dokaza i činjenica utvrđenih u postupku, nesporno je da je tužilja u dotičnom periodu na osnovu dobijenih platnih lista znala da joj se svakomjesečno isplaćuje zarada obračunata po manjem koeficijentu složenosti u odnosu na onaj koji joj je utvrđen rješenjem poslodavca o raspoređivanju i fiksnom dijelu zarade. Žalbom je predložila da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovan postupak i odlučivanje.

Drugotuženi žalbom pobija prvostepenu presudu sa svih zakonskih razloga iz čl. 366 ZPP-a sa predlogom da se ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili pak preinači u skladu sa navodima žalbe. U razlozima žalbe navodi da pobijana presuda ne sadrži valjane razloge u pravcu ocjene izvedenih dokaza a dio obrazloženja koji se odnosi na izjašnjenje prvostepenog suda u pogledu istaknutog prigovora pasivne legitimacije koji je drugotuženi isticao tokom cijelog postupka, sadrži činjenične i materijalno pravne nedostatke koji pobijanu presudu čine pravno i činjenično neodrživo. Tužilja je bila u radnom odnosu kod tuženog I reda, a ne kod tuženog II reda, a prvostepeni sud je donio pogrešnu ocjenu dokaza lični karton Glavnog grada Podgorica iz 2010.godine, na ime tužioca što jasno ukazuje da je tužilja bila u radnom odnosu kod tuženog I reda, a ne kod drugotuženog iz razloga što ista nije evidentiran u matičnoj knjizi radnika tuženog II reda. Ostao je pri predlogu žalbe.

Međusobni odgovori na žalbe nijesu podnijeti.

Po razmatranju spisa predmeta i ocjene žalbenih navoda ovaj sud je našao da žalbe nijesu osnovane.

U postupku pred prvostepenim sudom nijesu počinjene povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 367 st. 2 tač. 3,7 i 12 ZPP-a na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom čl. 379 st. 1 ZPP-a.

Neosnovano se žalbom drugotuženog navodi da pobijana presuda ne sadrži valjane razloge o bitnim činjenicama, čime bi bila počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.367 st. 2 tač. 15 ZPP-a, jer prvostepena presuda sadrži dovoljne razloge o svim odlučnim činjenicama, koji su zasnovani na rezultatima cjelokupnog postupka i ocjeni izvedenih dokaza u smislu čl.9 ZPP-a.

Predmet spora je zahtjev tužilje da joj tuženi solidarno na ime naknade materijalne štete, razlike zarade koju je tužilja primala i zarade koju je trebala da primi za period od 19.09.2009.godine do 15.02.2010.godine isplati iznos od 496,23€ sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana vještačenja 29.05.2019. godine pa do konačne isplate kao i kamate na glavni dug u iznosu od 349,63€ obračunate od dana dospjeća svakog pojedinačnog iznosa pa do dana vještačenja.

Nakon sprovedenog dokaznog postupka, prvostepeni sud je utvrdio da je Rješenjem tuženog br.06-113/05-362/31 od 01.09.2005.godine o raspoređivanju službenika Sekretarijata za lokalnu samoupravu Opštine Podgorica, tužilja raspoređena na radno mjesto matičar u mjesnoj kancelariji počev od 01.09.2005.godine kao i da se zarada za vršenje poslova ovog radnog mjesta određuje koeficijentom 2,58, uvećanom za 11% po osnovu minulog rada. Rješenjem o prestanku radnog odnosa Sekretarijata za lokalnu samoupravu, Glavni grad Podgorica br.06-032/10-989 od 10.02.2010.godine, proizilazi da je tužilji prestao radni odnos zbog preuzimanja tih poslova od strane Ministarstva unutrašnjih poslova i Javne uprave kojom prilikom joj je isplaćena otpremnina u visini od 20 prosječnih zarada Ostvarenih u CG. Rješenjem Fonda PIO Područno odjeljenje Podgorica br. 01-02-44035/1 od 05.03.2010.godine tužilji je priznato pravo na starosnu penziju počev od 16.02.2010.godine u mjesečnom iznosu od 135,25€. Tuženi su se tokom prvostepenog postupka izjasnili da ne posjeduju dokaz o uručenju tužilji navedenog rješenja o raspoređivanju kao ni rješenja o prestanku radnog odnosa pa je prvostepeni sud u takvoj pravnoj situaciji a imajući u vidu stav Vrhovnog suda Su.br.23-2/15 po kojem zaposleni kojem je koeficijent za zaradu određenjem rješenjem o postavljanju nema pravo na razliku do zarade koja bi mu pripadala za to radno mjesto po koeficijentu određenom Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika ako prethodno nije kod nadležnog organa pobijala rješenje o postavljanju u dijelu kojim je određen koeficijent, ali kako su se tuženi u tom pravcu izjasnili da ne posjeduju dokaz o uručenju tužilji navedenih rješenja niti su tokom postupka predlagali dokaze niti dokazali da je tužilja ova rješenja primila, a teret dokazivanja je bio na njihovoj strani u smislu odredbi čl. 217, a u vezi čl. 219 Zakona o parničnom postupku to prvostepeni sud nalazi da je neuručivanjem ovih rješenja tužilji, ista bila onemogućena da izjavi žalbu pa je iz tih razloga njen zahtjev za naknadu predmetne štete dozvoljen.

Iz izvedenog dokaza nalaza i mišljenja vjetšaka ekonomsko-finansijske struke je utvrđeno, da je tužilji u spornom periodu obračun zarade vršen prema koeficijentu 2,9 za platni razred 29 iz Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika iz 2004.godine, dok prema Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika koji je stupio na snagu dana 08.01.2008.godine, koeficijent za 29 platni razred iznosi 3,77, te da razlika između obračunate i isplaćene zarade tužilji i zarade obračunate prema koeficijentu 3,77 za sporni period iznosi 496,23€, a zakonska zatezna kamata od dana dospelosti svakog pojedinačnog iznosa pa do 29.05.2019.godine iznosi 349,63€.

Kod ovakvog činjeničnog utvrđenja, prvostepeni sud je precizirani tužbeni zahtjev usvojio, pri tome prihvatajući u cjelosti prvu varijantu nalaza i mišljenja vještaka ekonomsko-finansijske struke. Ovo uz obrazloženje da u skladu sa Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika, rješenje o fiksnom dijelu zarade, donosi se na osnovu akta o raspoređivanju ili unapređenju državnog službenika i namještenika u više zvanje, odnosno platni razred, pri čemu se rješenje o

raspoređivanju državnih službenika i namještenika u skladu sa Zakonom o državnim službenicima i namještenicima, donosi na osnovu akta o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji, a prema odredbi čl.90 Zakona o lokalnoj upravi („Sl. list RCG“, 42/03,28/04,75/05,13/06 i „Sl. CG“, br.88/09,03/10 i 38/12) u pogledu pravnog statusa lokalnih službenika i namještenika shodno se primjenjuju propisi kojima se uređuje status državnih službenika i namještenika. Kako zvanja lokalnih službenika i namještenika kao ni uslovi za njihovo vršenje nijesu utvrđeni zakonom o državnim službenicima i namještenicima to nijesu mogli biti ni raspoređeni uplatne razrede navedenim zakonom. Prema odredbi čl. 88 st. 3 Zakona o lokalnoj samoupravi, ta zvanja kao i uslove za njihove vršenje propisuje Vlada, pa kod činjenice da su u spornom periodu na snazi bile uredbe o izmjenama i dopunama uredbe o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave („Sl.list CG“, 19/09 i uredba o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave („Sl.list CG“, br.15/13), to su organi službe Opštine bili dužni da akte o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji usklade sa odredbama ovih uredbi u određenom roku. Osim toga pošao je i od odredbi Zakona o Glavnom gradu („S.list RCG“, br.65/05 od 03.11.2005. godine, „Sl.list CG“, br.88/09, 72/10 i 02/16) kojim se uređuje način ostvarivanja lokalne samouprave u Podgorici kao Glavnom gradu. Pa i kod činjenica da ovdje drugotuženi ima svoje organe i donosi finansijske izvještaje kao i završni račun i obavlja druge poslove utvrđene čl. 13 statutarne odluke, ista nije samostalna niti u radu niti u načinu finansiranja. Odnosi između organa Glavnog grada Podgorica i organa gradske opštine Tuzi se zasnivaju na načelima međusobne saradnje i kontrole zakonitosti rada organa gradske opštine Tuzi od strane organa Glavnog grada Podgorica u skladu sa odredbama čl. 36 Zakona o glavnom gradu, čl. 41 i čl. 45 istog zakona. Iz navedenih razloga je našao i da je prigovor drugotuženog o nedostatku pasivne legitimacije na njegovoj strani neosnovan.

Po nalaženju ovoga suda, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je precizirani tužbeni zahtjev tužilje usvojio i odlučio kao u izreci prvostepene presude. Ovo jer je iz izvedenih dokaza na pouzdan način utvrđeno da je tužilja u spornom periodu po rješenju tuženog br.06-113/05-362/31 od 01.09.2005. godine raspoređena na radno mjesto matičar u mjesnoj kancelariji Tuzi počev od 01.09.2005.godine,koje je svrstano u 29 platni razred sa koeficijentom za obracun zarade 3,77. A iz izvedenog dokaza nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke je utvrđeno da je tužilji za sporni periodu obračun zarade vršen prema koeficijentu 2,58 za 29 platni razred predviđen Zakonom o zaradama držanih službenika i namještenika („Sl. RCG“, br.27/04 od 28.04.2004.godine) iako je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika („Sl.CG“, br. 17/07 od 31.12.2007. godine) koji je stupio na snagu 08.01.2008.godine, koeficijent za 29 platni razred iznosio 3,77 što je imalo za posledicu da je tužilji kao zaposlenoj kod tuženog u spornom periodu zarada isplaćivana u manjem iznosu, te da joj je tuženi po tom osnovu trebao isplatiti iznos od 496,23€, a zakonska zatezna kamata obračunata od dospelosti svakog pojedinačnog iznosa pa do 29.05.2019.godine kao dana vještačenja iznosi 349,63€. Tuženi su se tokom postupka izjasnili da ne posjeduju dokaze u pravcu da je tužilji dostavljeno rješenje br.06-113/05-362/31 od 01.09.2005.godine. Za svoju odluku prvostepeni sud je dao dovoljne razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud i na iste upućuje žalioca. Zato je žalbe tuženih valjalo

odbiti kao neosnovane, a prvostepenu presudu potvrditi u dijelu izreke pod st. prvim kojim je odlučeno o zahtjevu tužilje.

Bez uticaja su na drugačiju odluku navodi žalbe prvotuženog da tužilji traženo pravo ne pripada jer se prethodno morala obratiti tuženom kao poslodavcu radi ostvarivanja istog, a ovo kod utvrđenja da je tužilja u spornom periodu bila zaposlen kod tuženog na poslovima i radnim zadacima sa koeficijentom složenosti poslova za obračun zarade 3,77, a tuženi joj je zaradu isplaćivao po koeficijentu 2,58.

Bez uticaja su na drugačiju odluku i navodi žalbe drugotuženog da prvostepeni sud nije pravilno ocijenio prigovor nedostatka pasivne legitimacije na njegovoj strani, jer je prvostepeni sud u tom pravcu dao jasne i dovoljne razloge koje prihvata i ovaj sud i nalazi da nema potrebe date razloge ponavljati niti pak davati dodatne razloge.

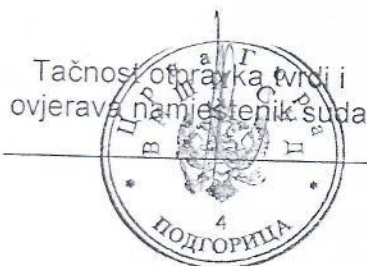
Žalbom tužilje se ukazuje da odluka o troškovima postupka nije pravilna. Izloženi žalbeni navodi ne stoje jer i po mišljenju ovoga suda tužiocu nijesu mogli biti dosuđeni troškovi na ime sastava pismenog podneska od 14.06.2019. godine kojim je precizirao tužbeni zahtjev shodno nalazu vještaka ekonomsko-finansijske struke i stavio zahtjev za naknadu troškova postupka, ovo jer se u konkretnom slučaju ne radi o podnesku koji je bio potreban za vođenje parnice, kod činjenice da je tužbeni zahtjev samo preciziran shodno datom nalazu od strane vještaka ekonomsko-finansijske struke, a koji nalaz je dostavljen strankama na izjašnjenje, prije zakazanog ročišta od 17.06.2019.godine i tužiocu troškovi na ime pristupa tom ročištu dosuđeni kao i za naknadno održano ročište na kojem je mogao iznijeti sve ono što je u podnesku iznijeto, a na tom ročištu se izjasnio samo da ostaje u svemu kao u pismenom podnesku od 14.06.2019.godine. Proizilazi da traženi troškovi nijesu bili potrebni za vođenje parnice. Odluka o troškovima postupka je donijeta u skladu sa odredbama čl.152, čl. 153 i čl. 161 ZPP-a. Sa iznijetog žalbu tužilje je valjalo odbiti kao neosnovanu, a pobijanu presudu potvrditi u dijelu izreke pod stavom drugim.

Ovaj sud je cijenio i ostale navode žalbi, ali je našao da su bez odlučnog značaja na drugačiju odluku kod prethodno iznijetog.

Sa iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci - čl.382 ZPP-a.

VIŠI SUD U PODGORICI
Dana 17. 12. 2019. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Dejan Dragović, s.r.

Primljeno/Prijava: 22.07.2019				
Org. jed./ Njësia org.	Klas. znak/ Shënja klas.	Radni broj/ Numri radnor.	Prilog/ Shitjetë	Vrijednost/ Vlera
		4155		

Gž.br.3867/19

U IME CRNE GORE

VIŠI SUD U PODGORICI kao drugostepeni, u vijeću sastavljenom od sudija Vjere Šljivančanin, kao predsjednika vijeća, Miodraga Pešića i Ognjane Boljević, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca _____, koga zastupa punomoćnik _____ adv. iz Podgorice, protiv tuženih, i to tuženog I reda _____, koga zastupa _____, a njega punomoćnik I _____ dipl.pravnik na radu _____ kod tuženog i tuženog II reda _____ Tuzi bb, koga zastupa punomoćnik _____, dipl.pravnik na radu kod tuženog, radi naknade štete iz radnog odnosa, v.s.53,19 €, odlučujući po žalbama tužioca i tužene i reda, protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.4211/18 od 20.05.2019.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 08.07.2019.godine, donio je

P R E S U D U

POTVRĐUJE SE presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.4211/18 od 20.05.2019. godine, u stavu prvom izreke i žalba tužene, odbija kao NEOSNOVANA.

PREINAČAVA SE rješenje o troškovma postupka sadržano u stavu drugom navedena i izriče:

OBAVEZUJU SE tuženi I i II reda da tužiocu solidarno naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 505,75 €, u roku od 8 dana od dana prijema pismenog otpravka ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, bliže označenom u izreci, odlučeno je:

„ Usvaja se tužbeni zahtjev, pa se obavezuju tuženi I i II reda da tužiocu po osnovu naknade materijalne štete na ime manje isplaćenog startnog dijela zarade za period od 01.01.2012.godine do 03.10.2012.godine solidarno isplate iznos od 53,19 eura na ime glavnice, sa zakonskom zateznom kamatom od 13.03.2019.godine pa do konačne isplate, te iznos od 25,82 eura, na ime zakonske zatezne kamate obračunate od dospelosti do 13.03.2019.godine, sve prednje u roku od 8 dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuju se tuženi I i II reda da tužiocu na ime troškova postupka isplati iznos od 352,50 eura, u roku od 8 dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.”

Protiv navedene presude u dijelu odluke o troškovima postupka tužilac je blagovremeno izjavio žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Ukazuje da prvostepeni sud

tuženi II reda u spornom periodu finansirao iz budžetskih sredstava tuženog I reda (koja su opredijeljena za tuženog II reda),

Kako navodima žalbe tuženog I reda nijesu dovedeni u sumnju razlozi pobijane presude (u prednje navedenom dijelu), to je žalbu tužene I reda valjalo odbiti kao neosnovanu i pobijanu presudu potvrditi u dijelu odluke o glavnoj stvari.

Nasuprot prednjem, osnovano se žalbom tužioca ukazuje da troškovi postupka nisu pravilno utvrđeni. Prednje, jer prvostepeni sud nije izvršio uvećanje od 50% za drugo tuženog. Tako tužiocu pripada iznos od 250,00 €+125,00 € ili 375,00 € uz uvećanje od 21% na ime PDV što daje iznos od 455,75 € što sa troškovima vještačenja od 50,00 € daje iznos od 505,75 €, koji iznos pripada tužiocu. Tužiocu ne pripada naknada za izjavljenu žalbu jer u procjenjivim predmetima, koji se odnose na potraživanja iz radnih odnosa, kao i na ime naknade štete za potraživanja iz radnih odnosa, osim za naknadu štete po osnovu povrede na radu, za vrijednost spora do 100,00 eura, advokatu pripada nagrada iz Tarifnog broja 5 AT-e, ali ta nagrada ne može biti veća od 250,00 eura za cjelokupan postupak što podrazumjeva i prvostepeni i drugostepeni postupak.

Kako navodima želbe tuženog I reda nije dovedena u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude u dijelu odluke o glavnoj stvari, to je prvostepena presuda potvrđena u stavu prvom, a preinačena u dijelu odluke o troškovima postupka jer se žalba tužioca pokazala osnovanom.

Sa izloženog, primjenom člana 382 i 395 st.1 tač.3 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI,
Dana, 08.07.2019. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Vjera Šljivančanin, s.r.

Tačnost otpavka ovjerava:

Namještenik suda

Primljeno/Prijava: 22.07.2019				
Org. jed./ Njësia org.	Klas. znak/ Shënja klas.	Radni broj/ Numri radnor.	Prilog/ Shitjetë	Vrijednost/ Vlera
		4155		

Gž.br.3867/19

U IME CRNE GORE

VIŠI SUD U PODGORICI kao drugostepeni, u vijeću sastavljenom od sudija Vjere Šljivančanin, kao predsjednika vijeća, Miodraga Pešića i Ognjane Boljević, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca _____, koga zastupa punomoćnik _____ adv. iz Podgorice, protiv tuženih, i to tuženog I reda _____, koga zastupa _____, a njega punomoćnik I _____ dipl.pravnik na radu _____ kod tuženog i tuženog II reda _____ Tuzi bb, koga zastupa punomoćnik _____, dipl.pravnik na radu kod tuženog, radi naknade štete iz radnog odnosa, v.s.53,19 €, odlučujući po žalbama tužioca i tužene i reda, protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.4211/18 od 20.05.2019.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 08.07.2019.godine, donio je

P R E S U D U

POTVRĐUJE SE presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.4211/18 od 20.05.2019. godine, u stavu prvom izreke i žalba tužene, odbija kao NEOSNOVANA.

PREINAČAVA SE rješenje o troškovma postupka sadržano u stavu drugom navedena i izriče:

OBAVEZUJU SE tuženi I i II reda da tužiocu solidarno naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 505,75 €, u roku od 8 dana od dana prijema pismenog otpravka ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, bliže označenom u izreci, odlučeno je:

„ Usvaja se tužbeni zahtjev, pa se obavezuju tuženi I i II reda da tužiocu po osnovu naknade materijalne štete na ime manje isplaćenog startnog dijela zarade za period od 01.01.2012.godine do 03.10.2012.godine solidarno isplate iznos od 53,19 eura na ime glavnice, sa zakonskom zateznom kamatom od 13.03.2019.godine pa do konačne isplate, te iznos od 25,82 eura, na ime zakonske zatezne kamate obračunate od dospelosti do 13.03.2019.godine, sve prednje u roku od 8 dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuju se tuženi I i II reda da tužiocu na ime troškova postupka isplati iznos od 352,50 eura, u roku od 8 dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.”

Protiv navedene presude u dijelu odluke o troškovima postupka tužilac je blagovremeno izjavio žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Ukazuje da prvostepeni sud

tuženi II reda u spornom periodu finansirao iz budžetskih sredstava tuženog I reda (koja su opredijeljena za tuženog II reda),

Kako navodima žalbe tuženog I reda nijesu dovedeni u sumnju razlozi pobijane presude (u prednje navedenom dijelu), to je žalbu tužene I reda valjalo odbiti kao neosnovanu i pobijanu presudu potvrditi u dijelu odluke o glavnoj stvari.

Nasuprot prednjem, osnovano se žalbom tužioca ukazuje da troškovi postupka nisu pravilno utvrđeni. Prednje, jer prvostepeni sud nije izvršio uvećanje od 50% za drugo tuženog. Tako tužiocu pripada iznos od 250,00 €+125,00 € ili 375,00 € uz uvećanje od 21% na ime PDV što daje iznos od 455,75 € što sa troškovima vještačenja od 50,00 € daje iznos od 505,75 €, koji iznos pripada tužiocu. Tužiocu ne pripada naknada za izjavljenu žalbu jer u procjenjivim predmetima, koji se odnose na potraživanja iz radnih odnosa, kao i na ime naknade štete za potraživanja iz radnih odnosa, osim za naknadu štete po osnovu povrede na radu, za vrijednost spora do 100,00 eura, advokatu pripada nagrada iz Tarifnog broja 5 AT-e, ali ta nagrada ne može biti veća od 250,00 eura za cjelokupan postupak što podrazumjeva i prvostepeni i drugostepeni postupak.

Kako navodima želbe tuženog I reda nije dovedena u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude u dijelu odluke o glavnoj stvari, to je prvostepena presuda potvrđena u stavu prvom, a preinačena u dijelu odluke o troškovima postupka jer se žalba tužioca pokazala osnovanom.

Sa izloženog, primjenom člana 382 i 395 st.1 tač.3 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI,
Dana, 08.07.2019. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Vjera Šljivančanin, s.r.

Tačnost otpavka ovjerava:

Namještenik suda

09. 01. 2012				
		3		

Gž.br.3398/11-10

VIŠI SUD U PODGORICI kao drugostepeni, parnični, u vijeću sastavljenom od sudije Dragane Đuranović, kao predsjednika vijeća i sudija Biljane Vuksanović i Vesne Jovetić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca _____ iz Tuzi, Podgorica, zastupanog po punomoćniku _____, advokatu iz Podgorice, protiv tužene _____, zastupana po punomoćniku _____, diplomiranom pravniku zaposlenom kod tužene, radi isplate naknade zarade, vrijednost predmeta spora 6.839,28 €, odlučujući po žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.4256/10 od 06.05.2011.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 20.12.2011.godine, donio je

PRESUDU

ODBIJA SE žalba tuženog kao neosnovana i presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.4256/10 od 06.05.2011.godine, POTVRDJUJE.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom bliže označenom u izreci, odlučeno je:

“USVAJA SE tužbeni zahtjev i tužena obavezuje da tužiocu, po osnovu duga na ime neisplaćene zarade po prestanku funkcije, isplati:

- za period od 15.06. do 15.07.2010.godine, iznos od 1.139,88 eura, sa zakonskom kamatom počev od 15.07.2010.godine do isplate,
- za period od 15.07. do 15.08.2010.godine, iznos od 1.139,88 eura, sa zakonskom kamatom počev od 15.08.2010.godine do isplate,
- za period od 15.08. do 15.09.2010.godine, iznos od 1.139,88 eura, sa zakonskom kamatom počev od 15.09.2010.godine do isplate,
- za period od 15.09. do 15.10.2010.godine, iznos od 1.139,88 eura, sa zakonskom kamatom počev od 15.10.2010.godine do isplate,
- za period od 15.10. do 15.11.2010.godine, iznos od 1.139,88 eura, sa zakonskom kamatom počev od 15.11.2010.godine do isplate,
- za period od 15.11. do 15.12.2010.godine, iznos od 1.139,88 eura, sa zakonskom kamatom počev od 15.12.2010.godine do isplate,

i nadoknadi mu troškove postupka, u iznosu od 375,00 eura, sve prethodno u roku od 8 dana, po pravosnažnosti presude.”

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi ukazuje da prvostepeni sud prilikom odlučivanja nije cijenio istaknuti prigovor neodstatka pasivne legitimacije. Kao dokaz ovim navodima prilikom dostavljanja odgovora na tužbu dostavljeno je i Uputstvo o radu trezora lokalne samouprave i tom prilikom sud je obaviješten o načinu vršenja isplata sa trezora Glavnog grada Podgorica. Konačno je predloženo da sud utvrdi činjenično stanje i obaveže tuženog ukoliko za to postoji zakonski osnov.

Tužilac je dostavio odgovor na žalbu u kojem u cjelosti osporava žalbene navode sa predlogom da se prvostepena presuda potvrdi.

Ispitujući prvostepenu presudu povodom izjavljene žalbe u granicama iz čl.379 st.1 ZPP-a, ovaj sud nalazi da je žalba NEOSNOVANA.

Prvostepena presuda donijeta je bez učinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl.367 st.2 tač.3, 7 i 12 ZPP-a i uz pravilnu primjenu materijalnog prava o čemu ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Nasuprot žalbenim navodima prvostepena presuda donijeta je na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja.

I po mišljenju ovog suda pravilno je postupio prvostepeni sud kada je obavezao tuženog da tužiocu na ime neisplaćene naknade zarade po prestanku funkcije predsjednika Skupštine za period od 15.06.2010. – 15.12.2010.godine isplati iznose označene u izreci prvostepene presude. Pri tom pravilno nalazi prvostepeni sud da je tužilac u vrijeme prestanka navedene funkcije imao status lokalnog funkcionera, saglasno odredbi čl.2 Odluke o zaradama i drugim pravima po osnovu rada lokalnih funkcionera Gradske opštine Tuzi (Sl.list CG – opštinski propisi br.20/10 od 31.05.2010.godine) te da mu na osnovu čl.9 te Odluke za šest mjeseci po prestanku funkcije, počev od 15.06.2010.godine pripada pravo na naknadu u visini poslednje zarade koju je ostvario prije prestanka funkcije o čemu su u prvostepenoj odluci dati dovoljni i valjani razlozi kako u pogledu osnova tako i u pogledu visine dosudjene naknade, koje u svemu prihvata i ovaj sud i na koje upućuje žalioca ne nalazeći za potrebno da ih ponavlja.

Naime, izjavljenom žalbom se ne spori pravo koje tužilac traži da ostvari u ovom postupku, ni visina naknade, kao ni to da je Odluka kojom je utvrđeno pravo na naknadu još uvijek na snazi.

Ukazuje se žalioocu da saglasno navedenoj Odluci stoji njegova obaveza da tužiocu isplati predmetnu naknadu, tako da je on u materijalno pravnom odnosu sa tužiocem povodom spornog događaja, kao nosilac obaveze isplate naknade zarade za sporni period naspram prava tužioaca da traži isplatu.

Kako žalbenim razlozima nije dovedena u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane presude to je istu valjalo potvrditi pa je primjenom čl.382 ZPP-a odlučeno kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI
dana, 20.12.2011.godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Dragana Đuranović, s.r.

Tačnost otpravka ovjerava
ovlašćeni službenik suda

The seal is circular with the text 'VIŠI SUD U PODGORICI' around the perimeter. In the center, there is a coat of arms of Montenegro. A signature is written over the seal, and a horizontal line is drawn below it.

09. 01. 2012				
		3		

Gž.br.3398/11-10

VIŠI SUD U PODGORICI kao drugostepeni, parnični, u vijeću sastavljenom od sudije Dragane Đuranović, kao predsjednika vijeća i sudija Biljane Vuksanović i Vesne Jovetić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca _____ iz Tuzi, Podgorica, zastupanog po punomoćniku _____, advokatu iz Podgorice, protiv tužene _____, zastupana po punomoćniku _____, diplomiranom pravniku zaposlenom kod tužene, radi isplate naknade zarade, vrijednost predmeta spora 6.839,28 €, odlučujući po žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.4256/10 od 06.05.2011.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 20.12.2011.godine, donio je

PRESUDU

ODBIJA SE žalba tuženog kao neosnovana i presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.4256/10 od 06.05.2011.godine, POTVRDJUJE.

Образложење

Prvostepenom presudom bliže označenom u izreci, odlučeno je:

“USVAJA SE tužbeni zahtjev i tužena obavezuje da tužiocu, po osnovu duga na ime neisplaćene zarade po prestanku funkcije, isplati:

- za period od 15.06. do 15.07.2010.godine, iznos od 1.139,88 eura, sa zakonskom kamatom počev od 15.07.2010.godine do isplate,
- za period od 15.07. do 15.08.2010.godine, iznos od 1.139,88 eura, sa zakonskom kamatom počev od 15.08.2010.godine do isplate,
- za period od 15.08. do 15.09.2010.godine, iznos od 1.139,88 eura, sa zakonskom kamatom počev od 15.09.2010.godine do isplate,
- za period od 15.09. do 15.10.2010.godine, iznos od 1.139,88 eura, sa zakonskom kamatom počev od 15.10.2010.godine do isplate,
- za period od 15.10. do 15.11.2010.godine, iznos od 1.139,88 eura, sa zakonskom kamatom počev od 15.11.2010.godine do isplate,
- za period od 15.11. do 15.12.2010.godine, iznos od 1.139,88 eura, sa zakonskom kamatom počev od 15.12.2010.godine do isplate,

i nadoknadi mu troškove postupka, u iznosu od 375,00 eura, sve prethodno u roku od 8 dana, po pravosnažnosti presude.”

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi ukazuje da prvostepeni sud prilikom odlučivanja nije cijenio istaknuti prigovor neodstatka pasivne legitimacije. Kao dokaz ovim navodima prilikom dostavljanja odgovora na tužbu dostavljeno je i Uputstvo o radu trezora lokalne samouprave i tom prilikom sud je obaviješten o načinu vršenja isplata sa trezora Glavnog grada Podgorica. Konačno je predloženo da sud utvrdi činjenično stanje i obaveže tuženog ukoliko za to postoji zakonski osnov.

Tužilac je dostavio odgovor na žalbu u kojem u cjelosti osporava žalbene navode sa predlogom da se prvostepena presuda potvrdi.

Ispitujući prvostepenu presudu povodom izjavljene žalbe u granicama iz čl.379 st.1 ZPP-a, ovaj sud nalazi da je žalba NEOSNOVANA.

Prvostepena presuda donijeta je bez učinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl.367 st.2 tač.3, 7 i 12 ZPP-a i uz pravilnu primjenu materijalnog prava o čemu ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Nasuprot žalbenim navodima prvostepena presuda donijeta je na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja.

I po mišljenju ovog suda pravilno je postupio prvostepeni sud kada je obavezao tuženog da tužiocu na ime neisplaćene naknade zarade po prestanku funkcije predsjednika Skupštine za period od 15.06.2010. – 15.12.2010.godine isplati iznose označene u izreci prvostepene presude. Pri tom pravilno nalazi prvostepeni sud da je tužilac u vrijeme prestanka navedene funkcije imao status lokalnog funkcionera, saglasno odredbi čl.2 Odluke o zaradama i drugim pravima po osnovu rada lokalnih funkcionera Gradske opštine Tuzi (Sl.list CG – opštinski propisi br.20/10 od 31.05.2010.godine) te da mu na osnovu čl.9 te Odluke za šest mjeseci po prestanku funkcije, počev od 15.06.2010.godine pripada pravo na naknadu u visini poslednje zarade koju je ostvario prije prestanka funkcije o čemu su u prvostepenoj odluci dati dovoljni i valjani razlozi kako u pogledu osnova tako i u pogledu visine dosudjene naknade, koje u svemu prihvata i ovaj sud i na koje upućuje žalioca ne nalazeći za potrebno da ih ponavlja.

Naime, izjavljenom žalbom se ne spori pravo koje tužilac traži da ostvari u ovom postupku, ni visina naknade, kao ni to da je Odluka kojom je utvrđeno pravo na naknadu još uvijek na snazi.

Ukazuje se žalioocu da saglasno navedenoj Odluci stoji njegova obaveza da tužiocu isplati predmetnu naknadu, tako da je on u materijalno pravnom odnosu sa tužiocem povodom spornog događaja, kao nosilac obaveze isplate naknade zarade za sporni period naspram prava tužioca da traži isplatu.

Kako žalbenim razlozima nije dovedena u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane presude to je istu valjalo potvrditi pa je primjenom čl.382 ZPP-a odlučeno kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI
dana, 20.12 .2011.godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Dragana Đuranović, s.r.

Tačnost otpravka ovjerava
ovlašćeni službenik suda

OSNOVNI SUD U PODGORICI, prvostepeni parnični, sudija Katarina Janković, rješavajući u pravnoj stvari tužioca _____, iz Podgorice, Tuzi bb, koga zastupa punomoćnik I _____, advokat iz Podgorice, protiv tuženih 1. _____, koju zastupa _____

_____ i 2. _____ Tuzi bb, Podgorica, radi naknade štete iz radnog odnosa, van ročišta dana 26.03.2018. godine donio je

RJEŠENJE

UIVRĐUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena.

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Pravni sud u Podgorici
Pravni odeljenje I
Miloš C. Kuzmanović
Katarina Janković

Prisvajanje	19.03.2018
Pr. i. M. i. T.	
	1023

Obrazloženje

Tužilac je dana 19.07.2017.godine preko punomoćnika podnio ovom sudu tužbu protiv tuženih, radi naknade štete iz radnog odnosa u iznosu od 600,00 €.

Podneskom od 27.11.2017.godine, tužilac je preko punomoćnika obavjestio sud da povlači tužbu u cjelosti u ovoj pravnoj stvari, koji podnesak je dostavljen tuženom I reda dana 30.10.2017.godine, a tuženom II reda dana 15.02.2018.godine.

Kako je punomoćnik tužioca povukao tužbu, a tuženi se nijesu protivili povlačenju, sud shodno čl. 194 ZPP-a RCG odlučio kao u izreci rješenja.

Odluku o troškovima sud je donio shodno čl. 150 ZPP-a.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana, 26.03.03.2018. godine

SUDIJA

Katarina Janković, s.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU.

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda, u roku od 8 dana od dana prijema istog.

ZTO: Svetlana Kažić

OSNOVNI SUD U PODGORICI, prvostepeni parnični, sudija Katarina Janković, rješavajući u pravnoj stvari tužioca _____, iz Podgorice, Tuzi bb, koga zastupa punomoćnik I _____, advokat iz Podgorice, protiv tuženih 1. _____, koju zastupa _____

_____ i 2. _____ Tuzi bb, Podgorica, radi naknade štete iz radnog odnosa, van ročišta dana 26.03.2018. godine donio je

RJEŠENJE

UIVRĐUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena.

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Pravni sud u Podgorici
Pravni odeljenje I
Miloš C. Kuzmanović
Katarina Janković

Prisustvo	19.03.2018
Prisustvo	1023

Obrazloženje

Tužilac je dana 19.07.2017.godine preko punomoćnika podnio ovom sudu tužbu protiv tuženih, radi naknade štete iz radnog odnosa u iznosu od 600,00 €.

Podneskom od 27.11.2017.godine, tužilac je preko punomoćnika obavjestio sud da povlači tužbu u cjelosti u ovoj pravnoj stvari, koji podnesak je dostavljen tuženom I reda dana 30.10.2017.godine, a tuženom II reda dana 15.02.2018.godine.

Kako je punomoćnik tužioca povukao tužbu, a tuženi se nijesu protivili povlačenju, sud shodno čl. 194 ZPP-a RCG odlučio kao u izreci rješenja.

Odluku o troškovima sud je donio shodno čl. 150 ZPP-a.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana, 26.03.03.2018. godine

SUDIJA

Katarina Janković, s.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU.

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda, u roku od 8 dana od dana prijema istog.

ZTO: Svetlana Kažić

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni parnični, po sudiji Mileni Brajović, u pravnoj stvari tužioca _____, kojeg zastupa _____, advokat iz Podgorice, protiv tuženih _____, kojeg zastupa _____, i

radi naknade štete iz radnog odnosa, dana 22.03.2016. godine, van ročišta, donio je

RJEŠENJE

Црна Гора - Грoвoтoв тpажд-Пoдгoрoцкo
Гpађeвнa oмбyдсmан Тyр Тyр
Милeнa Крeвoвoћ, Пoдгoрoцa
Кoмyнaлнa бaнкa с Гoвoтoв

Примљено/Пријем:		25. 09. 2016		
Бр. у Књизи:	Класификација:	Судски број:	Судски број:	Број предмета:
		1098		

UTVRĐUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena

OBAVEZUJU SE tuženi da tužiocu solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 450,00 eura, u roku od 8 dana od dana pravnosnažnosti presude pod prijetnjom prinudne naplate.

Образложење

Tužilac je Ovom sudu, preko punomoćnika, 24.11.2015. godine dostavio tužbu protiv tuženih, radi naknade štete iz radnog odnosa. Međutim, podneskom primljenim u Ovom sudu 20.01.2016. godine punomoćnik tužioca je obavijestio Sud da su tužilac i tuženi II reda 28.12.2015. godine sklopili sporazum o isplati predmetnog duga u utvrđenom iznosu od 15.352,45 eura, i o dinamici njegove isplate, pa je istim podneskom izjavio i da povlači tužbeni zahtjev, budući da je tuženi isplatio tužiocu dio potraživanog iznosa, ali je istim podneskom tražio troškove za sastav tužbe u iznosu od 150,00 eura i jednog obrazloženog podneska u iznosu od 150,00 eura, ukupno 300,00 eura, uz uvećanje od 50% po Tarifnom br. 11. Advokatske tarife, što čini ukupno traženi iznos troškova postupka od 450,00 eura.

Kako se tuženi nisu u roku od 8 dana od dana prijema obavještenja o povlačenju tužbe izjasnili o povlačenju iste, to je Sud u skladu sa čl. 194 st. 3 u vezi st. 2 Zakona o parničnom postupku, prvo smatrao da su isti pristali na povlačenje, a zatim utvrdio da je tužba u predmetnoj pravnoj stvari povučena.

O troškovima postupka Sud je odlučio na osnovu odredbi čl. 153, čl. 156 st. 1 i čl. 161 Zakona o parničnom postupku, pa je odnosni zahtjev punomoćnika tužioca smatrao osnovanim i tužiocu dosudio tražene troškove postupka na ime sastava tužbe i jednog obrazloženog podneska od 20.01.2016. godine, u iznosu od po 150,00 eura, odnosno za oba 300,00 eura, što uvećano za 50% za svako drugo i naredno lice na suprotnoj strani, čini ukupno dosuđeni iznos troškova postupka od 450,00 eura, sve u skladu sa Tarifnim br. 5. i 11. Advokatske tarife AKCG.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana 22.03.2016. godlne

SUDIJA
Milena Brajović, s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba preko Ovoga suda Višem sudu u Podgorici u roku od 8 dana od dana prijema pisanog prepisa istog.

ZTO: Svetlana Pejanović

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni parnični, po sudiji Mileni Brajović, u pravnoj stvari tužioca [redacted], kojeg zastupa [redacted] advokat iz Podgorice, protiv tuženih [redacted], kojeg zastupa [redacted]

[redacted], radi naknade štete iz radnog odnosa, dana 22.03.2016. godine, van ročišta, donio je

RJEŠENJE

Црпа Горв-Глвввв врдв-Глвввв
Грдвкв обврввв Гвр Гвр
Млв Гвр Кврвввв Гвр Глвввв
Ковмвв вбввв в Гвр Гвр

Прмврввв	Прврввв	25.09.2016		
Гвр Гвр	Гвр Гвр			
		1098		

UTVRĐUJE SE da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena

OBAVEZUJU SE tuženi da tužiocu solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 450,00 eura, u roku od 8 dana od dana pravnosnažnosti presude pod prijetnjom prinudne naplate.

Образложење

Tužilac je Ovom sudu, preko punomoćnika, 24.11.2015. godine dostavio tužbu protiv tuženih, radi naknade štete iz radnog odnosa. Međutim, podneskom primljenim u Ovom sudu 20.01.2016. godine punomoćnik tužioca je obavijestio Sud da su tužilac i tuženi II reda 28.12.2015. godine sklopili sporazum o isplati predmetnog duga u utvrđenom iznosu od 15.352,45 eura, i o dinamici njegove isplate, pa je istim podneskom izjavio i da povlači tužbeni zahtjev, budući da je tuženi isplatio tužiocu dio potraživanog iznosa, ali je istim podneskom tražio troškove za sastav tužbe u iznosu od 150,00 eura i jednog obrazloženog podneska u iznosu od 150,00 eura, ukupno 300,00 eura, uz uvećanje od 50% po Tarifnom br. 11. Advokatske tarife, što čini ukupno traženi iznos troškova postupka od 450,00 eura.

Kako se tuženi nisu u roku od 8 dana od dana prijema obavještenja o povlačenju tužbe izjasnili o povlačenju iste, to je Sud u skladu sa čl. 194 st. 3 u vezi st. 2 Zakona o parničnom postupku, prvo smatrao da su isti pristali na povlačenje, a zatim utvrdio da je tužba u predmetnoj pravnoj stvari povučena.

O troškovima postupka Sud je odlučio na osnovu odredbi čl. 153, čl. 156 st. 1 i čl. 161 Zakona o parničnom postupku, pa je odnosni zahtjev punomoćnika tužioca smatrao osnovanim i tužiocu dosudio tražene troškove postupka na ime sastava tužbe i jednog obrazloženog podneska od 20.01.2016. godine, u iznosu od po 150,00 eura, odnosno za oba 300,00 eura, što uvećano za 50% za svako drugo i naredno lice na suprotnoj strani, čini ukupno dosuđeni iznos troškova postupka od 450,00 eura, sve u skladu sa Tarifnim br. 5. i 11. Advokatske tarife AKCG.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana 22.03.2016. godlne

SUDIJA
Milena Brajović, s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba preko Ovoga suda Višem sudu u Podgorici u roku od 8 dana od dana prijema pisanog prepisa istog.

ZTO: Svetlana Pejanović

S. Pejanović

Gž.br.1088/19
Crna Gora - Mali i Zi, Opština Tuzi - Komuna e Tuzit

Primljeno/Pranuar: 07.10.2019				
Org jed / Nesia org	Klas. znakov/ Shenja klas	Radni broj/ Numri rendor	Prilog/ Shitojce	Vrijednost/ Vješt
		6304		

U IME CRNE GORE

Viši sud u Bijelom Polju, u vijeću sastavljenom od sudija Neđeljka Mrdaka, kao predsjednika vijeća, Gorice Đalović i Jokana Varagića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca , iz Tuzi, koga zastupa punomoćnik M , ; advokat iz Podgorice, protiv tuženog I reda Podgorica, kojeg zastupa punomoćnik , dipl.pravnik na radu kod istog i tuženog II reda koju zastupa dipl.pravnik na radu kod istog, radi naknade štete iz radnog odnosa, odlučujući o žalbama tužioca i tuženog I reda , kojeg zastupa punomoćnik , dipl.pravnik na radu kod istog i tuženog II reda , izjavljenih protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.6179/17/17 od 10.12.2018.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 20.09.2019.godine, donio je

PRESUDA

Žalbe se odbijaju kao neosnovane, a potvrđuje presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.6179/17/17 od 10.12.2018.godine.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom odlučeno je:

"I ODBIJA SE prigovor apsolutne nenadležnosti ovog suda izjavljen od strane tuženih I i II reda, kao neosnovan.

II USVAJA SE tužbeni zahtjev tužioca, pa se obavezuju tuženi I i II reda, da tužiocu solidarno isplate na ime naknade štete zbog manje isplaćene zarade, za period od 19.09.2009., do 03.10.2012. godine, iznos od 7.150,74 eura, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.10.2018.godine, kao dana izrade nalaza i mišljenja, pa do konačne isplate, kao i na ime obračunate kamate na iznos glavnog potraživanja od dana dospijeća svakog pojedinačnog iznosa do dana izrade nalaza i mišljenja iznos od 3.937,91 eura, a sve prednje u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

III OBAVEZUJU SE tuženi I i II reda da tužiocu solidarno naknade troškove postupka u iznosu od 1.027,50 eura, u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja".

U blagovremenom roku žalbe su izjavili tužilac i tuženi I i II reda.

Tužilac pobija prvostepenu presudu u dijelu odluke o troškovima postupka, zbog pogrešne primjene materijalnog prava, navodeći da prvostepeni sud nije pravilno utvrdio troškove postupka, jer tužiocu pored navedenih troškova pripadaju i troškovi za sastav obrazloženog podneska, izjašnjenja na nalaz I mišljenje vještaka sa preciziranim tužbenim zahtjevom u iznosu od 121,00€, koji podnesak je bio neophodan radi utvrdjivanja i preciziranja tužbenog zahtjeva. Predlaže da mu se pored dosudjenih troškova dosude i troškovi za sastav podneska, kao i troškovi za sastav žalbe u iznosu od 242,00€.

Tuženi I reda pobija prvostepenu presudu iz svih zakonskih razloga, sa predlogom da se presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje. U obrazloženju žalbe navodi, da Zakonom o radu (Sl.list CG br.49/08 od 15.08.2008.godine) i to čl.2 st.2 propisuje da se ovaj Zakon primjenjuje i na zaposlene u državnim organima, organima državne uprave, organima lokalne samouprave i javnim službama, ako Zakonom nije drugačije određeno. Čl.119 st.1 propisano je, da o pravima i obavezama zaposlenih iz rada ai po osnovu rada odlučuje poslodavac u skladu sa Zakonom, kolektivnim ugovorom i ugovorom o radu, a st.2 propisano je, da zaposleni koji smatra da mu je poslodavac povrijedio pravo iz rada i po osnovu rada može podnijeti zahtjev poslodavcu da mu obezbijedi ostvarivanje tog prava, te st.3 propisano je, da je poslodavac dužan da odluči po zahtjevu zaposlenog u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva. Tužilac je bio dužan da zaštitu svog prava na isplatu utvrdjene zarade ostvari u postupku kod poslodavca shodno citiranim zakonskim odredbama, te da u slučaju neostvarivanja svojih pravnih interesa u postupku od poslodavca iste ostvari u upravnom postupku.

Tuženi II reda žalbom pobija prvostepenu presudu, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, nepotpuno utvrdjenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa predlogom da Viši sud usvoji žalbu i ukine pobijanu presudu, te predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje ili istu preinači, u skladu sa navodima žalbe. U obrazloženju žalbe navodi da je navedena presuda donijeta uz bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrdjenog činjeničnog stanja, što je za posledicu imalo pogrešnu primjenu materijalnog prava. Navedena presuda je donijeta uz bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.1 Zpp-a u pogledu određivanja nadležnosti suda, jer je u konkretnoj pravnoj stvari imao se primijeniti poseban Zakon, a ovo jer je odredbom čl.138 Zakona o državnim službenicima i namještenicima, kao odredbom posebnog Zakona propisano da protiv odluke komisije za žalbe može se tužbom pokrenuti upravni spor u roku od 30 dana od dana primema odluke, pa je prvostepeni sud bio dužan da se oglasi nenadležnim po predmetnoj tužbi.

Po razmatranju predmetnih spisa i ocjene žalbenih navoda ovaj sud je našao da su žalbe neosnovane.

U postupku pred prvostepenim sudom nijesu počinjene povrede odredaba parničnog postupka iz čl.367. st.2. tač.3. 7. i 12. Zpp-a, na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom čl.379. st.1. Zpp-a.

Neosnovano se žalbom tužene navodi, da prvostepena presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, čime bi bila počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.367.st.2.tač.15. Zpp-a, jer ista sadrži dovoljne i jasne razloge o svim odlučnim činjenicama koji su zasnovani na rezultatima cjelokupnog postupka i pravilnoj ocjeni izvedenih dokaza.

Neosnovani su žalbeni navodi tuženog u vezi pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, koji u izjavljenoj žalbi nijesu konkretizovani.

Predmet tužbe u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužioca, da se obavežu tuženi I i II reda, da tužiocu solidarno isplate na ime naknade štete zbog manje isplaćene zarade, za period od 19.09.2009., do 03.10.2012. godine, iznos od 7.150,74 eura, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.10.2018.godine, kao dana izrade nalaza i mišljenja, pa do konačne isplate, kao i na ime obračunate kamate na iznos glavnog potraživanja od dana dospijeća svakog pojedinačnog iznosa do dana izrade nalaza i mišljenja iznos od 3.937,91 eura, kao i da se obavežu tuženi da tužiocu solidarno naknade troškove postupka, kao u izreci presude.

U postupku pred prvostepenim sudom utvrđeno je, a što medju strankama nije ni sporno, da je tužilac rješenjem glavnog grada Podgorica Gradske opštine Tuzi br.01-2-031/07-39 od 31.01.2007.godine, postupavljen za sekretar gradske uprave-gradske opštine Tuzi na neodređeno vrijeme, stim što je određeno da će imenovani zasnovati radni odnos na postavljenom mjestu dana 01.01.2007.godine, a rasporedjen je u prvi platni razred izražen koeficijentom 8.0 , za utvrđivanje fiksnog dijela zarade sa uvećanjem za odgovarajućzi procenat po osnovu godina radnog staža. Rješenjem glavnog grada Podgorica-gradske opštine Tuzi br.01-2-031-11/218 od 01.02.2011.godine, tužilac je razriješen sa radnog mjesta sekretar uprave gradske opštine Tuzi, stim što je utvrđjena obaveza tužiocu da vrši dužnost sekretar uprave do momenta sekretara uprave u skladu sa Zakonom, te da isti kao VD sekretar uprave ostvaruje sva prava i obaveze do imenovanja novog sekretara uprave. Takodje rješenjem glavnog grada Podgorica-gradske opštine Tuzi br.01-2-031/11-2488 od 31.-10.2011.godine tužiocu je određena naknada zarade koju je imao poslednji mjesec u vršenju službe uz dgovaranje u uskladjivanje, stim što će se imenovanom utvrđjena naknada isplaćivati za vrijeme od 12 mjeseci od dana razrešenja sa dužnosti, odnosno od dana 03.10.2011.godine, a ovo pravo tužiocu prestaje da važi prije isteka vremena utvrđenog rješenja, ukoliko se imenovani zaposli ili u drugim slučajevima utvrđenim Zkonom. Nadalje rješenjem br.01-2-031/12-3175 od 03.10.2012.godine tužiocu je kao VD sekretaru uprave gradske opštine Tuzi, prestao radni odnos istekom vremena na koje je utvrđjena isplata čnaknade zarade utvrđjene rješenjem od 31.10.2011.godine, odnosno na dan 03.10.2012.godine.

Pravilno je prvostepeni sud postupio kada je usvojio tužbeni zahtjev tužoca i obavezao tužene, da mu na ime naknade zbog manje isplaćene zarade za navedeni period, isplate iznos bliže naveden u izreci pobijane presude, a shodno odredbama Zakona o glavnom gradu (Sl.list RCG br.065/05 od 03.11.2005.godine, Sl.list CG br.088/08 od 31.12.2009.godine, 072/10 od 08.12.2010.godine, 02/16 od 14.01.2016.godine, kao i shodno odredbi člana Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika (Sl.list CG 86/09, 39/11, 59/11 i 14/12) , kao i Zakona o izmenama i dopunama Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika Sl.list CG btr.17/07 od 17.12.2007.godine. Pravilno prvostepeni sud zaključuje da imajući u vidu da se na lokalne službenike i namještenike nemože neposredno primjenjivati Zakon o državnim službenicima i namještenicima u pogledu zvanja istih i uslova za njihovo vršenje, te da se samim tim ne mogu neposredno primijeniti ni odredbe Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika u pogledu rasporedjivanja u platne razrede, jer ta zvanja nijesu utvrđena Zakonom o državnim službenicima i namještenicima, niti su rasporedjena u platne zarade Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika, to je osnov za rasporedjivanje lokalnih službenika i namještenika u zvanje i platne razrede akt o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji organa lokalne uprave, to mora biti uskladjen sa uredbama Vlade u rokovima odredjenim u prelaznim odredbama uredbi. Uredba o izmjenama i dopunama uredbe o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave (Sl.list CG br.18/09), koja je stupila na snagu 18.03.2009.godine, za uslaglašavanje opštih akta sa organima uprave sa istom uredbom, pa su tuženi I i II reda trebali najkasnije do 18.-9.2018.godine, kada ističe zadnji dan rok od 6 mjeseci, za uskladjivanje akta tuženog o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta sa uredbom Vlade, da izvrše uskladjivanje svojih akata sa pomenutom uredbom što nijesu učinili, pa su isti dužni da tužiocu naknade štetu po osnovu razlike između isplaćene zarade i zarade koja je trebala biti isplaćena za period od 19.09.2009.godine, kao prvog narednog dana od isteka roka za uskladjivanje do 03.10.2012.godine, zbog neusaglašenosti relevantnog akta o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji sa Uredbom Vlade iz 2009.godine, te zbog neizvršenja obaveza po službenoj dužnosti, odnosno ne donošenja rješenja o rasporedu i razvrstanju tužioca u zvanje i zarade u okviru pripadajućeg platnog razreda polazeći od zvanja i po relevantnom keficijentu za odredjivanje fiksnog dijela zarade. Pravilno prvostepeni sud zaključuje da odgovornost tuženih I i II reda u konkretnom slučaju stoji osnovom propusta njihovog organa da po službenoj dužnosti tužiocu donesu rješenje o fiksnom dijelu zarade prema poslovima za koje nije sporno da je obavljeno u razvrstanom stanju i platnom razredu kojem pripadaju, kako je to našao vještak finansiske struke u prvoj varijanti nalaza, primijenom zakonskog koeficijenta usled neuskldjivanja akta o sistematizaciji u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu dodnietog podzakonskog propisa, koji ga na to obavezuje, konkretno Uredbu o službenim zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje u organima lokalne uprave (Sl.list CG br.18/2009 od 18.03.2009.godine). Tuženi su bili dužni da upodobu akte o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji sa uredbama Vlade, odnosno da tužioca razvrstaju u odgovarajući platni razred, te da shodno tako upodobljenom opštem aktu donesu rješenje o rasporedjivanju, što tuženi nijesu učinili. Kako su tuženi propustili da izvrše usaglašavanje svojih opštih akata sa pomenutim Uredbama Vlade, a što je učinjeno bez opravdanih

razloga, te samim tim je svojim pojedinačnim aktom nijesu visinu fiksnog dijela zarade tužioca usaglasili sa važećim Zakonom, pa prvostepeni sud pravilno zaključuje da tužiocu pripada pravo na isplatu fiksnog dijela zarade prema koeficijentu utvrđenog Zakonom, a kako je našao vještak finansijske struke. Kako je tužiocu u spornom periodu isplaćena zarada manja od pripadajuće zbog čega je isti pretrpio štetu, to je pravilno prvostepeni sud postupio kada je shodno čl.148 st.1 Zoo-a i čl.134 Zakona o radu usvojio tužbeni zahtjev tužioca i obavezao tužene da tužiocu solidarno isplate iznos bliže naveden u izreci presude.

Neosnovani su navodi u žalbi tuženih da je tužba preuranjena, jer nijednom materijalnom odredbom nije ograničeno pravo zaposlenom na pristup sudu, a koje ograničenje da postoji bilo bi u suprotnosti, tj. ne bi bilo u skladu sa čl.6 st.1 Evreopske konvencije o zaštiti ljudskih prava i sloboda, jer svako ima slobodan pristup sudu. Takodje prvostepeni sud je pravilno odlučio da konkretnu pravnu stvar nije trebalo riješiti u upravnom postupku budući da predmetni spor ima karakter spora iz imovinskih odnosa, odnosno spora za naknadu štete iz radnog odnosa, zbog nezakonitog rada opštinskog organa koji po službenoj dužnosti nije donio rješenje o utvrđivanju fiksnog dijela zarade za tužioca po novom koeficijentu odredjenom Zakonom, a o čemu je nadležan da sudi redovan sud, a ne organ uprave i Upravni sud.

Neosnovani su navodi u žalbi punomoćnika tužioca u pogledu odluke o troškovima postupka, jer prvostepeni sud nije pravilno odlučio o troškovima postupka shodno čl.152 i 161 Zpp-a, dajući o tome valjane razloge koje prihvata i ovaj sud i našta upućuje žalioca.

Sud je cijenio i ostale žalbene navode, ali su isti bez uticaja na drugačiju odluku u ovoj pravnoj stvari.

Obzirom da tužilac nije uspio sa žalbom, to troškove žalbenog postupka snosi sam.

Sa iznijetih razloga, odlučeno je kao u izreci primjenom odredbe čl.382 Zpp-a.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU
Dana, 20 .09.2019.godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Nedeljko Mrdak s.r.